

สารานุกรมรัฐเกาหลี

การบริหารจัดการความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

รายงานผลการศึกษาดูงาน

โครงการพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารจัดการความรู้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

370.1523 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ส 691 ส สาธารณรัฐเกาหลี การบริหารจัดการความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพ
การศึกษา กรุงเทพฯ : สกศ., 2551.

110 หน้า

ISBN. 978-974-559-211-7

1. สาธารณรัฐเกาหลี -- การบริหารจัดการความรู้ 2. ชื่อเรื่อง

สาธารณรัฐเกาหลี : การบริหารจัดการความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

สิ่งพิมพ์ สกศ.

อันดับที่ 33/2551

พิมพ์ครั้งที่ 1

กุมภาพันธ์ 2551

จำนวนพิมพ์

500 เล่ม

จัดพิมพ์และเผยแพร่

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

99/20 ถนนสุขุวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร. 0 2668 7161 - 9 ต่อ 2316

โทรสาร 0 2243 7915

Web site: <http://www.onec.go.th>

พิมพ์ที่

บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด

90/6 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 34/1 ถนนจรัญสนิทวงศ์

แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย

กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์/โทรสาร 0 2424 3249, 0 2424 3252

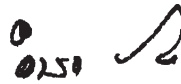
ในโลกยุคใหม่ที่ก้าวสู่สังคมฐานความรู้ ประเทศต่าง ๆ ได้มุ่งส่งเสริมการศึกษาที่เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยใช้การปฏิรูปการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ เพื่อเป็นทุนทางปัญญาในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน และเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันในเวทีโลก

สาธารณรัฐเกาหลีเป็นประเทศหนึ่งในภูมิภาคเอเชียที่ประสบความสำเร็จอย่างมากในการปฏิรูปการศึกษา สามารถก้าวสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพบนพื้นฐานของการศึกษาที่เข้มแข็ง คือ ปัจจัยสำคัญที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จในการพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของเกาหลี

เกาหลีใต้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นตัวชี้บอถึงศักยภาพการพัฒนาในอนาคต รัฐบาล หน่วยงานการศึกษา และทุกฝ่ายต่างทุ่มเทอย่างจริงจังในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องยาวนาน ทำให้ในปัจจุบันเกาหลีใต้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีระบบการศึกษาที่มีคุณภาพสูง และมีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษาในระดับนานาชาติ

จากรายงานการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA 2006 (Programme for International Student Assessment) ของ OECD ซึ่งเป็นโครงการสำรวจความรู้และทักษะของนักเรียนกลุ่มอายุ 15 ปี เพื่อหาตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษาในระดับนโยบาย ผลการประเมินพบว่า เกาหลีอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย OECD ทั้งด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ โดยด้านการอ่านอยู่ในลำดับ 1 สูงกว่าหลายประเทศ เช่น ฟินแลนด์ จีน-ฮ่องกง นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร เยอรมนี และฝรั่งเศส ในด้านการรู้คณิตศาสตร์อยู่ในลำดับ 4 สูงกว่าหลายประเทศ เช่น ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เยอรมนี ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร และในด้านการรู้วิทยาศาสตร์ อยู่ในลำดับ 11 สูงกว่าหลายประเทศ เช่น สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส และสหรัฐอเมริกา ในขณะที่ไทยมีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของ OECD ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เกาหลีได้มีการเตรียมความพร้อมให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตในอนาคต และมีศักยภาพการแข่งขันในประชาคมโลก

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ซึ่งเป็นองค์กรหลักด้านนโยบายและแผนการศึกษา ในภาพรวม ที่มีกลยุทธ์การพัฒนาองค์กรที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การจัดการความรู้ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารจัดการความรู้และจัดให้มีการศึกษาดูงาน ณ สาธารณรัฐเกาหลี เพื่อพัฒนาผู้บริหารให้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการในระดับนานาชาติ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการฝึกอบรมและศึกษาดูงานองค์กรชั้นนำทางการศึกษา มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาองค์กรให้เข้มแข็ง พัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยให้ก้าวหน้าสู่ระดับสากล และมีศักยภาพการแข่งขันในเวทีนานาชาติ

(นายอ่ำรุ่ง จันทวานิช)
เลขาธิการสภาการศึกษา

บทที่ 1	บทนำ	1
บทที่ 2	พัฒนาการทางการศึกษา	9
บทที่ 3	การศึกษาดูงาน : องค์กรชั้นนำทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้	14
	● กระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Ministry of Education and Human Resources Development : MOEHRD)	16
	● สถาบันพัฒนาการศึกษาแห่งเกาหลี (Korea Educational Development Institute : KEDI)	29
	● สถาบันหลักสูตรและการประเมินผลแห่งเกาหลี (Korea Institute Curriculum and Evaluation : KICE)	41
	● สถาบันบริการสารสนเทศทางการศึกษาและการวิจัยแห่งชาติ (Korea Education and Research Information Service : KERIS)	50
	● สถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ของ สาธารณรัฐเกาหลี (Korea Educational Broadcasting System : EBS)	62
	● หมู่บ้านภาษาอังกฤษของหงี (Gyeonggi English Village : GEV)	67
	● พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านแห่งชาติเกาหลี (The National Folk Museum of Korea)	80
บทที่ 4	บทสรุป : ประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทย	92
ภาคผนวก		
	โครงการฝึกอบรม	104
	รายชื่อคณะศึกษาดูงาน	109
	คณะผู้จัดทำรายงาน	110

บทนำ

ภูมิประเทศ

คาบสมุทรเกาหลีทอดตัวไปทางทิศใต้ทางด้านตะวันออกของทวีปเอเชีย มีความยาว 1,020 กิโลเมตร (612 ไมล์) และกว้าง 175 กิโลเมตร (105 ไมล์) ณ จุดที่แคบที่สุดของคาบสมุทร พื้นที่ 70% ของประเทศเป็นเทือกเขา จึงจัดเป็นประเทศที่มีภูมิประเทศเป็นเทือกเขามากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

ความเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของแผ่นดินที่เป็นหินแกรนิตและหินปูนทำให้เกิดภูมิประเทศที่สวยงามอย่างมหัศจรรย์ ประกอบด้วยเทือกเขาและหุบเขา เทือกเขาตลอดชายฝั่งด้านตะวันออกสูงชันและทอดตัวลงสู่ทะเลตะวันออก ในขณะที่ชายฝั่งทางด้านใต้ และตะวันตกเทือกเขาค่อย ๆ ลาดลงต่ำสู่ที่ราบชายฝั่ง ซึ่งเป็นแหล่งเกษตรกรรมที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในเกาหลีโดยเฉพาะในด้านการผลิตข้าว

คาบสมุทรเกาหลีถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ที่บริเวณเหนือเส้นขนานที่ 38 คือ ประเทศระบอบประชาธิปไตย สาธารณรัฐเกาหลีอยู่ทางใต้ และประเทศระบอบคอมมิวนิสต์ เกาหลีเหนือ โดยถูกคั่นกลางโดยเขตปลอดทหาร

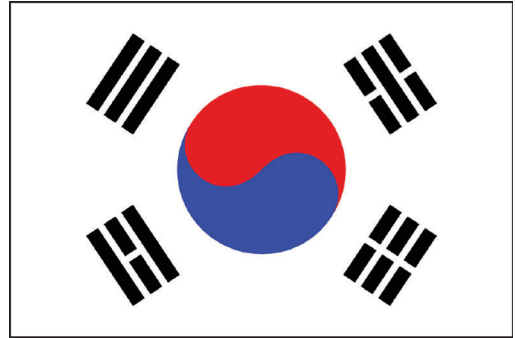
ประเทศเกาหลีใต้มีพื้นที่ 99,500 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 47.9 ล้านคน (ค.ศ. 2003) ประกอบด้วย 9 จังหวัด (โด) กรุงโซลเป็นเมืองหลวงของประเทศ และประกอบด้วยเมืองใหญ่ ๆ 6 เมือง คือ พูซาน แทกู อินชอน ควางจู แทจอน และ อุลซาน รวมมีเมืองทั้งหมด 77 เมือง (ซี) 88 มณฑล (กุน) ใน 9 จังหวัด

สภาพเศรษฐกิจ (ปี 2002)

มีรายได้รวมทั้งประเทศ 477 พันล้านเหรียญสหรัฐ และมีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลต่อปี 10,013 เหรียญสหรัฐ

ธงประจำชาติ

ธงประจำชาติเกาหลีมีชื่อเรียกว่า แท็กก็กกี ลวดลายของธงบอกถึงสัญลักษณ์หยินหยาง ตามหลักปรัชญาเต๋ววันออก รูปวงกลมตรงกลางธง แบ่งออกเป็นสองส่วนเท่าๆ กัน คือ ส่วนบนที่เป็น สีแดงหมายถึงพลังในเชิงบวกหรือหยาง และ ส่วนล่างสีน้ำเงินหมายถึง พลังในเชิงลบหรือ หยิน

พลังทั้งสองอย่างรวมกันเป็นหลักแห่งความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง สมดุลยภาพ และการ สมานสามัคคีอันไม่รู้จบ วงกลมนี้ล้อมรอบด้วยสัญลักษณ์สี่อย่าง อยู่ที่แต่ละมุมคือ สวรรค์ (☰) โลก (☷) ไฟ (☲) และ น้ำ (☵)

ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกมูกุงฮวา หรือ โรส ออฟ ชารอน เป็น ดอกไม้ประจำชาติเกาหลี ซึ่งจะบานสะพรั่งทั่วประเทศระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม สิ่งที่ทำให้ดอกไม้ชนิดนี้ไม่เหมือนดอกไม้ชนิดอื่น คือ สามารถทนสภาพอากาศที่เลวร้ายและศัตรูพืช ได้เป็นอย่างดี ความหมายของคำว่า มูกุงฮวา มาจากรากศัพท์มูกุง ซึ่งหมายถึงความเป็นอมตะ คำๆ นี้สะท้อนความเป็นอมตะของประวัติศาสตร์ เกาหลี ความมุ่งมั่นและความอดทนของชาว เกาหลี

ภูมิอากาศ

ประเทศเกาหลีมีสภาพอากาศอยู่ในเขตอบอุ่น และมีสี่ฤดูที่แตกต่างกันคือ ในปลายเดือนมีนาคมหรือต้นเดือนเมษายน ต้นไม้จะผลิใบสะพรั่งเต็มต้น เป็นสัญญาณว่าฤดูใบไม้ผลิได้เริ่มขึ้นแล้ว ระหว่างเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคมจะมีหลาย ๆ วันที่แสงแดดสดใสตลอดทั้งวัน

ในฤดูร้อนซึ่งอากาศร้อนและมีฝนตกบ้าง ต้นไม้จะเขียวชะอุ่มทั่วไป ในเดือนมิถุนายน อุณหภูมิเฉลี่ยจะสูงกว่า 20 องศาเซลเซียสเล็กน้อย ฤดูมรสุมปกติจะเริ่มขึ้นในปลายเดือนมิถุนายน จนถึงช่วงกลางหรือปลายเดือนกรกฎาคม และในเดือนสิงหาคมอากาศจะร้อนจัดและชื้นมาก

ฤดูใบไม้ร่วงจะเริ่มขึ้นตอนปลายเดือนกันยายน ลมที่พัดมาจากแผ่นดินใหญ่นั้นทำให้อากาศแห้งและท้องฟ้าโปร่ง จึงเป็นช่วงที่อากาศเหมาะกับการท่องเที่ยวมากที่สุดในเดือนตุลาคม ทิวทัศน์ทั่วทั้งประเทศจะมีสีส้มสดใสด้วยใบไม้ที่เปลี่ยนเป็นสีทองและสีแดงเต็มต้น

ในเดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์อากาศจะหนาวเย็นและแห้ง บางครั้งมีฝนหรือหิมะ ในช่วงนี้มักจะมีวันที่อากาศหนาวจัดประมาณ 3 - 4 วัน สลับกับวันที่อากาศอุ่นสบาย

ศาสนา

ประเทศเกาหลีให้ความสำคัญเคารพต่อเสรีภาพในการนับถือศาสนาโดยมีลัทธิประเภททรงเจ้า บูชาผี ศาสนาพุทธ และลัทธิขงจื้อ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นหลักปรัชญาในการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศก็ว่าได้ นอกจากนี้ยังมีศาสนาย่อย ๆ ที่เกิดขึ้นใหม่จากการผสมผสานแนวความคิดบางอย่างในศาสนาดั้งเดิม และยังมีผู้หันไปนับถือศาสนาคริสต์เป็นจำนวนมาก นับตั้งแต่เริ่มเข้ามาเผยแพร่เมื่อปลายศตวรรษที่ 18 เป็นต้นมา

ภาษา

ภาษาเกาหลีจัดอยู่ในกลุ่มยูรัล-อัลไตอิก เช่นเดียวกับภาษาฮังกาเรียน ตุรกี มองโกเลีย และฟินนิช ตัวอักษรของเกาหลีเรียกว่า ฮันกิล และประกอบด้วยสระ 10 ตัว และพยัญชนะ 14 ตัว ภาษาพูดได้แปลงมาเป็นภาษาเขียน ในสมัยกษัตริย์เซจง โดยนักการศึกษาในกลุ่มหนึ่งในปี ค.ศ. 1443 ผลงานของนักการศึกษาในกลุ่มนี้ถูกกล่าวขวัญว่าเป็นการสร้างสรรคที่อัจฉริยะอย่างแท้จริง

ประวัติศาสตร์

มนุษย์เริ่มเข้าไปตั้งรกรากในบริเวณที่เป็นประเทศเกาหลีในปัจจุบันเมื่อประมาณ 500,000 ปีก่อน อาณาจักรแรกได้แก่ โคโซซอน (โซซอนโบราณ) ตั้งขึ้นเมื่อ 2,333 ปีก่อนคริสต์ศักราช และในช่วงหนึ่งศตวรรษก่อนคริสต์ศักราช คาบสมุทรเกาหลีทั้งหมดและดินแดนส่วนใหญ่ของประเทศแมนจูเรียอยู่ภายใต้การปกครองของสามอาณาจักร คือ โคกูเรียว แพ็จเจ และซิลลา นับเป็นอาณาจักรที่มีอำนาจสูงสุดในแถบนั้น เป็นที่รู้จักกันว่า ยุคแห่งสามอาณาจักร ระหว่าง 57 ปีก่อนคริสต์ศักราช ถึงปี ค.ศ. 668 ในปี ค.ศ. 668 และ 660 ตามลำดับ อาณาจักรโคกูเรียว และแพ็จเจ ได้พ่ายแพ้ต่ออาณาจักรซิลลา จึงเป็นการรวมเอาดินแดนในคาบสมุทรเข้าด้วยกันในปี ค.ศ. 676 ยุคซิลลารวมอาณาจักร (ปี ค.ศ. 676 - 935) นับเป็นยุคทองของวัฒนธรรมเกาหลี โดยเฉพาะทางด้านพุทธศิลป์ ต่อมาในยุคอาณาจักรโคเรียว (ปี ค.ศ. 918 - 1392) มีการจัดตั้งรัฐบาลแห่งชนชั้นปกครองขึ้น พุทธศาสนาได้กลายเป็นศาสนาประจำชาติ และมีอิทธิพลต่อระบบการเมืองการปกครองเป็นอย่างมาก ชื่อประเทศเกาหลีก็มาจากคำว่า โคเรียว นั่นเอง

ปี ค.ศ. 1392-1910 อยู่ในสมัยราชวงศ์โซซอน อันเป็นราชวงศ์สุดท้ายของประเทศ เกาหลี มีการปฏิรูปการเมืองการปกครองอย่างเอาจริงเอาจัง ความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่สุดคือ การยกย่องให้ลัทธิขงจื้อกลายเป็นคตินิยมประจำชาติ การสร้างสรรค์งานด้านวรรณศิลป์ และการประดิษฐ์ตัวอักษรฮันกึล ในปี ค.ศ. 1443 ทำให้ยุคนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อวัฒนธรรมเกาหลี มีเมืองฮันยาง ซึ่งปัจจุบันรู้จักกันในชื่อโซล เป็นเมืองหลวงในปี ค.ศ. 1394 ปราสาทและกำแพงเมืองจากในยุคนี้ยังคงมีให้เห็นจนกระทั่งปัจจุบัน

ราชวงศ์โซซอนได้สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1910 ภายหลังจากการรุกรานของกองทัพญี่ปุ่น และประเทศเกาหลีได้ตกเป็นอาณานิคมของประเทศญี่ปุ่นเป็นเวลา 35 ปี จนกระทั่งสงครามโลกครั้งที่สองได้สิ้นสุดลงในวันที่ 15 สิงหาคม ค.ศ. 1945 กองทัพญี่ปุ่นยอมแพ้สงคราม และถอนกำลังออกจากประเทศเกาหลีซึ่งถูกแบ่งออกเป็นสองประเทศ คือ ประเทศเสรีทางใต้และประเทศคอมมิวนิสต์ทางเหนือ สามปีต่อมาประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งอยู่ทางใต้จึงจัดตั้งรัฐบาลอิสระได้สำเร็จ

สงครามเกาหลีได้ระเบิดขึ้นเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน ค.ศ. 1950 เมื่อเกาหลีเหนือบุกเกาหลีใต้ และในที่สุดก็มีการลงนามในสัญญาสงบศึกในปี ค.ศ. 1953 หลังสงครามดังกล่าว เกาหลีใต้ประสบความสำเร็จอย่างมากในการฟื้นฟูประเทศให้มั่นคงและมั่งคั่งอีกครั้งหนึ่ง

ศิลปะ

ชนชาติเกาหลีได้ถ่ายทอดความเป็นอัจฉริยะทางศิลปะผ่านทางดนตรี นาฏศิลป์ และจิตรกรรม ซึ่งได้มีการพัฒนามาตลอดระยะเวลา 5,000 ปีของประวัติศาสตร์เกาหลี แม้ว่าศิลปะตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ จะแพร่หลายอยู่ในประเทศ แต่ศิลปะเกาหลีอันมีเอกลักษณ์ เฉพาะตัวยังได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางไม่ว่าจะในลักษณะดั้งเดิม หรือผสมผสานกับศิลปะร่วมสมัย

ดนตรีประจำชาติ ชนชาติเกาหลีมีดนตรีที่เรียกว่า คูกัก มีที่มาคล้ายคลึงกับดนตรีจีนและญี่ปุ่น แต่ถ้าเราสามารถสัมผัสดนตรีชนิดนี้ได้อย่างลึกซึ้ง จะพบว่า ดนตรีเกาหลีมีลักษณะแตกต่างอย่างชัดเจนจากดนตรีชนิดอื่นๆ ในแถบเอเชียตะวันออก กล่าวคือ ดนตรีเกาหลีประกอบด้วยสามจังหวะในหนึ่งห้อง ในขณะที่ดนตรีจีนและญี่ปุ่นมีสองจังหวะในหนึ่งห้อง

คูกัก แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ ซองอัก หรือดนตรีในราชสำนัก และมินชอกอัก หรือดนตรีพื้นบ้าน ซองอัก ซึ่งเป็นดนตรีชั้นสูง มีท่วงทำนองเชื่องช้า เยือกเย็น และซับซ้อน ส่วนมินชอกอัก ได้แก่ ดนตรีของชาวนาชาวไร่ พันชอริ (ดนตรีที่เน้นการแสดงความรู้สึก) และดนตรีพิธีไสยศาสตร์ มีจังหวะที่รวดเร็วและกระฉับกระฉ่ง

นาฏศิลป์ ศิลปะการร่ายรำแบบเกาหลีแบ่งออกเป็น 2 ประเภทเช่นเดียวกับดนตรี คือ แบบราชสำนักและแบบพื้นบ้านในแบบฉบับของราชสำนักนั้น ท่าทางของการร่ายจะช้าและสง่างาม ซึ่งสะท้อนปรัชญาของการเดินสายกลางและการระงับอารมณ์ความรู้สึกเป็นอิทธิพลมาจากปรัชญาขงจื้อ ในทางตรงกันข้าม ระเบียบบ้านซึ่งสะท้อนชีวิตการทำงานและศาสนาของสามัญชนจะใช้จังหวะและทำนองที่สนุกสนาน เป็นลักษณะของการแสดงออกที่เป็นอิสระและมีชีวิตชีวาของคนเกาหลี เช่น ระเบียบของชาวนาชาวไร่ ระเบียบหน้ากาก และการร่ายรำทางไสยศาสตร์

จิตรกรรมแบบดั้งเดิม จิตรกรรมแบบเกาหลีแตกต่างจากรูปแบบของตะวันตกอย่างสิ้นเชิงด้วยลักษณะลายเส้นและการให้สีซึ่งเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของศิลปะตะวันออก การค้นพบหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับจิตรกรรมโบราณในสุสานหลวงจากยุคสามอาณาจักร (57 ปีก่อนคริสต์ศักราช - ค.ศ. 668) ช่วยให้เราสามารถเข้าใจวิถีชีวิตของคนในสมัยนั้น

ต่อมาในสมัยราชวงศ์โคเรีย (ค.ศ. 918-1392) ศาสนาพุทธมีความเจริญรุ่งเรืองถึงจุดสูงสุด มิ่งานจิตรกรรมแบบพุทธ และศิลปะวัตถุอื่น ๆ เกิดขึ้นมากมายในวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ ส่วนในสมัยราชวงศ์โชซอน (ค.ศ. 1392-1910) ลัทธิขงจื้อได้กลายเป็นหลักปรัชญาในการบริหารประเทศ บรรดาปัญญาชนในสมัยนั้นจึงผลิตงานศิลปะที่แสดงถึงอิทธิพลของลัทธิขงจื้อและศิลปะแบบจีน ในขณะเดียวกัน จิตรกรรมพื้นบ้านซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่สามัญชนกลับไม่ได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดใดความคิดหนึ่ง จึงมีการใช้เทคนิคการเขียนภาพที่เป็นอิสระ แสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึก รวมทั้งใช้สีสดใส เพื่อสื่อถึงพลัง อารมณ์ และความรื่นเริง สำหรับโรงเรียนสอนด้านจิตรกรรมทั้งของแบบเกาหลีและตะวันตกที่เปิดอยู่ในเกาหลีปัจจุบันก็มีผลงานบางชิ้นที่ผสมผสานกัน

เครื่องปั้นดินเผา ประเทศเกาหลีได้รับเอาศิลปะการทำเครื่องปั้นดินเผามาจากประเทศจีนเมื่อกว่า 1,000 ปีมาแล้ว ศิลปะแขนงนี้ได้เจริญรุ่งเรืองและกลายเป็นประเพณีอย่างหนึ่งซึ่งชาวเกาหลีมีความภาคภูมิใจ

เครื่องปั้นดินเผาแบบศิลาดลสีเขียวอมฟ้าที่มีความสวยงามแบบลึกลับซึ่งจากราชวงศ์โคเรีย (ค.ศ. 918 - 1392) ก็เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางไปทั่วโลกและเป็นที่ต้องการของผู้ที่นิยมวัตถุโบราณ เช่นเดียวกับเครื่องกระเบื้องสีขาวจากราชวงศ์โซซอน (ค.ศ. 1392 - 1910) ศิลปะแขนงนี้ได้เข้าไปมีอิทธิพลต่อศิลปะญี่ปุ่นในยุคสมัยต่าง ๆ โดยเฉพาะในช่วงที่ญี่ปุ่นรุกรานประเทศเกาหลีในช่วงปีศวรรษ 1950 และทำให้ศิลปะแขนงนี้เจริญรุ่งเรืองในญี่ปุ่นจนถึงทุกวันนี้

ขนบธรรมเนียมและประเพณี

การเคารพผู้มีอาวุโส โครงสร้างทางสังคมแบบขงจื้อที่มีมานานยังคงอยู่อย่างเหนียวแน่น ถึงแม้ว่าเราจะเริ่มเห็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านนี้บ้าง วัฒนธรรมและอาวุโสยังมีความหมายมาก และผู้เยาว์จะต้องเคารพคำสั่งของผู้อาวุโสโดยปราศจากข้อโต้แย้ง ดังนั้น บ่อยครั้งเราจะถูกถามว่าอายุเท่าใด และถามถึงสถานภาพทางสมรส (เป็นที่น่าแปลกอยู่ที่เดียวที่ไม่ว่าเราจะอายุมากเพียงใด เราจะไม่ใช่เป็นผู้ใหญ่หากเรายังไม่สมรส อย่างน้อยก็เป็นสิ่งที่ยึดถือกันในแต่ละครอบครัว) เพื่อจะคะเนถึงคุณค่าของเราต่อผู้อื่น อย่างไรก็ตามการที่ถูกถามก็มีได้หมายความว่าผู้ถามต้องการลวงล้ำเข้ามาในโลกส่วนตัวของเรา แต่เราก็ไม่จำเป็นต้องตอบคำถามนั้นหากเราไม่ต้องการ

ชื่อ ชาวเกาหลีส่วนใหญ่จะมีชื่อสกุลจำกัดอยู่ในไม่กี่กลุ่มชื่อ เช่น 21% จะมีชื่อสกุลว่า คิม 14% จะมีชื่อสกุลว่า ยี, ลี หรือ รี 8% มีชื่อสกุลว่า ปาร์ค นอกจากนี้ก็มีชื่อสกุลแตกออกไปอีกเช่น ซอย (หรือ แซ) เจิง (หรือ ชุง) จาง (หรือ ชาง) ฮัน, ลิม เป็นต้น ชื่อเต็มของชาวเกาหลีก็จะประกอบด้วย ชื่อสกุล 1 พยางค์ และชื่อหน้า 2 พยางค์ ชื่อสกุลจะเขียนก่อน สตรีชาวเกาหลีจะไม่เปลี่ยนชื่อสกุลตามคู่สมรส แต่บุตรและธิดาจะใช้ชื่อสกุลของบิดา

การสมรส ชาวเกาหลีถือว่าการสมรสนั้นเป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดในชีวิต และการหย่าร้างถือว่าเป็นความตกต่ำเสียชื่อเสียงไม่เพียงแต่สำหรับคู่สมรสเท่านั้น แต่รวมไปถึงครอบครัวเลยทีเดียว แต่ถึงอย่างนั้นก็ตาม อัตราหย่าร้างในปัจจุบันก็ขยายตัวเพิ่มขึ้นเร็วพอควร

เจเจ (พิธีเคารพบูชาบรรพบุรุษ) ตามหลักความเชื่อดั้งเดิมของเกาหลีนั้น เมื่อบุคคลหนึ่งสิ้นชีวิตลง วิญญาณของเขายังไม่ไปไหน แต่ยังคงวนเวียนอยู่ใกล้เป็นเวลากว่า 4 ชั่วโมงทีเดียว ในช่วงเวลาอันยาวนานนี้ผู้ตายยังถูกถือว่าเป็นสมาชิกของครอบครัวความสัมพันธ์อันนี้ถูก

ถ่ายทอดออกมาด้วยพิธีเจเจ ซึ่งจัดขึ้นในวันพิเศษต่างๆ เช่น ซอลลัล และชุกก รวมทั้งวันครบรอบวันเสียชีวิตของบรรพบุรุษเหล่านั้น ชาวเกาหลีเชื่อว่าการที่เขามีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขนั้นก็ด้วยพรอันประเสริฐซึ่งบรรพบุรุษให้ไว้นั่นเอง

ฮันบก ชุดแต่งกายตามประเพณีของชาวเกาหลีคือ ฮันบก (Hanbok) ชุดที่ใช้แต่งกายในฤดูหนาวนั้นใช้ผ้าที่ทอจากฝ้ายและกางเกงยาวที่มีสายรัดที่ข้อเท้าซึ่งช่วยในการเก็บความร้อนของร่างกาย ในขณะที่ช่วงฤดูร้อนจะใช้ผ้าป่านลงแป้งแข็งหรือฝ้ายรามิซึ่งช่วยในการซึมซับและการแผ่ผ่านของความร้อนในร่างกายให้มากที่สุด ฮันบกเป็นเครื่องแต่งกายประจำชาติเกาหลีมาเป็นเวลาพันๆ ปีมาแล้ว ความงามและความอ่อนช้อยของวัฒนธรรมเกาหลีจะถูกถ่ายทอดออกมาผ่านทางภาพถ่ายของสุภาพสตรีในเครื่องแต่งกายฮันบกนี้ ก่อนที่วัฒนธรรมการแต่งกายแบบตะวันตกจะได้อเข้ามาในเกาหลีเมื่อร้อยปีมาแล้วนั้น หญิงชาวเกาหลีจะสวมชุดฮันบกเป็นปกติทุกวัน ส่วนสุภาพบุรุษจะสวมชอกโกรี (เสื้อนอกแบบเกาหลี) และพาจิ (กางเกงขายาว) ในขณะที่สุภาพสตรีสวมชอกอริและซีมา (กระโปรง) ในปัจจุบันชุดประจำชาติฮันบก จะใช้สวมเฉพาะในโอกาสพิเศษต่าง ๆ

คิมจัง คิมจังเป็นวิธีการเตรียมผักดองกิมจิในฤดูหนาวของชาวเกาหลีแต่ดั้งเดิม และสืบต่อกันมารุ่นต่อรุ่นมาหลายชั่วคนแล้ว ในเกาหลีนั้นจะมีผักน้อยประเภทมากและก็ปลูกได้ระหว่าง 3-4 เดือนสุดท้ายของปีเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงมีคิมจังช่วงต้นฤดูหนาว เพื่อทำอาหารซึ่งกลายมาเป็นอาหารประจำของชาวเกาหลี โต๊ะอาหารในเกาหลีจะขาดกิมจิไม่ได้เลย

การแพทย์แบบตะวันออก การแพทย์ตะวันออกถือหลักว่าสาเหตุแห่งโรคคือ พลังกำลังที่ถดถอยและภูมิคุ้มกันที่อ่อนลง ไม่ได้เกี่ยวกับส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายโดยเฉพาะ แต่เป็นการเสียสมดุลของพลังแห่งชีวิตในร่างกายโดยรวม ดังนั้น การแพทย์ตะวันออกจึงใช้วิธีรักษาโดยใช้หลักฟื้นฟูระบบภูมิคุ้มกันและเสริมสร้างความประสานกลมกลืนของร่างกายโดยรวม มิใช่โดยวิธีกำจัดเชื้อโรค วิธีการรักษาแบบตะวันออกมีทั้งการบริโภคยาสมุนไพร การฝังเข็ม การใช้ลูกประคบ และการบำบัดโดยการคว่ำถ้วยสุญญากาศ

(ที่มา : องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี [http:// www.kto.or.th](http://www.kto.or.th))

พัฒนาการทางการศึกษา

การศึกษายุคก่อนสมัยใหม่ (คริสต์ศักราชที่ 4 - 19)

นับตั้งแต่ยุคสามอาณาจักรจนถึงราชวงศ์โจเซียน ลัทธิขงจื้อคือปัจจัยสำคัญในการจัดรูปแบบการศึกษาและการสร้างสถาบันทางการศึกษาที่เป็นระบบ เพื่อเตรียมพัฒนาเยาวชนในสังคมชั้นสูงให้กลายเป็นพนักงานของรัฐ ในยุคของอาณาจักรโคกูเรียว ซิลลา โคเรียว และโจเซียน ได้เกิดสถาบันทางการศึกษามากมายในเกาหลีเพื่อเตรียมเยาวชนจากชนชั้นสูงในการสอบบรรจุเป็นข้าราชการ (ระบบจอหงวน) นอกจากนี้ตามเมืองต่างๆ ในชนบท ก็มีการจัดตั้งโรงเรียนสอนหนังสือจำนวนมากเพื่อส่งเสริมการศึกษาให้กับชนชั้นสามัญ โดยในสมัยราชวงศ์โคเรียวได้มีการมอบทุนการศึกษาแก่เยาวชน ส่วนในสมัยราชวงศ์โจเซียนได้มีการสร้างห้องสมุดและสำนักวิจัยทางวิชาการเป็นจำนวนมาก สถาบันทางการศึกษาของเอกชนที่มีชื่อเสียงที่สุดคือ สถาบันชิบิดูแห่งราชวงศ์โคเรียว และสถาบันซีเวียในปลายสมัยราชวงศ์โจเซียนซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงสุดของภาครัฐ ส่วนการศึกษาในระดับสามัญชนก็มีหลายสถาบันที่เปิดสอนเกี่ยวกับศิลปศาสตร์และการอ่านวรรณกรรมโบราณ ซึ่งรู้จักกันดีในระยะต่อมาว่า ซีดอง ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการศึกษาและเผยแพร่ลัทธิต่างๆ ในชุมชนท้องถิ่นตลอดจนเป็นแบบแผนของระบบโรงเรียนเกาหลีในยุคใหม่

การศึกษายุคใหม่ (ค.ศ. 1880 - 1945)

ในยุคนี้ได้มีโรงเรียนแบบสมัยใหม่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เช่น โรงเรียนสตรีศึกษาและโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษโดยพวกบาทหลวงและมิชชันนารี หลังจากอาณาจักรเกาหลีได้เปิดท่าเรือเพื่อการค้าขายกับตะวันตก ได้ก่อให้เกิดการตื่นตัวทางความคิดในการสร้างความทันสมัยและการยอมรับอารยธรรมตะวันตก พระเจ้าโกจงได้ประกาศพระราชบัญญัติทางการศึกษาในปี ค.ศ. 1895 เพื่อพัฒนาภูมิปัญญา ความดีงาม และความแข็งแรงของประชาชนเกาหลี

ทำให้เกิดโรงเรียนต่างๆ ขึ้นเป็นจำนวนมาก เช่น โรงเรียนประถม มัธยม และอาชีวศึกษา ในยุคนี้ได้เกิดโรงเรียนของพวกมิชชันนารีตะวันตกเป็นจำนวนมากโดยทำการสอนเกี่ยวกับศาสนา คัมภีร์ไบเบิล การละคร และภาษาอังกฤษ ตลอดจนในช่วงเวลาดังกล่าวเกาหลีถูกญี่ปุ่นรุกราน ผู้นำทางการเมืองจึงใช้สถาบันทางการศึกษาเป็นศูนย์กลางในการปลุกระดมมวลชนเพื่อต่อต้านญี่ปุ่นและรักษาอำนาจอธิปไตยแห่งชาติ แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาการศึกษาแบบสมัยใหม่ของเกาหลีก็สะดุดหยุดลงเป็นระยะเวลา 32 ปี โดยการตกเป็นเมืองขึ้นของญี่ปุ่น การเป็นอาณานิคมของญี่ปุ่นทำให้เกาหลีต้องดำเนินนโยบายทางการศึกษาตามแนวทางของญี่ปุ่น เช่น การเรียนประวัติศาสตร์และภาษาญี่ปุ่นแทนประวัติศาสตร์และภาษาเกาหลี รวมถึงการเปลี่ยนชื่อและนามสกุลตามแบบอย่างของชาวญี่ปุ่น โดยญี่ปุ่นมองว่าการให้การศึกษาแก่ประชาชนเกาหลีคืออุปสรรคสำคัญในการปกครองอาณานิคม ดังนั้น มาตรฐานการศึกษาในยุคนี้จึงอยู่ในระดับต่ำและขาดเสถียรภาพ

การศึกษาหลังได้รับเอกราชจากญี่ปุ่น (หลัง ค.ศ. 1945)

● การจัดตั้งการศึกษาแบบประชาธิปไตย (ค.ศ. 1945-1950)

หลังจากเกาหลีได้รับเอกราชจากญี่ปุ่นในปี ค.ศ. 1945 ระบบการศึกษาของเกาหลีมีลักษณะเสรีและเปิดกว้างมากขึ้นบนพื้นฐานของหลักการประชาธิปไตย โดยนโยบายทางการศึกษาของเกาหลีมีลักษณะสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. การรวบรวมและแจกจ่ายตำราทางการศึกษา
2. การอบรมครูผู้สอน
3. การปฏิรูประบบช่วงชั้นทางการศึกษา
4. การศึกษาภาคผู้ใหญ่เพื่อเพิ่มพูนอัตราการรู้หนังสือ
5. การกระจายอำนาจในการบริหารการศึกษา
6. การสนับสนุนการศึกษาภาคบังคับ
7. การขยายโอกาสทางการศึกษา
8. การจัดตั้งสถาบันราชภัฏ

หลังจากการสถาปนาสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญซึ่งได้วางหลักการเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพในการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนได้มีการประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาซึ่งได้อธิบายถึงหลักการและเป้าหมายทางการศึกษา ความเป็นอิสระของกลไกทางการศึกษา ตลอดจนการศึกษาภาคบังคับได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายจากประชาชนเกาหลี อันจัดเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาแบบประชาธิปไตยซึ่งการศึกษาต้อง

ปราศจากอิทธิพลทางการเมือง และยังเป็นการสะท้อนถึงการใช้อภิปรายเป็นเครื่องประกันสิทธิทางการศึกษาของประชาชน

● การขยายตัวของระบบการศึกษาแบบประชาธิปไตยในทศวรรษ 1950

ถึงแม้ว่าจะเกิดสงครามเกาหลีแต่การศึกษาของเกาหลีใต้ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนถึงเจตจำนงอันแน่วแน่ของประชาชนที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาท่ามกลางภาวะสงคราม โดยรัฐบาลได้ใช้มาตรการต่างๆ ในการปรับปรุงการศึกษาดังต่อไปนี้

1. การปรับปรุงองค์กรเกี่ยวกับการศึกษาในระดับประถมศึกษา
2. การจัดทำแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับผู้เข้าศึกษาในระดับสูง
3. การจัดตั้งมหาวิทยาลัยแห่งรัฐ
4. การริเริ่มโครงการปรับปรุงหลักสูตรทางการศึกษา
5. การพิจารณาคุณภาพของครูผู้สอน
6. การปรับปรุงสื่อและอุปกรณ์ทางการศึกษา
7. การขยายการศึกษาภาคบังคับ

การใช้มาตรการดังกล่าวทำให้เกาหลีใต้ประสบความสำเร็จทางการศึกษาโดยเฉพาะการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนได้ทำให้เกิดการศึกษาในหลากหลายรูปแบบ เช่น การศึกษาทางด้านศีลธรรม การต่อต้านคอมมิวนิสต์ และการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการผลักดันและการสร้างความเป็นปึกแผ่นให้กับประเทศ ตลอดจนการผลิตบุคลากรในสภาวะสงคราม

● การขยายตัวเชิงปริมาณทางการศึกษาในทศวรรษ 1960

ทศวรรษ 1960 คือช่วงแห่งการพัฒนา ตามคำประกาศขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจของเกาหลีใต้เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วอันส่งผลกระทบต่อขยายตัวทางการศึกษา ลักษณะที่โดดเด่นที่สุดของพัฒนาการทางการศึกษาเกาหลี คือ การขยายตัวเชิงปริมาณทางการศึกษาในทศวรรษที่ 1960 โดยได้มีโรงเรียนระดับมัธยมและสถาบันการศึกษาระดับสูงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การเติบโตอย่างรวดเร็วได้ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ ตลอดจนสื่อและอุปกรณ์ทางการศึกษาซึ่งไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ในยุคนี้ได้มีการปฏิรูประบบและคุณภาพทางการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมือง เช่น การประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี ค.ศ. 1968 การเริ่มจัดตั้งสถาบันราชภัฏ และการปรับปรุงคุณภาพของครูผู้สอนในปี ค.ศ. 1962 - 1963 ตลอดจนการปรับเปลี่ยนมาตรฐานและวิธีการในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

● การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษ 1970

ทศวรรษ 1970 จัดเป็นช่วงแห่งการปฏิรูปขั้นพื้นฐานทั้งในมิติทางเศรษฐกิจและมิติทางการศึกษาในช่วงนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับสูง โดยมีการปรับเปลี่ยนแนวข้อสอบ ตลอดจนการใช้วิธีการจับฉลากและการให้เยาวชนซึ่งมีภูมิสำเนาในพื้นที่ไกลโรงเรียนได้มีโอกาสศึกษาในโรงเรียนมัธยมใกล้บ้านโดยไม่ต้องสอบแข่งขัน การปฏิรูปการศึกษาได้ก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ดังต่อไปนี้

1. การลดจำนวนหน่วยกิตขั้นต่ำก่อนจบการศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ
2. การเพิ่มหน่วยกิตให้กับวิชาโทเพื่อเพิ่มพูนความชำนาญเฉพาะด้าน
3. การส่งเสริมให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาเอกที่มีความหลากหลายและรอบด้าน
4. การนำระบบการศึกษาแบบเก่ามาประยุกต์ใช้ตามหลักความสามารถ

ในทศวรรษนี้ยังเป็นช่วงแห่งความหลากหลายทางสถาบันและการก่อตัวของแนวคิดทางการศึกษารูปแบบใหม่ เช่น การศึกษาตลอดชีวิต ตลอดจนการจัดตั้งโรงเรียนการศึกษาทางไกล ในปี ค.ศ. 1972 และการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการศึกษาแห่งชาติเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการศึกษาระยะยาว

● การพัฒนาการศึกษาเชิงคุณภาพในทศวรรษ 1980

การสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษาในทศวรรษ 1970 ยังคงดำเนินต่อไปในทศวรรษ 1980 โดยเฉพาะการปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษา รัฐบาลเกาหลีใต้ในสมัยสาธารณรัฐที่ 5 ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาในฐานะพลังขับเคลื่อนสำหรับการพัฒนาประเทศ แนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ถูกบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญ และการสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ทางการศึกษาได้กลายเป็นหนึ่งในมาตรฐานหลักของแนวนโยบายแห่งรัฐ การหล่อหลอมบุคลิกภาพที่ดึงผ่านกลไกทางการศึกษาจัดเป็นหน้าที่หลักของรัฐบาล รวมถึงการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปี ค.ศ. 1980 รัฐบาลได้จัดทำวิธีการแก้ไขปัญหาทางการศึกษา ตลอดจนการพัฒนาการศึกษาในหลากหลายมิติ เช่น การปฏิรูประบบการคัดเลือกในระดับมหาวิทยาลัย การปรับปรุงหลักสูตร การยกระดับสถาบันราชภัฏ และการขยายจำนวนอุปกรณ์บุคลากรและวัสดุทางการศึกษา นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติในปี ค.ศ. 1985 เพื่อกำหนดขอบข่ายในการแก้ไขปัญหาทางการศึกษา

- **การศึกษาเกี่ยวกับมนุษย์เพื่อรองรับสังคมแห่งอนาคต
ในทศวรรษ 1990-2000**

การศึกษาของเกาหลีในทศวรรษ 1990 ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาเกี่ยวกับมนุษย์บนพื้นฐานของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในทศวรรษ 1980 โดยกระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งองค์กรและกฎหมายต่างๆ เพื่อระบุนโยบายและขอบเขตในการพัฒนาการศึกษา มีการปรับใช้ข้อสอบในระดับปริญญาตรี และจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการปฏิรูปการศึกษา เพื่อสร้างสังคมเกาหลีสมัยใหม่ โดยคณะกรรมการดังกล่าวจัดเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือประธานาธิบดีในการวางแผนและกำหนดทิศทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในปี ค.ศ. 1994 คณะกรรมการประกอบด้วยสมาชิกผู้จัดตั้งจำนวน 25 คน โดยได้เสนอภารกิจสำคัญในการพัฒนาการศึกษา เช่น การเพิ่มงบประมาณทางการศึกษา การสร้างความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยในระดับนานาชาติ ตลอดจนการเพิ่มบทบาทและหน้าที่ของโรงเรียนเอกชน โดยในปี ค.ศ. 1995 คณะกรรมการว่าด้วยการปฏิรูปการศึกษาได้ประกาศใช้มาตรการเพื่อจัดตั้งระบบการศึกษาแนวใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการโลกาภิวัตน์ รัฐบาลเกาหลีใต้ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินนโยบายทางการศึกษา โดยในปี ค.ศ. 1998 ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยประชาคมทางการศึกษาแนวใหม่ โดยมีหน้าที่ประเมินผลความก้าวหน้าในการปฏิรูปการศึกษา ตลอดจนการจัดกิจกรรมว่าด้วยการมีส่วนร่วมทางการศึกษา เช่น การแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักเรียนในพื้นที่ต่างๆ เพื่อสร้างประชาคมทางการศึกษาสมัยใหม่ คณะกรรมการได้เสร็จสิ้นภารกิจในปี ค.ศ. 2000 พร้อมกับรายงานเกี่ยวกับผลกระทบจากการปฏิรูปการศึกษา คณะกรรมการประกอบด้วยคณะอนุกรรมการจำนวนสี่ชุดซึ่งทำหน้าที่ในการดำเนินการปฏิรูปการศึกษา โดยกรรมการชุดแรกทำหน้าที่รายงานและประเมินผล การปฏิรูปการศึกษาในระดับประถมและมัธยม กรรมการชุดที่สองทำหน้าที่จัดทำมาตรการในการพัฒนาการศึกษาด้านอาชีวศึกษา กรรมการชุดที่สามทำหน้าที่สนับสนุนการเคลื่อนไหวของประชาชนในการส่งเสริมประชาคมทางการศึกษา และกรรมการชุดสุดท้ายทำหน้าที่เสนอมาตรการต่างๆ ในการปรับปรุงระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาบนพื้นฐานของสังคมแห่งการเรียนรู้

การศึกษาดูงาน : องค์กรชั้นนำทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้

ในยุคของสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ทุกองค์กรต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว และการแข่งขันที่รุนแรง หนทางสำหรับการอยู่รอดและรุ่งเรืองจะอยู่ที่การจัดการความรู้ (Knowledge Management - KM) เป็นสำคัญ กระบวนการเรียนรู้จึงควรอยู่ในทุก ๆ ที่ขององค์กร รวมถึงอยู่ในทุก ๆ ระบบงาน ที่ทุกคนจะต้องร่วมกันเรียนรู้ และร่วมกันทำอย่างเป็นระบบ การจัดการความรู้จึงเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่องค์กรต่าง ๆ พยายามนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างศักยภาพให้กับบุคลากรและองค์กรของตนเอง อีกทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นของนวัตกรรม ที่ก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขัน ความรู้เป็นสิ่งสำคัญ ทั้งในระดับบุคคลและองค์กรไม่ว่าจะมีขนาดเล็กหรือใหญ่ ประเด็นของการเรียนรู้ในองค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้ การจัดเก็บ ตลอดจนนำความรู้ไปใช้สร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ การแบ่งปันความรู้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับสนับสนุนระบบการจัดการความรู้ขององค์กร และการเรียนรู้ที่เร็วและดีที่สุดคือ การเรียนรู้จาก best practices ที่เกิดจากองค์กรชั้นนำทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเราสามารถเข้าถึงและเรียนรู้ได้จากการศึกษาดูงานเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการดำเนินงาน

การศึกษาดูงาน ณ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) ครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาทีมแกนนำในการบริหารจัดการความรู้” ตามแผนการดำเนินงานจัดการความรู้/พัฒนาบุคลากร ประจำปีงบประมาณ 2550 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้ผู้บริหารและผู้แทนสำนัก/ศูนย์ต่าง ๆ ที่เป็นแกนนำเข้าใจถึงหลักของการจัดการความรู้ และกระบวนการจัดการความรู้ สามารถวางแผนและนำหลักการจัดการความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และเสริมสร้างความสัมพันธ์ ความร่วมมือ ตลอดจนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างกัน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการ

ประสานงานและการปฏิบัติงานต่อไป ในการฝึกอบรมดังกล่าวประกอบด้วยกิจกรรมดังนี้ คือ การบรรยาย อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ รวมทั้งการศึกษาดูงาน สำหรับการดูงานนั้นได้กำหนดให้ไปศึกษาดูงานด้านการพัฒนาการศึกษาและการจัดการความรู้ ณ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)

เหตุผลที่เลือกประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) เป็นสถานที่ศึกษาดูงานครั้งนี้ เนื่องจากเห็นว่าประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) ซึ่งเป็นประเทศหนึ่งในภูมิภาคเอเชีย ที่ถือได้ว่าเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในการปฏิรูปการศึกษา สามารถเข้าสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง และมีศักยภาพในการแข่งขัน สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) มีจุดเด่นในการปลูกฝังนักเรียนให้เป็นพลโลก (Global Citizen) มีโลกทัศน์ที่กว้าง มีทัศนคติที่เปิดรับต่อความแตกต่างหลากหลาย มีความรักและความภาคภูมิใจในชาติและเอกลักษณ์ของชาติ โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและส่งเสริมความเป็นเลิศทางการศึกษา และมีเป้าหมายที่สำคัญคือให้ประชากรมีความสามารถในการแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้อยู่ในอันดับ 1 ใน 10 ของโลก

องค์กร/สถาบันที่ทีมแกนนำในการบริหารจัดการความรู้ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ไปศึกษาดูงานครั้งนี้ ได้แก่

- กระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Ministry of Education & Human Resources Development : MOEHRD, Republic of Korea)
- สถาบันพัฒนาการศึกษาแห่งเกาหลี (Korea Educational Development Institute : KEDI)
- สถาบันหลักสูตรและการประเมินผลแห่งเกาหลี (Korea Institute Curriculum & Evaluation : KICE)
- สถาบันบริการสารสนเทศทางการศึกษาและการวิจัยแห่งชาติ (Korea Education and Research Information Service : KERIS)
- สถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของสาธารณรัฐเกาหลี (Korea Educational Broadcasting System : EBS)
- หมู่บ้านภาษาอังกฤษ (Gyeonggi English Village : GEV)
- พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านแห่งชาติเกาหลี (The National Folk Museum of Korea)

องค์กร/สถาบันเหล่านี้มีบทบาทในการพัฒนาการศึกษาของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

(Ministry of Education and Human Resources Development : MOEHRD, Republic of Korea)

สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) ได้ใช้การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพบนพื้นฐานของการศึกษาที่เข้มแข็ง ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่อยู่เบื้องหลังการพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศ

- **การพัฒนาทางการเมือง** การศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพประชากรบนพื้นฐานของหลักการประชาธิปไตย อันนำไปสู่การส่งเสริมความรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และการสร้างสรรค์ทัศนคติต่อชาติและประชาคมโลก การศึกษาทำให้เกิดการตื่นตัวในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ตลอดจนการพัฒนาความสามารถของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร

- **การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ** การศึกษา คือ ปัจจัยสำคัญของแรงงานที่มีคุณภาพในหลากหลายสาขา ตลอดจนการเพิ่มผลิตภัณท์มวลรวมประชาชาติ นอกจากนี้ยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนามาตรฐานการดำรงชีวิตและสวัสดิการภายในประเทศ โดยการขยายตัวทางการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ทำให้เกิดความต้องการบุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

- **การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม** การศึกษาได้ส่งเสริมให้คนเกาหลีใต้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และตระหนักถึงกระบวนการโลกาภิวัตน์และความเป็นสากลในเวทีระหว่างประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้ชนชั้นกลางมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ ส่วนในมิติทางวัฒนธรรม การศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้คนเกาหลีใต้รักษาวัฒนธรรมดั้งเดิมบนพื้นฐานของวัฒนธรรมสากล อันเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมเกาหลีรูปแบบใหม่เพื่อส่งเสริมการพัฒนาประเทศภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์

หลังจากการสถาปนาสาธารณรัฐเกาหลี ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ซึ่งได้วางหลักการเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพในการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนได้มีการประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาที่ได้อธิบายถึงหลักการและเป้าหมายทางการศึกษา ความเป็นอิสระของกลไกทางการศึกษา รวมถึงการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายจากประชาชนเกาหลีใต้ ถือเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาแบบประชาธิปไตย ทั้งนี้ การศึกษาต้องปราศจากอิทธิพลทางการเมือง และยังเป็นการสะท้อนถึงการใช้อำนาจเป็นเครื่องประกัน

สิทธิทางการศึกษาของประชาชน ชาวเกาหลีจึงให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอย่างมากมาตั้งแต่อดีต และมีการพัฒนาการศึกษาอย่างต่อเนื่อง จนอาจกล่าวได้ว่าไม่มีประเทศใดให้ความสำคัญกับการศึกษามากเท่าชาวเกาหลีได้ ดังนั้น ในปี 2001 เกาหลีใต้จึงมีแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แห่งชาติอันเป็นแผนหลัก ส่งผลให้ในปีต่อมามีการกำหนดเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการและทรัพยากรมนุษย์ ได้ดำเนินนโยบายการพัฒนาบุคลากรในสาขาต่างๆ โดยอาศัยความร่วมมือจากห้ากระทรวงในการดำเนินยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ อันได้แก่ 1) กระทรวงข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (IT) 2) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (BT, ST, NT) 3) กระทรวงพาณิชย์ อุตสาหกรรมและพลังงาน (BT, ST) 4) กระทรวงสิ่งแวดล้อม (ET) และ 5) กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว (CT) โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ การพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานของการทำนายอุปสงค์และอุปทานของแรงงานในสาขาต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายที่สำคัญ คือ ให้ประชาชนมีความสามารถในการแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้อยู่ในอันดับ 1 ใน 10 ของโลก

1. การบริหารจัดการศึกษา

หน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารจัดการศึกษาของเกาหลีใต้ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ประกอบด้วย

1.1 ระดับชาติ คือ กระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นองค์กรของรัฐบาลในการพัฒนาการศึกษาบนพื้นฐานของอุดมการณ์สองอิก อิงงาน (Hongik Ingan) ซึ่งเป็นแนวคิดเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ ที่เน้นการสร้างสวัสดิการมวลชนเพื่อพัฒนาประเทศตามแนวทางประชาธิปไตย โดยกระทรวงศึกษาธิการ จะทำหน้าที่จัดทำและดำเนินนโยบายทางการศึกษา ตลอดจนการสนับสนุนด้านงบประมาณแก่สถาบันทางการศึกษาในระดับต่างๆ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้บริหารสูงสุดของกระทรวง ซึ่งแบ่งการบริหารออกเป็น 2 สำนักงานใหญ่ 6 สำนักงานย่อย 5 สภา และ 47 แผนก โดยมีหน่วยงานสำคัญ อาทิ สถาบันแห่งชาติว่าด้วยประวัติศาสตร์เกาหลี สถาบันแห่งชาติด้านการพัฒนาการศึกษานานาชาติ คณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์ของครู สถาบันการศึกษาพิเศษแห่งชาติ สถาบันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ในการจัดทำนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ นำแผนไปสู่การปฏิบัติ จัดพิมพ์และอนุมัติการจัดพิมพ์แบบเรียนสำหรับการศึกษาระดับประถมและมัธยมศึกษา ออกกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา ดำเนินการด้านงบประมาณการศึกษาของประเทศ ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและให้คำแนะนำสำนักงานการศึกษาประจำเทศบาลและจังหวัด สถาบันอุดมศึกษาและโรงเรียนของรัฐ ฯลฯ

1.2 ระดับภูมิภาค ได้แก่ สำนักงานการศึกษาประจำเทศบาลและจังหวัด รับผิดชอบการบริหารจัดการศึกษาในระดับประถมและมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลและจังหวัด อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการศึกษา (Board of Education) และกระทรวงศึกษาธิการ โดยคณะกรรมการการศึกษานี้มีหน้าที่ในการออกคำสั่งเกี่ยวกับอนุมัติงบประมาณ และตรวจสอบบัญชีของสำนักงานการศึกษา

1.3 ระดับท้องถิ่น ได้แก่ สำนักงานการศึกษาประจำเมืองหรืออำเภอต่างๆ รับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการศึกษาประจำเมืองหรืออำเภอ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานการศึกษาประจำเทศบาลและจังหวัด

ประเทศเกาหลีใต้มีการประกาศพระราชบัญญัติการบริหารการศึกษาส่วนท้องถิ่นเพื่อกระจายอำนาจทางการศึกษาแก่ท้องถิ่นในปี 1991 และการประกาศพระราชบัญญัติการศึกษา ทำให้การจัดสรรงบประมาณทางการศึกษามีความเข้มแข็งขึ้น กระทรวงศึกษาธิการได้กระจายอำนาจการบริหารและการจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสำนักงานการศึกษาท้องถิ่นกำกับดูแลงานด้านการศึกษาของท้องถิ่น ผู้บริหารสำนักงานการศึกษาท้องถิ่นได้รับการเลือกตั้งจากสภาท้องถิ่น และต้องมีประสบการณ์ทางการศึกษามาไม่น้อยกว่า 15 ปี และอยู่ในวาระเป็นเวลา 4 ปี สำนักงานทางการศึกษามีอำนาจในการตัดสินใจ และพัฒนาการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยปราศจากอิทธิพลทางการเมือง ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการ จะทำการประเมินผลการทำงาน ของสำนักงานการศึกษา โดยวัดได้จากความพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองในแต่ละท้องถิ่น การประเมินมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ปฏิรูปชั้นเรียน 2) สร้างระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน 3) สร้างจิตสำนึกในเรื่องสวัสดิการในการปฏิรูปการศึกษา ในปัจจุบันระบบประเมินผลทางการศึกษาจะถูกนำมาใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน โดยการสนับสนุนโรงเรียนต่างๆ จะมีสัดส่วนที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับคุณภาพที่วัดได้จากการประเมินผลทางการศึกษา

2. ระบบการศึกษา

ระบบการศึกษาของเกาหลี เป็นระบบ 6-3-3-4 คือ ชั้นประถมศึกษา 6 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี มัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี และวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย 4 ปี ประชาชนทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษาตามความสามารถ และการศึกษาภาคบังคับกำหนด 9 ปี โดยรัฐจัดให้ฟรีสำหรับระดับประถมศึกษา และฟรีบางส่วนสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในส่วนของนักเรียนที่อยู่ในพื้นที่ชนบท และนักเรียนในกลุ่มการศึกษาพิเศษ

การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา จัดสำหรับเด็กอายุ 3 - 5 ขวบ กระทรวงศึกษาธิการ ถือเป็นรากฐานในการพัฒนาการศึกษาระดับสูง (มัธยม - อุดมศึกษา) ดังนั้น จึงพยายามจัดให้โรงเรียนของรัฐมีการสอนระดับอนุบาล รวมทั้งการสนับสนุนคู่มือและอุปกรณ์สำหรับเลี้ยงดูเด็กเล็กแก่ผู้ปกครองเพื่อพัฒนาความสามารถเด็ก พร้อมๆ กับกระตุ้นให้หน่วยงานอื่นและภาคเอกชนเข้ามาร่วมจัดการศึกษาในระดับนี้มากขึ้นในรูปแบบต่างๆ เช่น ศูนย์ดูแลเด็ก เป็นต้น

การศึกษาระดับประถมศึกษา จัดเป็นการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน โดยเด็กมีอายุย่างเข้าปีที่ 6 จะต้องเข้ารับการศึกษาค ณ โรงเรียนใกล้บ้านซึ่งต่อมาได้กำหนดคุณสมบัติให้เด็กอายุ 5 ปี สามารถเข้าศึกษาในระดับประถมได้ เนื่องจากปัญหาการขยายตัวของประชากรอย่างต่อเนื่อง และจะมีการทดสอบความรู้ทุกปีเพื่อเลื่อนระดับชั้น

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาภาคบังคับและไม่เสียค่าใช้จ่าย โดยเริ่มจากเขตชนบทก่อนในปี 1985 และขยายครอบคลุมทั่วประเทศในปี 2004 เด็กที่จบชั้นประถมศึกษาจะต้องเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่ใกล้บ้านตนเองด้วยวิธีการจับฉลาก และระบบอื่นที่หลากหลายควบคู่กันไป วิธีการเช่นนี้ใช้ทั้งโรงเรียนของรัฐและเอกชน เพื่อให้นักเรียนสามารถเลือกโรงเรียนที่ตนเองต้องการได้ ทั้งนี้ เขตพื้นที่การศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนระบบการรับนักเรียนได้ตามความเหมาะสมเท่าที่จำเป็น

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งออกเป็น 2 สาย คือ สายสามัญ และสายอาชีพ หลายโรงเรียนจัดตั้งขึ้นตามเป้าหมายเฉพาะวิชา ตัวอย่างเช่น โรงเรียนด้านวิทยาศาสตร์ โรงเรียนศิลปะ โรงเรียนภาษาต่างประเทศ และโรงเรียนพลศึกษา เป็นต้น เพื่อตอบสนองอัจฉริยภาพของเด็กในด้านนั้นๆ ให้สามารถพัฒนาสูงสุดตามศักยภาพ เช่น โรงเรียนวิทยาศาสตร์ปูซาน (Busan Science Academy) หรือโรงเรียนวิทยาศาสตร์ยงจี (Kyonggi Science) โดยโรงเรียนมีวิธีการคัดเลือกเด็กด้วยตนเอง

การศึกษาระดับอุดมศึกษา สถาบันการศึกษาในระดับนี้แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยหลักสูตร 4 ปี วิทยาลัยครู วิทยาลัยอาชีวศึกษา โพลีเทคนิค และโรงเรียนพิเศษแบบผสม (Miscellaneous Schools) โดยสถาบันทั้งหมดสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงเป็นผู้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานเพื่อเป็นบรรทัดฐานในการรับรองคุณภาพมหาวิทยาลัย ซึ่งตามมาตรฐานจะแตกต่างกันไปตามรูปแบบของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต้องมีการประเมินตนเองเป็นประจำทุกปี สำหรับการประเมินภายนอกดำเนินการโดยองค์กรอิสระที่ชื่อว่า สภาแห่งชาติเพื่อการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย (Korea Council for University Education : KCUE)

การปฏิรูปการศึกษาส่งผลให้ระบบการศึกษาของเกาหลีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและนำไปสู่ระบบโรงเรียนแห่งชาติที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐเป็นระบบ Single - Track school Systems มีจุดมุ่งเน้นในเรื่องเอกลักษณ์ของชาติและสนับสนุนแนวคิด Hongik Ingan ซึ่งเป็นแนวคิดเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ

ระดับการศึกษาที่มุ่งเน้นมากที่สุดตั้งแต่ 4 ทศวรรษที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งหมายถึง การศึกษาในระดับประถมและมัธยมศึกษา ถือเป็นการวางรากฐานให้แก่สังคม ซึ่งเกาหลีใต้ประสบความสำเร็จถึงร้อยละ 100 ที่สามารถให้ประชากรทั้งประเทศได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และในปัจจุบันระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ (Elite Education) โดยให้ความสำคัญกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย จะมีการส่งเสริมให้แต่ละสถาบันการศึกษา มีระบบการเรียนการสอนและหลักสูตรเฉพาะสำหรับเด็กกลุ่มนี้ และเน้นองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มทุนการศึกษาและสิทธิพิเศษต่างๆ เช่น การยกเว้นการเกณฑ์ทหารสำหรับเด็กชายที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ หรือเลื่อนชั้นทางการศึกษาได้โดยไม่ต้องเข้าศึกษาตามลำดับชั้นในหลักสูตร เป็นต้น เพื่อถ่วงดุลประชากรที่จะเป็นสมองของชาติซึ่งจะช่วยพัฒนาชาติให้เข้มแข็งได้ต่อไป

3. หลักสูตรการเรียนการสอน

เกาหลีใต้มีหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ (National Curriculum) ต้องทำการปรับปรุงทุก 5 - 10 ปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2497 เป็นต้นมา ภายใต้กฎหมายการศึกษา (Education law 1949) พ.ศ. 2492 ซึ่งกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดกรอบของหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรปัจจุบันเป็นหลักสูตรที่ได้รับการปรับปรุงในปี พ.ศ. 2540 นับเป็นการปฏิรูปหลักสูตรครั้งที่ 7 โดยได้เริ่มนำไปปฏิบัติในปี พ.ศ. 2543

การปฏิรูปหลักสูตรโรงเรียนมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนตามความถนัด ความสนใจและความสามารถ จัดวิชาเลือกให้นักเรียนมีสิทธิเลือกเรียนเพิ่มขึ้นและลดภาระการเรียนที่หนักลง หลักสูตรทั่วไปจัดให้นักเรียนมีทักษะชีวิตขั้นพื้นฐาน อาทิ ภาษาต่างประเทศ การรู้จักใช้เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร และทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ผลจากการใช้หลักสูตรใหม่ในปัจจุบันทำให้นักเรียนสามารถเรียนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา

หน่วยงานที่ดูแลการปรับปรุงหลักสูตรของเกาหลี คือ กองนโยบายหลักสูตร (Curriculum Policy Division) ซึ่งอยู่ภายใต้สำนักงานนโยบายโรงเรียน (School Policy Office)

กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ประสานกับสถาบันวิจัยทางการศึกษา เช่น สถาบันหลักสูตรและการประเมินแห่งประเทศเกาหลี (The Korea Education Development Institute : KEDI) หรือผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ทำการศึกษาวิจัย และประเมินผลหลักสูตรเพื่อนำผลการวิจัยไปปรับปรุงหลักสูตรใหม่ ต่อมาในปี พ.ศ. 2541 กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการประเมินแห่งชาติ (The Korean Institute of Curriculum and Evaluation : KICE) ให้เป็นศูนย์รวมของนักคิด นักวิชาการ (Think - Tank) ทำการวิจัยหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ และประเมินผลการศึกษา โดยได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐบาล นอกจากนี้ยังรับผิดชอบครอบคลุมการพัฒนาวิธีการเรียนการสอน รับรองแบบเรียนและทำการทดสอบการศึกษาในระดับชาติ

เดิมกระทรวงศึกษาธิการ เป็นศูนย์รวมในการกำหนดหลักสูตรการศึกษาทั้งหมดของประเทศ ต่อมาได้มีการกระจายอำนาจการควบคุมหลักสูตรลงไปยังเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนมากขึ้น ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับเทศบาลและท้องถิ่นสามารถปรับปรุงหลักสูตรให้ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนในท้องถิ่น โรงเรียนสามารถจัดทำแผนการนำหลักสูตรไปปฏิบัติโดยยึดตามบทบัญญัติในกฎหมายการศึกษา วิชาที่เป็นจุดเน้นค่อนข้างประสบความสำเร็จของเกาหลี ได้แก่ วิชาศีลธรรม (Moral Education) และวิชาคณิตศาสตร์ (Mathematic)

กระทรวงศึกษาธิการ จัดทำหลักสูตรการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วยจำนวนวันเรียน วิชาที่ต้องเรียนในแต่ละปี เวลาเรียนในแต่ละวิชา เนื้อหาวิชาเรียน และเกณฑ์การพัฒนาแบบเรียน นอกจากนี้ยังจัดทำแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีประเมินผลการเรียนซึ่งโรงเรียนต้องนำไปปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยหลักสูตรแต่ละระดับ ประกอบด้วย

หลักสูตรระดับก่อนประถมศึกษา (อนุบาล) เน้นการสร้างกิจกรรมและสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้แก่เด็กเล็ก ซึ่งมีอายุ 3 - 5 ปี หลักสูตรการศึกษาในระดับอนุบาลจะครอบคลุมการพัฒนาใน 5 สาขา คือ สุขภาพ สังคม การแสดงออก ภาษา และการสำรวจ

หลักสูตรระดับประถมศึกษา (ป. 1 - ป. 6) ประกอบด้วยวิชาหลัก 10 วิชา ได้แก่ วิชาศีลธรรม (Moral Education) ภาษาเกาหลี สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ พลศึกษา ดนตรี ศิลปกรรม ศิลปปฏิบัติ และภาษาอังกฤษ ซึ่งการสอนภาษาอังกฤษเริ่มสอนตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 3 จะทำการสอน 1 - 2 คาบต่อสัปดาห์ โดยอาจารย์ชาวต่างประเทศ เช่น อังกฤษ อเมริกาน และแคนาดาเรียน สำหรับชั้นประถมปีที่ 1 - 2 วิชาส่วนใหญ่เป็นวิชาสอนแบบบูรณาการ ยกเว้นภาษาเกาหลีกับคณิตศาสตร์สอนตามรายวิชา ซึ่งครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาจะสอนทุกวิชา

การจัดหลักสูตรระดับประถมศึกษามุ่งเน้นการสอนศิลปะ ดนตรี และพลศึกษามากกว่าระดับมัธยมศึกษา และให้ความสำคัญกับคณิตพจน์หรือคณิตที่จะช่วยกระตุ้นนักเรียนให้มีความกระตือรือร้นต่อการเรียน และการให้ความสำคัญกับครู โดยมีป้ายปรากฏข้อความหรือคติ อาทิ “ขยันและฉลาด” “ครูผู้สร้างอนาคต” เป็นต้น

หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม. 1 – ม. 3) ประกอบด้วยวิชาพื้นฐาน 12 วิชา วิชาที่เพิ่มเติมคือ วิชาเลือก กิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ ซึ่งครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาจะสอนตามวิชาที่ตนเชี่ยวชาญในแต่ละวิชานั้นๆ

โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งออกเป็น 2 สาย คือ โรงเรียนมัธยมสายสามัญที่เน้นวิชากับโรงเรียนมัธยมสายอาชีพ ในปี 2538 นักเรียนเลือกเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญร้อยละ 62 และเลือกเรียนในโรงเรียนมัธยมสายอาชีพร้อยละ 38 มีจำนวนน้อยที่เรียนในโรงเรียนเฉพาะด้าน เช่น โรงเรียนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนศิลปะ โรงเรียนภาษาต่างประเทศ ฯลฯ การแข่งขันสอบเข้ามหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยทำให้นักเรียนชั้นมัธยมปลายเรียนหนักมาก ซึ่งผู้ปกครองถือเป็นเรื่องสำคัญ ทำให้นักเรียนส่วนหนึ่งประสบภาวะเครียดเช่นเดียวกับนักเรียนของประเทศญี่ปุ่น

นักเรียนที่ประเทศเกาหลีใต้ส่วนใหญ่เรียนหนักมาก โดยกฎหมายการศึกษาของเกาหลีใต้กำหนดให้โรงเรียนทำการสอบอย่างน้อย 220 วันต่อปีการศึกษา แต่ประจำปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคเรียน ภาคเรียนที่ 1 เริ่มตั้งแต่ 1 มีนาคม - 31 สิงหาคม ภาคเรียนที่ 2 เริ่มวันที่ 10 กันยายน - ปลายเดือนกุมภาพันธ์ โรงเรียนทำการสอบวันละประมาณ 4-7 คาบเรียน ตั้งแต่ 8.00 - 16.30 น. คาบเรียนละ 50 นาที มีพักช่วงเช้าและพักรับประทานอาหารกลางวัน 50 นาที ครูเป็นผู้เดินสอนในขณะที่นักเรียนนั่งเรียนในห้องเรียน หลังจากเลิกเรียนส่วนใหญ่แล้วนักเรียนยังไปอ่านหนังสือต่อที่ห้องสมุดหรือไปเรียนกวดวิชาของสถาบันเอกชนจนถึงเวลาประมาณ 22.00 - 24.00 น.

4. การพัฒนาครู

การปฏิรูปการศึกษาอย่างต่อเนื่องได้ส่งผลกระทบต่อครูผู้สอนในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทาง การเรียนการสอนสมัยใหม่ ดังนั้น การสร้างเสถียรภาพและการพัฒนาวิชาชีพครูให้สอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์ จึงเป็นภารกิจสำคัญของรัฐบาลเกาหลีใต้ ซึ่งก่อให้เกิดแผนนโยบายหลากหลายรูปแบบในการพัฒนาวิชาชีพครู กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูมากและพัฒนาครูในทุกสาขาวิชา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมจริยธรรมของครู ดังนี้

- การฝึกอบรมเพื่อรับประกาศนียบัตร เป็นการอบรมครู โดยสำนักฝึกอบรมครูในระดับภูมิภาค ประมาณ 180 ชั่วโมง
 - การฝึกอบรมทั่วไป เกี่ยวกับทฤษฎีและเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยโรงเรียนและสำนักฝึกอบรมครูในระดับภูมิภาค ประมาณ 60 ชั่วโมง
 - การฝึกอบรมวิชาชีพ เป็นการอบรมอาจารย์ใหญ่ ครูระดับสูง ผู้บริหารการศึกษา โดยสำนักฝึกอบรมครูในระดับภูมิภาค และสถาบันแห่งชาติว่าด้วยการวิจัยและฝึกอบรม
 - การฝึกอบรมพิเศษ ใช้ระยะเวลา 2 - 3 ปี เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน
 - การฝึกอบรมในต่างประเทศหรือการไปทัศนศึกษา ใช้เวลาประมาณ 1 - 2 สัปดาห์
- นอกจากนั้นยังมีการจัดทำหลักสูตรและการฝึกอบรมครูผู้สอนโดยเน้นที่สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา (ICT) อย่างต่อเนื่อง ดำเนินการโดยศูนย์บริการการวิจัยและการศึกษาแห่งชาติ (KERIS) และให้การรับรองสถาบันอีก 46 แห่ง ในการสอนทางไกลเพื่อการฝึกอบรมครูในสถาบันต่างๆ ทั้งของรัฐและเอกชน การจัดทำระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับครูผู้สอน และการประเมินคุณภาพของครูผู้สอนซึ่งทำให้เกิดการปรับระบบเงินเดือนและการเลื่อนขั้นครูผู้สอนตามหลักความสามารถมากกว่าหลักอาวุโส

5. การส่งเสริมการศึกษา ICT

เกาหลีใต้เปลี่ยนแปลงจากสังคมสารสนเทศ (Information - Based Society) มาเป็นสังคมฐานความรู้ (Knowledge - Based Society) ซึ่งต้องการแรงงานที่มีการศึกษาและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร และสารสนเทศ (ICT) อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าว โดยรัฐบาลจัดให้โรงเรียนทุกแห่งทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาสามารถเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ต และมีการจัดตั้งศูนย์บริการการวิจัยและการศึกษาแห่งชาติ (KERIS) เป็นหน่วยงานทำหน้าที่พัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศโดยการให้บริการข้อมูลสารสนเทศแก่โรงเรียนและสาธารณะผ่านเครือข่ายทางการศึกษา (EDUNET) เกาหลีใต้มีแนวทางการส่งเสริมการศึกษา ICT ดังนี้

- ประกาศใช้แผนการพัฒนา ICT เพื่อใช้ในการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ระหว่างปี 2538 - 2543 ระยะที่ 2 ระหว่างปี 2544 - 2548 มุ่งเน้นการเข้าสู่มาตรฐานทักษะด้าน ICT การปรับปรุงหลักสูตร การจัดสรรงบประมาณ ติดตามความก้าวหน้าการใช้และการจัดระบบ E-Governance เพื่อการศึกษา

- เทคโนโลยีหลักที่ใช้ในโรงเรียนประกอบด้วย วิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ และ อินเทอร์เน็ต องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดรายการเหล่านี้ ได้แก่ EBS ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายผู้ฟัง มี รายการการศึกษาตลอดชีวิต รายการสอนตามหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับ ประถมและมัธยมศึกษาตอนต้น การอาชีวศึกษา ภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

- รัฐบาลจัดตั้งสถาบัน KERIS ในปี พ.ศ. 2542 ให้เป็นสถาบันส่งเสริมวิจัยและ การศึกษาชั้นนำในเกาหลีใต้ ซึ่งให้บริการข้อมูลผ่านเครือข่ายทางการศึกษา (EDUNET) และ เป็นสถาบันสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติ

- เกาหลีบูรณาการ ICT กับการศึกษา โดยการจัดทำแผนบูรณาการ ICT เข้ากับระบบ การศึกษาของชาติ ซึ่งประกอบด้วยการดำเนินการดังนี้

- พัฒนาความสามารถในการใช้ ICT ในโรงเรียน
- ลงทุนเพื่อการจัดทำโครงสร้าง ICT ในโรงเรียนระดับประถม และ มัธยมศึกษาทุกแห่ง
- พัฒนาการจัดระบบสารสนเทศในโรงเรียน
- จัดอบรมครูในเรื่อง ICT
- ปรับปรุงกฎและระเบียบเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีใหม่ให้สอดคล้องกับ ความต้องการของโรงเรียนและชั้นเรียน
- จัดทำ ICT ให้สอดคล้องกับระบบข้อมูลการวิจัยและการศึกษาของเกาหลี (Korea Education and Research Information System : KERIS)

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 รัฐบาลเกาหลีได้จัดให้โรงเรียนทุกแห่งทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ต ครูจำนวน 340,000 คน ได้รับ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ส่วนตัว

6. แนวการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จ

รัฐบาลเกาหลีใต้ให้ความสำคัญกับการศึกษาในฐานะพลังขับเคลื่อนสำหรับการพัฒนา ประเทศมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น ทิศทางและแนวโน้มทางการศึกษาของเกาหลีใต้จึง มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาภาคประชาชน และการ พัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ทางการศึกษาเป็นหนึ่งในมาตรการหลักของนโยบายรัฐบาล มีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วย การปฏิรูปการศึกษา ทำหน้าที่ช่วยเหลือประธานาธิบดีในการวางแผนและกำหนดทิศทาง การศึกษา เช่น การเพิ่มงบประมาณทางการศึกษา การสร้างความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยใน

ระดับนานาชาติ การเพิ่มบทบาทและหน้าที่ของโรงเรียนเอกชน เป็นต้น กระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในความดูแลของรองนายกรัฐมนตรี กล่าวคือ รองนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ด้วย กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งการบริหารออกเป็น 2 สำนักงานใหญ่ 6 สำนักงานย่อย 5 สภา 47 แผนก โดยมีหน่วยงานที่สำคัญ เช่น สถาบันพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (KEDI) สถาบันหลักสูตรและประเมินผลแห่งชาติ (KICE) สถาบันบริการสารสนเทศทางการศึกษา และการวิจัยแห่งชาติ (KERIS) เป็นต้น

แนวทางการดำเนินงานที่สำคัญของเกาหลีใต้ สรุปได้พอสังเขปดังนี้

1. การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน เกาหลีใต้มีหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ (National Curriculum) ต้องทำการปรับปรุงทุก 5 - 10 ปี นับตั้งแต่ปี 2497 เป็นต้นมา ภายใต้กฎหมายการศึกษา (Education Law 1949) พ.ศ. 2492 หลักสูตรปัจจุบันเป็นหลักสูตรที่ได้รับการปรับปรุงในปี 2540 นับเป็นการปฏิรูปหลักสูตร ครั้งที่ 7 และได้เริ่มนำไปปฏิบัติในปี 2543 โดยมีสถาบันหลักสูตรและการประเมินแห่งชาติ (KICE) เป็นหน่วยงานวิจัยรวบรวมหลักสูตร ประเมินผลการใช้หลักสูตรและจัดทำแบบทดสอบการศึกษาของชาติ สำหรับกระบวนการเรียนการสอนเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และความคิดสร้างสรรค์ตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ โดยเน้นทางด้านภาษาเกาหลี คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และการสอนจริยธรรม (Moral Education) รวมทั้ง

ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ (Elite Education) สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ สาขาวิชาต่างๆ ส่วนในระดับอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี เพื่อผลิตอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะสาขาที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ

2. พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้มีการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นวิชาบังคับตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 6 ในปี 2538 ได้เริ่มเน้นทักษะการฟังและการพูดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากกว่าเน้นความรู้ด้านไวยากรณ์ นอกจากนี้ยังส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ โดยจ้างครูต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ไปสอนและจัดทำโครงการ EPIK (English Program in Korea) เน้นการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน และโครงการหมู่บ้านภาษาอังกฤษ (English Village) เป็นการจำลองส่วนต่างๆ ของชุมชนและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารทั้งหมดเป็นต้น

3. การส่งเสริมการศึกษา ICT เกาหลีใต้เปลี่ยนแปลงจากสังคมสารสนเทศมาเป็นสังคมฐานความรู้ ซึ่งต้องการแรงงานที่มีการศึกษาและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี การสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) อย่างมีประสิทธิภาพ มีการประกาศใช้แผนพัฒนา ICT เพื่อใช้ในการศึกษา มุ่งเน้นมาตรฐานทักษะด้าน ICT การปรับปรุงหลักสูตรการจัดการระบบประมาติดิตตามความก้าวหน้าการใช้และการจัดระบบ E-Governance เพื่อการศึกษา มีการจัดรายการการศึกษาทุกระดับผ่านสื่อต่างๆ เช่น EBS และบูรณาการ ICT กับการศึกษาให้เข้ากับระบบการศึกษาของชาติ รวมทั้งจัดตั้งสถาบัน KERIS เป็นสถาบันการวิจัยให้บริการข้อมูลผ่านเครือข่าย EDUNET เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติ

4. การพัฒนาครู เกาหลีใต้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูมาก โดยจัดตั้งสถาบันแห่งชาติว่าด้วยการวิจัยและฝึกอบรมครูทุกสาขาวิชาเพื่อพัฒนาคุณภาพและส่งเสริมจริยธรรมครู มีสถาบันฝึกอบรมครูผู้สอนจำนวน 121 แห่งทั่วประเทศ รัฐบาลเน้นการฝึกอบรมครูเพื่อการใช้ ICT อย่างต่อเนื่องและจัดระบบการสอนทางไกลในสถาบันต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ปัจจุบันครูเกาหลีใต้ จำนวน 3.5 แสนคน ได้รับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ส่วนตัว รวมทั้งรัฐบาลได้จัดให้โรงเรียนทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตได้ทุกแห่ง นอกจากนี้ยังมีองค์กรต่างๆ เกี่ยวกับครูผู้สอน อาทิ สมาคมครูผู้สอนแห่งเกาหลีใต้ (KFTA) สหภาพครูผู้สอนแห่งเกาหลีใต้ (KTU) กองทุนการเงินสำหรับครูผู้สอนในเกาหลีใต้ (KTMF) เป็นต้น

5. การกระจายอำนาจการบริหารการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการฯ ได้กระจายอำนาจการบริหารการศึกษาและจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนอำนาจการตัดสินใจและพัฒนาการศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นที่ปราศจากอิทธิพลทางการเมือง โดยมีการจัดตั้งสำนักงานทางการศึกษาในแต่ละเมือง/จังหวัด และกระทรวงศึกษาธิการฯ จะทำการประเมินผลการทำงานของสำนักงานการศึกษาโดยวัดจากความพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองในแต่ละท้องถิ่น ระบบการประเมินผลทางการศึกษาจะถูกนำมาใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งนี้ การสนับสนุนโรงเรียนต่างๆ จะมีสัดส่วนที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับคุณภาพที่วัดได้จากการประเมินผลทางการศึกษา

จากประสบการณ์ความสำเร็จในการพัฒนาการศึกษาของเกาหลีใต้ ปัจจัยสำคัญอยู่บนความเชื่อว่าทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพตั้งอยู่บนพื้นฐานของการศึกษาที่เข้มแข็ง โดยปลูกฝังแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับประโยชน์ของมนุษยชาติและเอกลักษณ์ของชาติ เน้นการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้คนเกาหลีใต้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและตระหนักถึงการสื่อสารยุคโลกาภิวัตน์และความเป็นสากล ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความสามารถเชิงสร้างสรรค์ รักษาวัฒนธรรมอันดีงาม และมีจิตสำนึกความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งการพัฒนาการศึกษาที่เข้มแข็งของเกาหลีใต้มีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ อาทิ

- ประชาชนให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอย่างมาก
- รัฐบาลนำแนวคิดและวิธีการทางการศึกษาล่าสุดใหม่มาประยุกต์ใช้
- ความเป็นอิสระของกลไกทางการศึกษา
- การศึกษาต้องปราศจากอิทธิพลทางการเมือง
- ให้ความสำคัญกับการศึกษาตลอดชีวิต
- สัดส่วนของงบประมาณทางการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 20 ของงบประมาณทั้งหมด (อันดับ 2 ของประเทศรองจากการพัฒนาเศรษฐกิจ)
- การใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือประกันสิทธิทางการศึกษาของประชาชนอย่างจริงจัง

ฯลฯ

บริบทเหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่เกาหลีใต้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องยาวนานกระทรวงศึกษาธิการฯ ของเกาหลีใต้มีหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมากมายเช่นเดียวกับประเทศต่างๆ ทั่วโลก แต่รัฐบาลและผู้บริหารสูงสุดของกระทรวงศึกษาธิการฯ มีนโยบายและการบริหารจัดการเกี่ยวกับการพัฒนาทางการศึกษาอย่างมีเอกภาพ

สถาบันพัฒนาการศึกษาแห่งเกาหลี (Korea Educational Development Institute : KEDI)

สถาบันพัฒนาการศึกษาแห่งเกาหลี ตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1972 เป็นหน่วยงานอิสระที่ดำเนินการวิจัยนโยบายทางการศึกษาของเกาหลี และได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ มีการกำหนด **วิสัยทัศน์**ไว้ว่าจะเป็นสถาบันวิจัยนโยบายทางการศึกษาระดับโลก และกำหนด**ทิศทาง**ว่าจะเพิ่มงานวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ มุ่งสู่การวิจัยนวัตกรรม และจัดโครงสร้างองค์กรให้มีผลดีที่สุด

บทบาทหน้าที่ของสถาบัน KEDI คือ

- เตรียมและกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ในอนาคตของการศึกษาของเกาหลี
- จัดทำยุทธศาสตร์ทางเลือกสำหรับนวัตกรรมทางการศึกษา
- ดำเนินการวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการศึกษาของเกาหลี
- ดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล
- ทำการวิจัยทฤษฎีพื้นฐานทางการศึกษา
- นำสู่การวิจัยนวัตกรรมทางการศึกษา
- บริหารโครงการนวัตกรรมหลัก 3 ประการ คือ 1) นวัตกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) การประเมินผลทางการศึกษา และ 3) การประเมินผลสถาบันฝึกหัดครู
- ดำเนินงานศูนย์นวัตกรรมหลัก 4 แห่ง คือ 1) ศูนย์การศึกษาตลอดชีวิตแห่งชาติ 2) ศูนย์ธนาคารเครดิตทางการศึกษา 3) ศูนย์การศึกษาทางไกลและทางไปรษณีย์ระดับมัธยมศึกษา และ 4) ศูนย์วิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเด็กมีความสามารถพิเศษแห่งชาติ

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า สถาบันนี้มุ่งมั่นกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางทางการศึกษาในอนาคตของเกาหลี รวมทั้งบทบาทหน้าที่ที่จะต้องทำอย่างต่อเนื่อง อาทิ เตรียมและกำหนดทิศทางวิสัยทัศน์ในอนาคต จัดทำยุทธศาสตร์ทางเลือกสำหรับนวัตกรรมทางการศึกษา วิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนเพื่อพัฒนาระบบการศึกษาใหม่ของประเทศ วิจัยนวัตกรรมทางการศึกษา และการประเมินผลทางการศึกษา ตลอดจนบริหารโครงการนวัตกรรมหลักและดำเนินศูนย์นวัตกรรมหลัก ทั้งนี้ โดยผ่านทางงานวิจัย เพื่อสร้างความเป็นเลิศให้กับองค์กร

การพัฒนาการของสถาบัน KEDI มีดังนี้

ค.ศ. 1972 จัดตั้งสถาบันพัฒนาการศึกษาแห่งเกาหลี

ค.ศ. 1974 เริ่มงานด้านการศึกษาทางไกลสำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษา (Distant Learning and Correspondence High School)

ค.ศ. 1979 เริ่มงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และจัดตั้งเป็นศูนย์วิจัยทางการพัฒนาหลักสูตร ต่อมาได้ปรับขยายแยกไปเป็นสถาบันหลักสูตรและการประเมินผล (Korea Institute of Curriculum and Evaluation : KICE)

ค.ศ. 1988 ได้จัดตั้งศูนย์วิจัยสำหรับคอมพิวเตอร์ศึกษา

ค.ศ. 1990 จัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงทางการศึกษา (Educational Broadcasting System : EBS) และได้แปรสภาพหน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานอิสระเมื่อ ค.ศ. 1997

ค.ศ. 1996 ได้จัดตั้งศูนย์วิจัยสื่อผสมทางการศึกษา ต่อมาเมื่อ ค.ศ. 1999 ก็ได้พัฒนาตนเองไปเป็นศูนย์ Educational and Research Information Service และขณะเดียวกันมีพระราชบัญญัติออกใหม่ ทำให้สถาบันแห่งนี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันวิจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ (Korea Council of Human Research Institutes) สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ค.ศ. 1997 ศูนย์วิจัยทางอาชีวศึกษาซึ่งสังกัดสถาบันแห่งนี้ ต่อมาได้พัฒนาตัวเองเป็นสถาบันวิจัยทางการฝึกอบรมอาชีพ (Research Institute for Vocational Training) พัฒนาระบบธนาคารเครดิตทางการศึกษา (Educational Credit Bank System) และได้รับมอบหมายให้เป็นศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติ (National Center for Educational Statistics)

ค.ศ. 2000 ได้รับมอบให้เป็นศูนย์การศึกษาตลอดชีวิตแห่งชาติ (National Center for Lifelong Education)

ค.ศ. 2002 ได้รับมอบให้เป็นศูนย์แห่งชาติเพื่อส่งเสริมภาพพจน์ของเกาหลี (National Center for Korea Image Promotion Project) และศูนย์แห่งชาติสำหรับเด็กที่มีพรสวรรค์ (National Center for the Gifted Education)

ค.ศ. 2003 ได้มีการปรับองค์กรภายในของ KEDI ศูนย์วิจัยทางด้านการศึกษาและสารสนเทศนานาชาติ เป็น Academy of Korea Studies

สถาบัน KEDI มีพัฒนาการมาเป็นลำดับ มีทั้งเริ่มงานด้านการศึกษา งานวิจัยพัฒนาหลักสูตรและจัดตั้งศูนย์วิจัยประเภทต่างๆ รวมทั้งสถานีวิทยุกระจายเสียง และเมื่องานวิจัยและศูนย์วิจัยเหล่านี้ขยายตัวมากขึ้นก็จะแปรสภาพเป็นหน่วยงานอิสระ ตลอดจนได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ดังรายละเอียดในการจัดองค์กรของสถาบัน KEDI ต่อไปนี้

การจัดองค์กรของสถาบัน KEDI

สถาบัน KEDI มี ประธาน (President) คือ Dr. Hyung Yeel Koh เป็นผู้บริหารองค์กร มีที่ปรึกษาการจัดการนวัตกรรม (Innovation Management Advisor) และผู้ตรวจสอบ (Comptroller) รวมทั้งหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ กองแผนงาน (Planning Division) กองวิจัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา) (Elementary and Secondary Education Research Division) กองวิจัยการศึกษาตลอดชีวิตและการอุดมศึกษา (Lifelong and Higher Education Research Division) กองสถิติการศึกษาและการวิจัยเพื่อประเมินผล (Educational Statistics and Evaluation Research Division) กองบริการทางการศึกษา (Educational Services Division) ศูนย์การจัดการอำนวยความสะดวกทางการศึกษาเพื่อ ส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชน (Educational Facilities Management Center for Private Investment) ศูนย์ความร่วมมือและการวิจัยระหว่างประเทศ (Center for International Research and Cooperation) กองอำนาจการ (Administration Division) และหน่วยงานเครือข่าย : สถาบัน แห่งชาติเพื่อการอภิบาลและการศึกษาเด็กปฐมวัย (Affiliation : Korea Institute of Child Care and Education) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กองแผนงาน กองแผนงานดำเนินงานการวางแผนและเลือกโครงการงานวิจัย เพื่อ มุ่งสู่ผลลัพธ์งานวิจัยที่ดีที่สุด วางแผนการดำเนินงานทั้งแผนระยะกลางและระยะยาว เพื่อสร้าง นวัตกรรมทางการศึกษา ปรับปรุงระบบการศึกษาใหม่ ควบคุมงบประมาณและให้เป็นไปตาม กฎระเบียบ จัดระบบฐานข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ และให้บริการและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลสถิติการศึกษาและงานวิจัย ทั้งนี้ เพื่อให้ KEDI เป็นสถาบันวิจัยทางการศึกษาที่ดีที่สุด

กองแผนงานนี้ ประกอบด้วย สำนักวางแผนวิจัย (Office of Research Planning) สำนัก วางแผนงบประมาณ (Office of Budget Planning) สำนักประชาสัมพันธ์ (Office of Public Relations) และสำนักข้อมูลสารสนเทศและห้องสมุด (Office of Information Technology and Library)

2. กองวิจัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน กองวิจัยการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินงานวิจัย เกี่ยวกับระบบการศึกษา นโยบายครู การบริหารการศึกษา และการเงิน เพื่อพัฒนา นโยบาย ทางการศึกษาที่น่าเชื่อถือและมองไปถึงอนาคต เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการแข่งขันของประเทศ และการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยค้นคว้าหาวิธีการวัดผลการศึกษาของโรงเรียนและการเรียน การสอนเพื่อเพิ่มพูนสติปัญญา จิตใจ และสุขภาพ ด้วยการศึกษาวิจัยด้านสวัสดิการทางการศึกษา นักเรียนและผู้ปกครอง และนวัตกรรมการศึกษา

แผนภูมิการจัดองค์กรของ KEDI

กองวิจัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย สำนักวิจัยระบบการศึกษา (Office of Education System) สำนักวิจัยนโยบายครู (Office of Teacher Policy) สำนักวิจัยผู้เรียนและผู้ปกครอง (Office of Students and Parents) และศูนย์เครือข่ายความปลอดภัยทางการศึกษาแห่งชาติ (National Center for Education Safety Net) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 สำนักวิจัยระบบการศึกษา ทำการวิจัยเกี่ยวกับ 1) ระบบการศึกษา 2) แผนการศึกษาระยะกลางและระยะยาว 3) การบริหารทางการศึกษาและการเงิน 4) กฎ ระเบียบทางการศึกษา และ 5) ประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา

2.2 สำนักวิจัยนโยบายครู ทำการวิจัยเกี่ยวกับ 1) การฝึกอบรม การกำหนดคุณสมบัติ การจ้างงาน การให้ค่าตอบแทน การประเมินผลและการให้คำปรึกษาความชอบและการเลื่อนขั้นครู 2) การผลิตและความต้องการครู 3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบนโยบายครูภายในประเทศกับนานาชาติ 4) นโยบายครูอื่นๆ

2.3 สำนักวิจัยผู้เรียนและผู้ปกครอง ทำการวิจัยเกี่ยวกับ 1) การเรียนรู้และความก้าวหน้าของนักเรียน 2) วิถีชีวิตและวัฒนธรรมนักเรียน 3) บทบาทและทัศนคติของผู้ปกครอง และ 4) ประเด็นอื่นๆ ของนักเรียนและผู้ปกครอง

2.4 ศูนย์เครือข่ายความปลอดภัยทางการศึกษาแห่งชาติ ทำการวิจัยเกี่ยวกับ 1) เครือข่ายความปลอดภัยทางการศึกษา 2) สถิติการทางการศึกษา 3) โปรแกรมหลังการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน และ 4) ประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. กองวิจัยการศึกษาตลอดชีวิตและการอุดมศึกษา มีงานวิจัยหลัก ดังนี้ 1) การวิจัยการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย 2) การอุดมศึกษาและการศึกษาตลอดชีวิต และ 3) นโยบายและสถาบันการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และได้มีส่วนช่วยปรับปรุงคุณภาพการอุดมศึกษาและตระหนักถึงประเด็นอัตราการเกิดต่ำในสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตและสังคมผู้สูงอายุ (Aging Society)

กองวิจัยการศึกษาตลอดชีวิตและการอุดมศึกษา ประกอบด้วย 1 ศูนย์ และ 3 สำนัก ได้แก่ ศูนย์การศึกษาตลอดชีวิตแห่งชาติ สำนักวิจัยการอุดมศึกษาและการศึกษาผู้ใหญ่ สำนักวิจัยการศึกษาต่อ (จากระดับมัธยมศึกษาสู่ระดับอุดมศึกษา) และสำนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ศูนย์การศึกษาตลอดชีวิตแห่งชาติ ดำเนินการวิจัยในประเด็นต่อไปนี้ คือ 1) การศึกษาตลอดชีวิตและนโยบาย 2) การฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษา 3) รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูล 4) สนับสนุนสถาบันการศึกษาตลอดชีวิตระดับภูมิภาค และ 5) ประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตลอดชีวิต

3.2 สำนักการอุดมศึกษาและการศึกษาผู้ใหญ่ ทำการวิจัยในประเด็นต่างๆ ดังนี้
1) นโยบายการอุดมศึกษา 2) แนวโน้มการปฏิรูปอุดมศึกษาของนานาชาติ 3) การวัดผลการศึกษาต่อการอุดมศึกษากับการศึกษาดูตลอดชีวิต 4) การศึกษาผู้ใหญ่ต่อเนื่อง และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.3 สำนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดำเนินการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระดับชาติ และนโยบายการบูรณาการทางสังคมและทุนทางสังคม

3.4 สำนักวิจัยการศึกษาต่อ (จากระดับมัธยมศึกษาสู่อุดมศึกษา) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ 1) นโยบายการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา 2) ระบบการเข้าศึกษาต่ออุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. กองสถิติการศึกษาและการวิจัยประเมินผล เน้นงานศึกษาสำรวจด้านสถิติการศึกษาและการวิจัยประเมินผลบนพื้นฐานข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อสนับสนุนนโยบายการศึกษาชาติและแนวโน้มการศึกษาในอนาคตที่สดใส ซึ่งกองนี้ทั้งสำรวจและเผยแพร่ข้อมูลทั้งในและต่างประเทศ ประกอบด้วยหน่วยงานย่อย ดังนี้

4.1 ศูนย์สถิติการศึกษา ดำเนินงานวิจัยสำรวจในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ 1) การวางแผนสถิติด้านทรัพยากรมนุษย์ 2) การวิเคราะห์ เผยแพร่ และให้บริการข้อมูลสถิติด้านทรัพยากรมนุษย์ 3) การวิเคราะห์และประชาสัมพันธ์สถิติการมีงานทำระดับอุดมศึกษา 4) การแลกเปลี่ยนและความร่วมมือกับนานาชาติเกี่ยวกับสถิติด้านทรัพยากรมนุษย์ 5) การจัดการเครือข่ายความร่วมมือเกี่ยวกับสถิติด้านทรัพยากรมนุษย์ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.2 สำนักประเมินผลสถาบันการศึกษา ทำการศึกษาวิจัยในประเด็น 1) การวางแผนการประเมินผลสถาบันการศึกษา 2) การประเมินผลการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) การประเมินสถาบันฝึกหัดครู 4) การสนับสนุนสำนักประเมินผลทั้งในเขตเมืองหลวงและในระดับจังหวัดเพื่อการประเมินผลโรงเรียน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.3 สำนักสำรวจทางการศึกษา ทำการศึกษาเกี่ยวกับ 1) การวางแผนระบบสำรวจทางการศึกษา 2) การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษาทั้งในปัจจุบันและระยะยาว 3) สำรวจค่าใช้จ่ายการศึกษาของรัฐและเอกชน 4) พัฒนาแบบทดสอบทางจิตวิทยาการศึกษาและการประเมินผลทางการศึกษา และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. กองบริการทางการศึกษา เป็นกองที่ศึกษาวิจัยโครงการที่หลากหลาย เช่น ระบบธนาคารเครดิตทางการศึกษา การศึกษาทางไกลและทางไปรษณีย์ระดับมัธยมศึกษา และการศึกษาสำหรับเด็กความสามารถพิเศษ ประกอบด้วยหน่วยงานย่อย ดังนี้

5.1 ศูนย์ระบบธนาคารเครดิตทางการศึกษา ศูนย์นี้จัดการและให้คำแนะนำเกี่ยวกับระบบธนาคารเครดิตทางการศึกษา รวมถึงการยอมรับความรู้ที่สามารถเทียบโอนกับ

สาขาวิชาต่างๆ การทดสอบ การรับรองให้เทียบเป็นคะแนนเครดิตสะสม การแนะแนวผู้เรียน การลงทะเบียนผู้เรียนเรียนเพิ่มเติม และการให้คำปรึกษา

5.2 ศูนย์การศึกษาทางไกลและการศึกษาทางไปรษณีย์ระดับมัธยมศึกษา (ACHS) จัดการศึกษาทางไกลและการศึกษาทางไปรษณีย์ จัดทำหลักสูตร จัดระบบ E-Learning ฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษา และศึกษาวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ ACHS และ E-Learning และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

5.3 ศูนย์วิจัยแห่งชาติด้านการศึกษาสำหรับเด็กความสามารถพิเศษ ศึกษาวิจัยเพื่อ 1) ทำนโยบายการศึกษาสำหรับเด็กความสามารถพิเศษ 2) การคัดเลือกเด็กความสามารถพิเศษ 3) พัฒนาแหล่งการสอนสำหรับเด็กความสามารถพิเศษ 4) ฝึกอบรมครูสำหรับเด็กความสามารถพิเศษ 5) สนับสนุนระบบและสร้างฐานข้อมูลเด็กความสามารถพิเศษ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

6. ศูนย์การจัดการอำนวยความสะดวกทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน (EDUMAC) เป็นศูนย์ที่ตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาจากภาคเอกชน ด้วยการให้คำแนะนำในทุกแง่มุม ด้วยการสำรวจโครงการการศึกษาในระดับชาติทั้งในสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานการศึกษาในเขตเมืองหลวง และระดับจังหวัด การประเมินผลแผนโครงการการต่อรอง และดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์ คือ 1) การปรับปรุงสิ่งแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา 2) การพัฒนาแนวปฏิบัติและคู่มือสำหรับ BTL (Build-Transfer-Lease) 3) การส่งเสริมสนับสนุนสำหรับการนำสถาบันการศึกษาไปสู่ BTL ของการอำนวยความสะดวกทางการศึกษา 4) ฝึกอบรมคณะดำเนินการสำหรับ BTL 5) เก็บรวบรวมเป็นฐานข้อมูลสำหรับโครงการอำนวยความสะดวกทางการศึกษา และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

7. ศูนย์ความร่วมมือและการวิจัยระหว่างประเทศ งานหลักของศูนย์นี้ คือ สร้างเครือข่ายทางการศึกษา การวิจัยและพัฒนาในระหว่างกระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เครือข่ายสำนักงานการศึกษาในเขตเมืองหลวงและระดับจังหวัด และระหว่างสถาบันวิจัยการศึกษา เพื่อทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบและสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในประเด็นต่างๆ ดังนี้ 1) เครือข่ายการศึกษา เครือข่ายการวิจัยและพัฒนา 2) การวิเคราะห์แนวโน้มนโยบายทางการศึกษาระหว่างประเทศ 3) ศึกษาเปรียบเทียบความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างภาคและระดับชาติ รวมทั้งความร่วมมือและแลกเปลี่ยนการวิจัยทางการศึกษาระหว่างประเทศทั้งในแบบทวิภาคีและพหุภาคี 4) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การศึกษาเกาหลี การวิจัยและพัฒนานโยบายและนวัตกรรมทางการศึกษา และพิมพ์เอกสาร วารสาร ในภาคภาษา

อังกฤษเพื่อส่งเสริมเผยแพร่สถาบัน และกิจกรรมทางการศึกษา บุคลากรทางการศึกษาของเกาหลีและเครือข่ายองค์กรระหว่างประเทศ 5) จัดสัมมนาระหว่างประเทศ จัดฝึกอบรม และการให้คำปรึกษาแนะนำ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ KEDI ยังได้มีส่วนร่วมดำเนินการกิจกรรมความร่วมมือทั้งโครงการวิจัย โปรแกรมฝึกอบรม และการจัดสัมมนาทั้งองค์กรระหว่างประเทศ เช่น

- Organization for Economic Cooperation and Development : **OECD** ได้มีกิจกรรมร่วมกัน คือ OECD's Thematic Reviews of Early Childhood Care and Education, Teacher Policy Higher Education และการรวบรวมข้อมูลสถิติการศึกษา

- World Bank : **WB** จัดสัมมนาร่วมกันเกี่ยวกับ Balanced Regional Development and the Role of Tertiary Education.

- United Nations Educational Scientific and Cultural Organization : **UNESCO** ทำโครงการวิจัยร่วมกันเกี่ยวกับนวัตกรรมนโยบายทางการศึกษา ร่วมเป็นเจ้าภาพจัดงานสัมมนาวิชาการประจำปี ที่เน้นเกี่ยวกับ the six EFA goals จัดการบรรยายเกี่ยวกับนโยบายทางการศึกษา และประชาสัมพันธ์โครงการที่วิจัยร่วมกัน

- The National Center for Education Development Research : **NCDR** มีการทำข้อตกลงร่วมกันกับ KEDI ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1996 เพื่อจัดสัมมนา ร่วมกันและการแลกเปลี่ยนบุคลากร

- UCLA Center for the Study of Evaluation National Research on Evaluation, Standards and Student Testing - **CRESST/UCLA** ศูนย์ CRESST พยายามศึกษาวิจัยเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ในสหรัฐอเมริกา และ CRESST ยังมีส่วนช่วยการประเมินผลแบบฐานวิทยาศาสตร์ และเทคนิคการทดสอบทั้งในเชิงพัฒนาการความเที่ยงตรง และให้ข้อมูลสำหรับการตรวจสอบความรับผิดชอบ การตัดสินใจ และการประยุกต์ใช้เพื่อปรับปรุงการประเมินผล

- The Hong Kong Institute of Education : **HKIE** เป็นสถาบันจัดการศึกษาครูที่มีคุณภาพเป็นครูรุ่นใหม่ในอนาคต ซึ่งจะนำการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียน และนำสู่การปฏิรูปการศึกษา

- National Institute of Educational Planning and Administration : **NIEPA** เป็นสถาบันชั้นนำทางด้านการศึกษาในเอเชียใต้ ได้รับการสนับสนุนและเงินอุดหนุนจากรัฐบาลอินเดีย เป็นสถาบันที่เน้นการสร้างศักยภาพด้านนโยบายการศึกษา การวางแผนการศึกษา และการจัดการศึกษา ด้วยการวิจัย การฝึกอบรม การให้คำปรึกษา และการเผยแพร่

- National Institute for Educational Policy Research of Japan : **NIER** สถาบันนี้ เริ่มต้นเป็นสถาบันวิจัยการศึกษา เมื่อปี ค.ศ. 1949 ต่อมาได้ปรับเปลี่ยนองค์กรใหม่เมื่อมกราคม ปี ค.ศ. 2001 หน้าที่ปรับปรุงการวิจัยไปพร้อมกับการวางแผน การปรับกฎ และการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เพื่อการ modified และการขยายผลที่ยั่งยืน

งานวิจัย งานวิจัยที่สำคัญของสถาบัน KEDI ปี ค.ศ. 2007 มีดังนี้

1. Research on the mid-to long-term education strategy to promote opportunity, prosperity and growth
2. Comprehensive study for the development of school system (II)
3. Research on setting a strategic direction for structural reform of educational finance
4. Research on activating the local education for the balanced national development
5. Comprehensive study in appropriateness of the special purpose high school policy
6. Studies to establish standards for the teacher qualification at national level
7. Analyzing the actual conditions of the measure of teachers' commitment to school
8. OECD project : Improving leadership in schools and teacher survey (II)
9. OECD project : International survey on teaching and learning
10. Research on building the educational infrastructure for the prevention and management of school violence (I)
11. Culture study of parents : Thematic review of child education
12. Research on supporting to build the education safety net : Analyzing actual conditions of education welfare for the maladjusted children
13. Innovation of lifelong education system to strengthen national competitiveness (III)
14. Analyzing the actual conditions and level of tertiary education for quality improvement
15. Strategic research on innovation of higher education for lifelong learning society
16. OECD project : Informal, non-formal education (II)

17. Research on the college admission system through high school-college liaison system (IV)
18. Long-term strategic research on educational development for older adults to cope with the aging society
19. Research on measuring social capital and creating its indicator
20. Comparative study of educational statistics (I) : organization and context of publication of educational statistics
21. Improvements of information service on national education and human resources statistics
22. National educational longitudinal study 2005 (III)
23. An analysis of the level of school education and its actual condition : middle school
24. KEDI POLL 2007

25. Improvements of survey system of private expenditure for tutoring
26. Strategies to strengthen support systems for gifted and talented education
27. Research on supporting educational facilities management policy
28. Long-term international cooperation projects with the OECD (IV)
29. OECD project : The trend and challenge of long-term international cooperation projects with the OECD
30. Analyzing on actual conditions of educational cooperation with Asian developing countries
31. Research on supporting for educational development in the DPRK

โดยสรุป KEDI เป็นสถาบันที่ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายการศึกษา วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการศึกษา พัฒนาระบบการศึกษาใหม่ สร้างนวัตกรรมทางการศึกษา จัดทำยุทธศาสตร์ทางเลือกสำหรับนโยบายและนวัตกรรมทางการศึกษาของเกาหลี รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อนำมาพัฒนานโยบายทางการศึกษา และปรับระบบการศึกษาใหม่ รวมทั้งยุทธศาสตร์ทางเลือกต่างๆ ทั้งภายในประเทศ และก้าวสู่สถาบันวิจัยระดับโลก

วิธีการดำเนินงานของสถาบันพัฒนาการศึกษาแห่งเกาหลี ที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ

1. การกำหนดบทบาทหน้าที่ขององค์กรที่ชัดเจน ว่าจะเป็นสถาบันพัฒนานโยบายการศึกษาของประเทศ โดยใช้กระบวนการวิจัยและกำหนดวิสัยทัศน์ให้เป็นสถาบันวิจัยนโยบายการศึกษาระดับโลก ทิศทางในอนาคตว่าจะเพิ่มงานวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ มุ่งสู่การวิจัยนวัตกรรม และจัดโครงสร้างองค์กรให้ดำเนินการให้ได้ผลดีที่สุด

2. การใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนานโยบายการศึกษาของประเทศ สร้างนวัตกรรมทางการศึกษา พัฒนาระบบการศึกษาใหม่ จัดทำยุทธศาสตร์ทางเลือกสำหรับนวัตกรรมทางการศึกษา วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการศึกษาของประเทศ และไม่ได้เน้นเฉพาะภายในประเทศอย่างเดียว ยังได้มีการศึกษาเปรียบเทียบกับนานาชาติ ทั้งในระดับภูมิภาคเอเชียด้วยกัน และประเทศในแถบยุโรปและสหรัฐอเมริกา เพื่อนำมาพัฒนานโยบายและปรับการศึกษาของเกาหลีให้เข้าสู่ระดับโลก

3. การวางแผนการดำเนินงาน มีการวางแผนการดำเนินงานระยะกลางและระยะยาว และแผนประจำปี การปรับแผนการดำเนินงานโดยใช้กระบวนการวิจัยและประเมินผลเพื่อสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา ปรับปรุงระบบการศึกษาใหม่ ควบคุมงบประมาณและให้เป็นไปตามกฎ

ระเบียบ จัดระบบฐานข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ และให้บริการและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลสถิติการศึกษาและงานวิจัย ทั้งนี้ เพื่อให้ KEDI เป็นสถาบันวิจัยทางการศึกษาที่ดีที่สุด

4. การดำเนินงานวิจัยร่วมกับเครือข่ายทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อสร้างความเป็นเลิศให้กับองค์กร คือ มุ่งเน้นสร้างเครือข่ายทางการศึกษา การวิจัยและพัฒนาในระหว่างกระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เครือข่ายสำนักการศึกษาในเขตเมืองหลวง และระดับจังหวัด และระหว่างสถาบันวิจัยการศึกษาภายในประเทศ รวมทั้งความร่วมมือ และแลกเปลี่ยนการวิจัยทางการศึกษาระหว่างประเทศทั้งในแบบทวิภาคีและพหุภาคี นอกจากนี้ได้ทำการเผยแพร่เอกสารและวารสารต่างๆ ในภาคภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมเผยแพร่สถาบันและกิจกรรมทางการศึกษา บุคลากรทางการศึกษาของเกาหลี และเครือข่ายองค์กรระหว่างประเทศ รวมไปถึงการจัดสัมมนาระหว่างประเทศ จัดฝึกอบรม และการให้คำปรึกษาแนะนำ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น

- ทำวิจัยร่วมกับ OECD The trend and challenge of long-term international cooperation projects with the OECD Long-term international cooperation projects with the OECD (IV)

- ทำวิจัยและจัดสัมมนาร่วมกับ World Bank/UNESCO/NCDR เกี่ยวกับนวัตกรรมนโยบายทางการศึกษา ร่วมเป็นเจ้าภาพจัดงานสัมมนาวิชาการประจำปี

- ร่วมกับ CRESST/UCLA พัฒนาการประเมินผลแบบฐานวิทยาศาสตร์ และเทคนิคการทดสอบ ทั้งในเชิงความเที่ยงตรง และการประยุกต์ใช้เพื่อปรับปรุงการประเมินผล

- ร่วมกับสถาบันชั้นนำ เช่น HKIE ซึ่งเป็นสถาบันผลิตครูรุ่นใหม่ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียน และ NIEPA สถาบันชั้นนำด้านการศึกษาในเอเชียใต้ ที่เน้นการสร้างศักยภาพด้านนโยบายการศึกษา การวางแผนการศึกษา และการจัดการศึกษา ด้วยการวิจัย การฝึกอบรม การให้คำปรึกษา และการเผยแพร่ รวมทั้ง NIER ของญี่ปุ่น ซึ่งขณะนี้ปรับองค์กรและบทบาทหน้าที่ใหม่ ที่เน้นการวิจัยไปพร้อมกับการวางแผน การปรับกฎ และการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เพื่อการขยายผลที่ยั่งยืน

5. การพัฒนาองค์กรให้คล่องตัว จากการศึกษาที่กำหนดบทบาทหน้าที่ของสถาบันอย่างชัดเจน ตัวอย่างเมื่อแรกก็ได้ดำเนินงานจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงทางการศึกษา แต่ครั้นงานขยายตัวก็ได้แปรสภาพหน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานอิสระหรืองานวิจัยพัฒนาหลักสูตร เมื่องานขยายตัวก็ให้แยกเป็นสถาบันหลักสูตรและการประเมินผลแห่งเกาหลี หรือศูนย์วิจัยด้านอาชีวศึกษา ก็ได้พัฒนาตัวเองเป็นสถาบันวิจัยด้านการฝึกอบรมอาชีวศึกษา เป็นต้น

สถาบันหลักสูตรและการประเมินผลแห่งเกาหลี (Korea Institute Curriculum and Evaluation : KICE)

สถาบันหลักสูตรและการประเมินผลแห่งเกาหลี (KICE) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2541 ภายใต้กฎหมาย KICE ซึ่งเป็นสถาบันวิจัยทางการศึกษาโดยกองทุนของรัฐบาล ในฐานะที่เป็นศูนย์กลางของการวิจัยขั้นสูงในด้านหลักสูตรและการประเมินผลทางการศึกษา KICE มีชื่อเสียงโดดเด่นในด้านการวิจัยและการนำสู่การปฏิบัติ งานวิจัยที่ KICE ดำเนินการ ไม่ได้มีเพียงหลักสูตรระดับชาติและการประเมินผลทางการศึกษา แต่ยังรวมถึงการปรับปรุงเทคนิคการเรียนการสอน การพัฒนาและอนุญาตจัดพิมพ์ตำรา และการดำเนินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ KICE มีเป้าหมายที่จะเป็นถึงความคิดหลักทางการศึกษาของเกาหลี เป็นสถานที่ที่ป่มเพาะ พัฒนา นำสู่การปฏิบัติ และวิเคราะห์ แนวคิดต่างๆ

KICE ตั้งอยู่ใจกลางกรุงโซล มีเจ้าหน้าที่จำนวน 185 คน เป็นนักวิจัย 112 คน การจัดโครงสร้างองค์กรประกอบด้วย 2 สำนักงาน ได้แก่ 1) สำนักงานวางแผนและนวัตกรรม 2) สำนักงานทดสอบความสามารถทางการศึกษาในวิทยาลัย (College Scholastic Ability Test : CSAT) มี 7 แผนก คือ (1) แผนกวิจัยตำราตามหลักสูตร (2) แผนกวิจัยด้านการเรียนการสอน (3) แผนกวิจัยประเมินผลทางการศึกษา (4) แผนกบริหารงานการทดสอบแห่งชาติ (5) สำนักอำนวยการ (6) ศูนย์คอมพิวเตอร์และข้อมูลข่าวสาร และ (7) ศูนย์นโยบายและวิจัยด้านการศึกษาภาษาอังกฤษ

KICE มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับรัฐบาล สมาคมทางวิชาการ อาจารย์และนักเรียน ผ่านการประชุมซึ่งเปิดโดยทั่วไปและการสัมมนาเผยแพร่งานวิจัยด้านนโยบายการศึกษา นอกจากนี้ นักวิจัยหลายคนได้เข้าไปร่วมในการพัฒนาโยบายและมีส่วนร่วมในโครงการต่างๆ ซึ่งเป็นความร่วมมือในการวิจัยระดับนานาชาติ

นับตั้งแต่ก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน KICE ประสบความสำเร็จในโครงการวิจัยมากกว่า 474 โครงการ อีกทั้งยังมีการทำงานร่วมกับอาจารย์ นักเรียน และผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาอยู่เสมอ เพื่อประกันว่างานของสถาบันจะลุล่วงด้วยดี ทั้งนี้ เพื่อที่จะสร้างอนาคตทางการศึกษาที่ดีขึ้น

ภารกิจ

ดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และการพัฒนาการศึกษาระดับชาติ โดยผ่านทาง การวิจัย การพัฒนาหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผลทางการศึกษา

วิสัยทัศน์

เพื่อที่จะเป็นสถาบันการวิจัยหลักสูตร และการประเมินผลระดับโลก เป็นผู้นำการพัฒนาการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

ความมุ่งมั่น (Value)

- 1) ยกระดับสถานภาพของสถาบัน
- 2) ปรับปรุงคุณภาพงานวิจัย
- 3) รับผิดชอบการบริหารจัดการ โดยใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

เป้าหมาย

- 1) ปรับปรุงระบบการวิจัย
- 2) เผยแพร่ผลงานวิจัย
- 3) ดำเนินการวิจัยตามที่รัฐบาลมอบหมาย
- 4) ส่งเสริมแนวความคิดด้านจริยธรรมและมุ่งเน้นด้านการบริการให้มากขึ้น
- 5) การจัดการยุทธศาสตร์โดยใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน

ยุทธศาสตร์

- 1) เน้นผลสัมฤทธิ์ของโครงการ
- 2) สร้างความเชื่อมโยงในโครงการวิจัย
- 3) เชื่อมั่นในการจัดการที่มีประสิทธิภาพ
- 4) มีระบบเครือข่ายที่เข้มแข็ง

การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

หน้าที่พื้นฐานประการหนึ่งของ KICE คือ การดำเนินการวิจัยหลักสูตรในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาหลักสูตรระดับชาติ รวมทั้งวิจัยหลักสูตรเปรียบเทียบกับนานาชาติ โดยดำเนินการดังนี้

- 1) วิจัยการพัฒนาหลักสูตรระดับชาติ การเผยแพร่ การนำไปใช้ และการประเมินผล
- 2) วิจัยหลักสูตรเปรียบเทียบกับนานาชาติ
- 3) ศึกษาวัตถุประสงค์ของการศึกษาและองค์ประกอบของเนื้อหารายวิชาในระดับโรงเรียน
- 4) ศึกษาการนำหลักสูตรระดับชาติไปใช้ในระดับโรงเรียน
- 5) วิจัยการพัฒนาหลักสูตรในระดับสำนักงานท้องถิ่นและโรงเรียน
- 6) การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมครูโดยใช้หลักสูตรเป็นฐาน

การพัฒนาการเรียนการสอน

KICE มีเป้าหมายในการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงการศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยดำเนินการดังนี้

- 1) วิจัยการเรียนการสอนในโรงเรียนในประเด็นที่เป็นปัจจุบัน
- 2) พัฒนารอบการประเมิน เทคนิคการสอนและสื่อการเรียนการสอน
- 3) พัฒนาวิธีการเรียนการสอนที่มีคุณภาพสูง
- 4) ส่งเสริมการอบรมครูเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ

- 5) สร้างระบบเครือข่ายการทำงานกับศูนย์การเรียนรู้การสอนอื่น
- 6) การจัดการศูนย์การเรียนรู้การสอน (TCL) และได้เปิดเว็บไซต์ (<http://classroom.kice.re.kr>) เพื่อดำเนินการในฐานะที่เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้การสอน สำหรับสาระที่ให้บริการในเว็บไซต์ มีดังนี้
 - บริการตามระดับชั้นและรายวิชา
 - ทรัพยากรเพื่อเพิ่มความเป็นมืออาชีพของครูอาจารย์ในการเรียนการสอนและเพื่อสนับสนุนให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดีขึ้น
 - ทรัพยากรการเรียนการสอนในวิชาหลัก
 - ทรัพยากรที่หลากหลายเพื่อเพิ่มเติมในวิชาต่างๆ รวมถึงการปรึกษาหารือ การเล่นเกม วัสดุที่สามารถอธิบายได้ถึงงานศิลปะต่างๆ ตามประเพณี และอื่นๆ
 - ข้อสอบสำหรับวิชาพื้นฐาน
 - แนวโน้มและข่าวในชั้นเรียนและวิชาต่างๆ ของในประเทศและต่างประเทศ
 - ให้คำปรึกษาออนไลน์เกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
 - การจัดการชุมชนคนออนไลน์ซึ่งครูอาจารย์สามารถทำงานวิจัยร่วมกัน และพูดคุยกันได้อย่างอิสระ
 - การฝึกฝนและการประชุมปฏิบัติการ การพัฒนาทรัพยากรและบริการให้คำปรึกษา

การประเมินผลทางการศึกษา

เพื่อที่จะปรับปรุงคุณภาพการศึกษา KICE จึงดำเนินการวิจัยหลักสูตรการศึกษาและการประเมินผล และสืบเนื่องจากการวิจัยดังกล่าว ทางสถาบันจึงมีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาและการดำเนินการทดสอบทางการศึกษาหลายประเภท คือ

- 1) การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติ (National Assessment of Educational Achievement : NAEA) โดยทำการทดสอบจากกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 1 ของนักเรียน ป. 6 (เกรด 6) และ ม. 3 (เกรด 9) หรือประมาณ 7,000 คน และ 6,000 คน ร้อยละ 3 ของนักเรียน ม. 4 (เกรด 10) หรือประมาณ 18,000 คน วิชาที่ทดสอบคือ ภาษาเกาหลี สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สำหรับระดับผลสัมฤทธิ์ แบ่งเป็น 4 ระดับ ได้แก่
 - ระดับก้าวหน้า (Advanced) คะแนนมากกว่าร้อยละ 80
 - ระดับเชี่ยวชาญ (Proficient) คะแนนอยู่ระหว่างร้อยละ 50 - 80

- ระดับพื้นฐาน (Basic) คะแนนอยู่ระหว่างร้อยละ 20 - 50
- ระดับต่ำกว่าพื้นฐาน (Below-Basic) คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 20

จากการทดสอบนักเรียน ม. 3 ในปี พ.ศ. 2548 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับพื้นฐาน และระดับเชี่ยวชาญ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนเกาหลี ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิชา	ระดับ			
	ต่ำกว่าพื้นฐาน	พื้นฐาน	เชี่ยวชาญ	ก้าวหน้า
ภาษาเกาหลี	4.4	34.6	48.2	12.8
สังคมศึกษา	5.2	29.5	53.9	11.5
คณิตศาสตร์	3.6	36.7	40.3	19.5
วิทยาศาสตร์	4.8	34.4	46.5	14.4
ภาษาอังกฤษ	3.6	36.7	39.6	20.1

- 2) โครงการวิจัยและประเมินผลวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ระดับนานาชาติ (Trends in International Mathematics & Science Study : TIMSS)
- 3) การทดสอบทางจิตวิทยา
- 4) การทดสอบทักษะพื้นฐานของนักเรียนระดับประถมศึกษา
- 5) โครงการประเมินนักเรียนนานาชาติ (Programme for International Student Assessment : PISA) ของ OECD
- 6) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในระดับนานาชาติ
- 7) ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาด้านการประเมินผลทางการศึกษาและการวางแผนในระยะยาว
- 8) จัดให้มีการฝึกอบรมด้านการประเมินผลทางการศึกษา

การพัฒนาตำราและการอนุญาตจัดพิมพ์

KICE ทำให้นักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ได้เรียนรู้ อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพมากขึ้นจากตำรา ความพยายามดังกล่าวทำให้นักเรียนเกิด ความรู้และความเข้าใจ เพื่อที่จะปรับตัวเข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้ KICE เน้นการวิจัยและ พัฒนาตำรา และการอนุญาตให้สำนักพิมพ์จัดพิมพ์ตำราโดย

- 1) วิจัยเพื่อปรับปรุงคุณภาพตำรา
- 2) อนุญาตให้สำนักพิมพ์ต่างๆ จัดพิมพ์ตำรา
- 3) วิจัยเพื่อกำหนดมาตรฐานตำรา
- 4) ประเมินกระบวนการปรับปรุงตำรา
- 5) พัฒนาและแจกจ่ายตำราแก่ชาวเกาหลีในต่างประเทศ

การทดสอบความสามารถทางการศึกษาระดับวิทยาลัย (College Scholastic Ability Test : CSAT)

KICE ควบคุมดูแลการพัฒนาและกระบวนการทดสอบความสามารถทางการศึกษาในระดับวิทยาลัย รวมทั้งการจัดการด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและคะแนนโดยดำเนินการ ดังนี้

- 1) วิจัยและพัฒนาข้อสอบ
- 2) วิจัยเนื้อหาวิชาและวิธีการประเมินผลเพื่อปรับปรุงโปรแกรมการทดสอบความสามารถทางการศึกษาระดับวิทยาลัย (CSAT)
- 3) รายงานผลการทดสอบความสามารถทางการศึกษาระดับวิทยาลัยรายบุคคล
- 4) พัฒนาและดำเนินการทดสอบความสามารถทางการศึกษาในวิทยาลัย (CSAT) ในเบื้องต้น

การบริหารการทดสอบระดับชาติ

KICE มีหน้าที่ในการพัฒนาและบริหารการทดสอบระดับชาติ สำหรับครู เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักเรียน และชาวต่างชาติ ซึ่งประกอบด้วย

- 1) การทดสอบคุณสมบัติในการเข้าศึกษาแพทยศาสตร์ (Medical Education Eligibility Test : MEET) และการทดสอบคุณสมบัติในการศึกษาด้านทันตกรรม (Dental Education Eligibility Test : DEET) โดยที่
 - กระทรวงการศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (MOEHRD) เป็นผู้จัดทำแผนพื้นฐาน
 - คณะกรรมการร่วมเพื่อการทดสอบคุณสมบัติในการเข้าศึกษา เป็นผู้ประกาศค่าธรรมเนียมในการสมัคร
 - KICE เป็นผู้ดำเนินการวิจัยและพัฒนา ออกข้อสอบและพิมพ์ข้อสอบ ให้คะแนน ประกาศผลผู้ที่สอบได้ และแจ้งผลการสอบ
- 2) การทดสอบคัดเลือกครูโรงเรียนประถมศึกษา
 - สำนักงานการศึกษาภูมิภาคและเทศบาล เป็นผู้รับสมัครสอบ ดำเนินการสอบ และประกาศผลสอบ

- KICE เป็นผู้ออกข้อสอบ และจัดพิมพ์ข้อสอบ
- 3) การทดสอบคัดเลือกครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
- สำนักงานการศึกษาภูมิภาคและเทศบาล เป็นผู้รับสมัครสอบ ดำเนินการสอบ และประกาศผลสอบ
 - KICE เป็นผู้ออกข้อสอบและจัดพิมพ์ข้อสอบ
- 4) การทดสอบความสามารถทางภาษาเกาหลี (Test of Proficiency in Korean : TOPIK) โดยเป้าหมายของผู้สมัครคือ ชาวต่างชาติหรือชาวเกาหลีในต่างแดน ซึ่งภาษาเกาหลีไม่ใช่ภาษาแม่
- KICE เป็นองค์กรที่ควบคุมดูแล เป็นผู้จัดทำแผนพัฒนา ออกข้อสอบและจัดพิมพ์ข้อสอบ ให้คะแนน ประกาศชื่อผู้สอบได้ และออกประกาศนียบัตร
 - สถานที่จัดสอบคือ สถานทูตเกาหลีในประเทศที่เกี่ยวข้อง ศูนย์ภาษาเกาหลี และคณะกรรมการการทดสอบความสามารถทางภาษาเกาหลี เป็นผู้รับสมัครสอบ เก็บข้อสอบและกระดาษคำตอบ ดำเนินการสอบ และแจ้งผลสอบให้แก่แต่ละคนทราบ
- 5) การสอบเข้าโรงเรียนมัธยมศึกษา และการสอบเพื่อจบการศึกษาสำหรับนักเรียนที่เรียนด้วยตนเอง
- สำนักงานการศึกษาส่วนภูมิภาคและเทศบาล เป็นผู้ดำเนินการสอบ ให้คะแนน และประกาศผลสอบ
 - KICE เป็นผู้ออกข้อสอบ และจัดพิมพ์ข้อสอบ
- 6) การสอบเข้าโรงเรียนมัธยมศึกษา
- สำนักงานการศึกษาในภูมิภาคและเทศบาล เป็นผู้จัดทำแผนการทดสอบ ดำเนินการสอบ ให้คะแนน และประกาศผลสอบ
 - KICE เป็นผู้ออกข้อสอบ และจัดพิมพ์ข้อสอบ
- 7) การสอบเพื่อรับทุนไปศึกษาในต่างประเทศ
- สถาบันแห่งชาติเพื่อพัฒนาการศึกษานานาชาติ (National Institute for International Education Development) เป็นผู้จัดทำแผนพื้นฐานและออกใบรับรอง
 - KICE เป็นผู้จัดทำแผน ออกข้อสอบ และจัดพิมพ์ข้อสอบ
- 8) การทดสอบระดับชาติสำหรับผู้วิจัยพิเศษในสาขาวิทยาศาสตร์
- กระทรวงการศึกษาศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นผู้จัดทำแผนพื้นฐาน

- KICE เป็นผู้จัดทำแผน ออกข้อสอบและจัดพิมพ์ข้อสอบ ดำเนินการสอบ ให้คะแนน แจงผลการสอบ
- 9) การทดสอบสำหรับเจ้าหน้าที่ทางการศึกษามืออาชีพ
- กระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คัดเลือกรอบแรกจากเอกสาร และคัดเลือกรอบที่ 3 จากการสัมภาษณ์และประกาศผลสอบ
 - KICE คัดเลือกรอบที่ 2 (ออกข้อสอบ ดำเนินการสอบ และให้คะแนน) และ ตั้งคำถามในการสัมภาษณ์
 - KARIS (Korea Education and Research Information System) ดำเนินการด้าน ทักษะการใช้ไมโครซอฟต์เวิร์ด (ออกข้อสอบ ดำเนินการสอบ และให้คะแนน)

การศึกษาภาษาอังกฤษและการวิจัยนโยบายสำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

KICE รับผิดชอบในการวิจัยหลายโครงการเกี่ยวกับนวัตกรรมการศึกษาภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ (MOEHRD) รวมทั้งการวิจัยในประเด็นที่เป็นไปตามความต้องการของสังคม คือ

- 1) วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อการแข่งขัน
- 2) สร้างความสัมพันธ์กับสถาบันที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติในด้านการศึกษาและ การประเมินผลภาษาอังกฤษ
- 3) จัดให้มีผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการนวัตกรรมการศึกษาภาษาอังกฤษ
- 4) วิจัยการประเมินผลหลักสูตรการฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษ
- 5) ริเริ่มการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ
- 6) สนับสนุนให้โรงเรียนนำนโยบายการศึกษาภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้
- 7) วิจัยหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

แนวการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จของ KICE

สถาบันหลักสูตรและการประเมินผลแห่งเกาหลี (KICE) เป็นสถาบันทางการวิจัยชั้นนำ เพื่อการวิจัยหลักสูตรและการพัฒนาโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และเพื่อการ ประเมินทางการศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล นับตั้งแต่ปี 2541 KICE ได้ผลิตทรัพยากรมนุษย์ใน อนาคตที่มีความสามารถในการแข่งขันผ่านทางความสำเร็จในการวิจัยด้านหลักสูตรและการ ประเมินผลทางการศึกษาและการดำเนินการทดสอบวัดระดับแห่งชาติ

KICE อุทิศพลังงานทั้งหมดเพื่อความคาดหวังและภารกิจของสถาบันในการสร้างเอกลักษณ์ของการเป็นสถาบันการวิจัยทางการศึกษาชั้นนำที่มีความพยายามที่จะให้การช่วยเหลือด้านการศึกษาของรัฐ โดยผ่านทางการพัฒนาหลักสูตรแห่งชาติและตำราต่างๆ และยกระดับให้การประเมินผลทางการศึกษามีความถูกต้องและน่าเชื่อถือมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง KICE พยายามที่จะให้ความช่วยเหลือมีผลในทางปฏิบัติเพื่อการศึกษาของรัฐดีขึ้น โดยการทำงานร่วมกับโรงเรียนต่างๆ

KICE มีเจ้าหน้าที่จำนวน 185 คน เป็นนักวิจัยถึง 112 คน นับตั้งแต่ก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน KICE ประสบความสำเร็จในโครงการวิจัยมากกว่า 474 โครงการ KICE ทำงานอย่างดีที่สุดเพื่อที่จะปรับปรุงคุณภาพของผลงานวิจัยต่างๆ มีการพิมพ์แจกจ่ายรายงานการวิจัยมากกว่า 100 เรื่องทุกปี และมีความพยายามที่จะตีพิมพ์ผลงานที่มีคุณค่าในการวิจัย ซึ่งแสดงถึงคุณค่าของการเป็นสถาบันทางการวิจัยที่เป็นมืออาชีพเพิ่มขึ้น KICE หวังว่างานพิมพ์เหล่านี้จะมีผลต่อนโยบายทางการศึกษา เพื่อการศึกษาที่ดีขึ้นในอนาคต

นอกจากนี้ KICE ยังประสบความสำเร็จในโครงการซึ่งมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดกับรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และพยายามที่จะทำให้อาจารย์เกิดความมั่นใจโดยดำเนินการเพื่อให้การทดสอบความสามารถทางการศึกษาในวิทยาลัย (College Scholastic Ability Test : CSAT) และการทดสอบวัดระดับแห่งชาติอื่นๆ เช่น การทดสอบคัดเลือกครูและการทดสอบศักยภาพแห่งเกาหลี (KPT) มีความสมบูรณ์แบบ ยิ่งไปกว่านั้น การพัฒนาและการมีบทบาทเกี่ยวกับตำราอย่างประสบความสำเร็จยังเป็นภารกิจที่สำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งทางสถาบันมีหน้าที่ที่จะทำให้อาจารย์ในโรงเรียนเป็นไปอย่างมั่นคง

KICE มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับรัฐบาล สมาคมทางวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา อาจารย์และนักเรียนผ่านการประชุมซึ่งเปิดโดยทั่วไป และการสัมมนาเผยแพร่งานวิจัยด้านนโยบายการศึกษาอยู่เสมอ เพื่อประกันว่างานของสถาบันจะลุล่วงด้วยดี นอกจากนี้นักวิจัยหลายคนได้เข้าไปร่วมในการพัฒนานโยบายและมีส่วนร่วมในโครงการต่างๆ ซึ่งเป็นความร่วมมือในการวิจัยระดับนานาชาติ ทั้งนี้ เพื่อที่จะสร้างอนาคตทางการศึกษาที่ดีขึ้น

สถาบันบริการสารสนเทศทางการศึกษาและการวิจัยแห่งชาติ (Korea Education and Research Information Service : KERIS)

การจัดตั้ง

KERIS จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย (The Korea Education and Research Information Service Act) ในปี ค.ศ. 1999 (21 เมษายน 1999) ด้วยการลงทุนของรัฐบาลเกาหลี โดยรวมศูนย์สื่อประสมทางการศึกษาแห่งเกาหลี (Korea Multimedia Education Center : KMEC) และศูนย์สารสนเทศทางการวิจัยแห่งเกาหลี (Korea Research Information Center : KRIC) ไว้ใน KERIS โดยมีประวัติพอสังเขป ดังนี้

กันยายน 1996	Nation ได้มีการรวบรวมสรุป การบริการข้อมูลการศึกษาเป็นครั้งแรกและเริ่มดำเนินการ EDUNET
พฤษภาคม 1998	Nation ได้ให้บริการสำหรับการส่งเสริมการทำวิจัยของชาติเป็นครั้งแรกและเริ่มดำเนินการ “Research Information Service System (RISS)”
มกราคม 1999	กฎหมายประกาศใช้ The Korea Education and Research Information Service Act was enacted โดยรวม KMEC กับ KRIC ไว้ใน KERIS
สิงหาคม 2000	KERIS จัดทำแนวนโยบายการศึกษาที่ใช้ ICT สำหรับโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
มีนาคม 2001	KESIS ได้รับมอบหมายให้เป็น National Education and Research Information Center โดยกระทรวงสารสนเทศและการสื่อสาร (The Ministry of Information and Communication)
เมษายน 2002	KERIS ได้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการ “National Education Information System (NEIS)” โดย กระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (The Ministry of Education and Human Resources Development)
พฤษภาคม 2002	เริ่มใช้ระบบ “National Educational Resource Sharing System”
พฤศจิกายน 2002	เริ่มใช้ระบบ “National Digital Library Support System”
พฤษภาคม 2003	มีผู้ใช้ระบบ RISS มากกว่า 500,000 คน
พฤศจิกายน 2003	มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยทั้งหมดในประเทศเกาหลีเข้าร่วมเป็นสมาชิก RISS
เมษายน 2004	ได้มีการย้ายสถานที่ทำการใหม่ไปที่ ตึก KERIS
ธันวาคม 2004	ได้รับประกาศนียบัตร KEM ซึ่งเป็นมาตรฐานทางด้านข้อมูลการศึกษา ประชากรเกาหลี
มิถุนายน 2005	ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 9001 เกี่ยวกับระบบคุณภาพการบริหาร ISO 9001

(ที่มา : http://english.keris.or.kr/es_abtkrs/es_ak_brief/es_ak_brief.html)

วิสัยทัศน์

KERIS คือ หุ่นส่วนของโลกาภิวัตน์เพื่อการพัฒนาการศึกษาในอนาคต

เป้าหมาย

- เป็นผู้นำด้านนวัตกรรม
- เป็นองค์กรเฉพาะทาง
- เป็นหุ่นส่วนของโลกาภิวัตน์
- เป็นกลุ่มเป้าหมายในการเทียบเคียง

พันธกิจ

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ผ่านระบบ E-Learning ในการศึกษาของรัฐ ภายใต้พื้นฐานองค์ความรู้ และสังคมฐานสารสนเทศ โดยการกระตุ้นด้วย E-Learning และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษาของชาติและการวิจัยผ่านดิจิทัลทางวิชาการ

ภารกิจหลัก

- ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาสาธารณะ และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ผ่านระบบ E-Learning
- ดำเนินการในศูนย์การเรียนการสอนแห่งชาติและเครือข่ายการศึกษา (EDUNET) เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- ดำเนินการในระบบบริการสารสนเทศทางการวิจัย (The Research Information Service System : RISS) เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- ดำเนินการในระบบสารสนเทศทางการศึกษาแห่งชาติ (The National Education Information System : NEIS) เพื่อการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงานของครู
- ปรับปรุงมาตรฐาน metadata ในรูปแบบ KEM 2.0 เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการเผยแพร่สารสนเทศทางการศึกษาและการวิจัย
- เป็นกลไกและดำเนินการในศูนย์สนับสนุนห้องสมุดดิจิทัลแห่งชาติ (National Digital Library Support System) เพื่อการดำเนินงานของห้องสมุดโรงเรียน
- พัฒนา สร้าง และกำหนดเนื้อหาการศึกษา เพื่อปรับปรุงวิธีการเรียนการสอน
- ตรวจสอบและประเมินสถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับ Digitalization ที่เป็นสารสนเทศทางวิชาการ การศึกษาวิจัย และสนับสนุนการพัฒนานโยบายการศึกษา

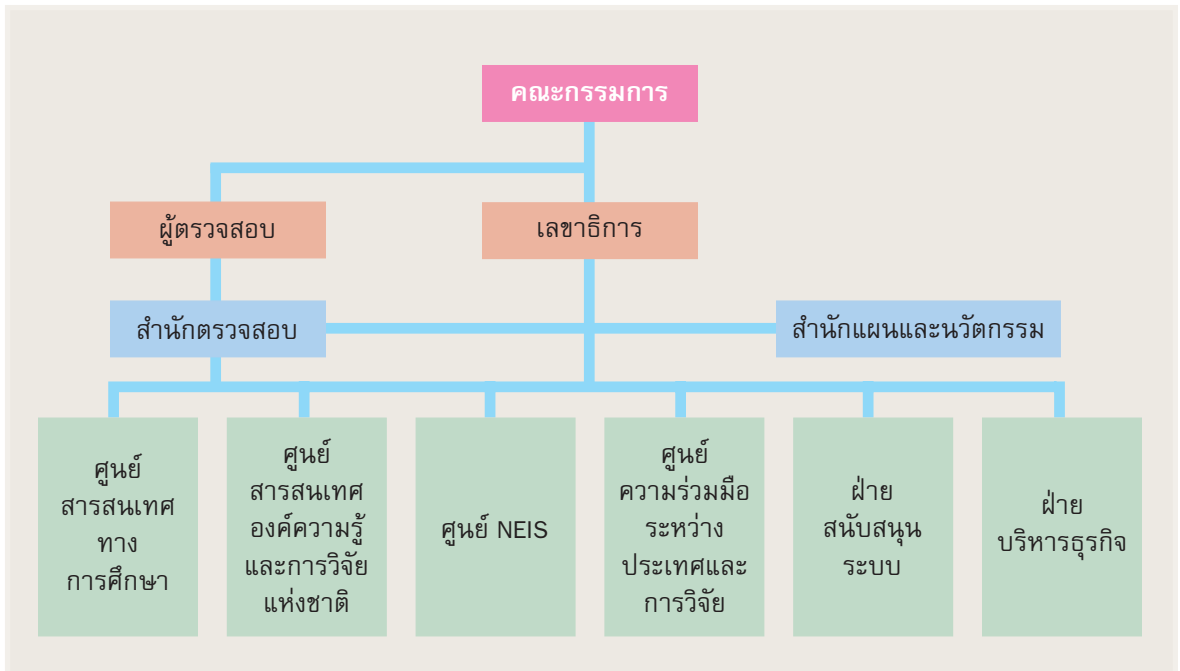
- สนับสนุนการเติบโตของกิจการสารสนเทศการศึกษาของเอกชน ผ่านทางใบรับรองคุณภาพ และนิตยสาร E-Learning
- สนับสนุน Digitalization ของมหาวิทยาลัย และการศึกษาตลอดชีวิต

กิจกรรมหลัก

- เป็นกลไกและดำเนินงานเกี่ยวกับระบบ E-Learning เพื่อลดค่าใช้จ่ายของครูโรงเรียนเอกชน และปรับปรุงการศึกษาสาธารณะ
- สนับสนุนการพัฒนาตามความต้องการของเจ้าหน้าที่ เพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ ในศตวรรษที่ 21
- เป็นศูนย์กลางการบริหารจัดการความรู้ของผู้ใช้ และเป็นแหล่งข้อมูลสารสนเทศผ่านระบบบริการสารสนเทศทางการวิจัย (RISS)
- เป็นกลไกการบริการด้านบริหารการศึกษอิเล็กทรอนิกส์ที่มีประสิทธิภาพ และเป็นหน่วยให้บริการของรัฐที่โปร่งใส
- สนับสนุนระบบการเรียนรู้ไซเบอร์ เพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษา

โครงสร้างองค์กร

ประกอบด้วย 1 สำนักงาน 4 ศูนย์ 2 ฝ่าย มีจำนวนบุคลากร 158 คน

งานหลัก

1. งานสนับสนุนการกำหนดนโยบาย และการวิจัยและพัฒนา
2. งานสนับสนุน E-Learning ในการศึกษาาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ดังนี้
 - ศูนย์การเรียนรู้การสอนแห่งชาติ-เครือข่ายการศึกษา (National Teaching-Learning Center-EDUNET)
 - ระบบการเรียนรู้ไซเบอร์ที่บ้าน (Cyber Home Learning System)
 - ระบบห้องสมุดดิจิทัล (Digital Library System)
 - การประกันคุณภาพ (Quality Assurance) (ด้านเนื้อหา การฝึกอบรมครู เป็นต้น)
3. งานสนับสนุน E-Learning ในการศึกษาระดับอุดมศึกษา ดังนี้
 - ระบบบริการสารสนเทศการวิจัย (The Research Information Service System : RISS)
 - สนับสนุนการเป็นศูนย์สนับสนุน E-Learning ในมหาวิทยาลัย และการเป็นมหาวิทยาลัยไซเบอร์
4. งานระบบสารสนเทศทางการศึกษาแห่งชาติ (The National Education Information System : NEIS)
5. งาน E-Learning ในโลกาภิวัตน์

การจัดตั้ง EDUNET

ศูนย์การเรียนรู้การสอนแห่งชาติและเครือข่ายการศึกษา (EDUNET) คือ ระบบเครือข่ายแห่งชาติที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการบริการข้อมูลทางการศึกษา ซึ่งจะสนับสนุนแนวความคิดเรื่อง การศึกษาระบบเปิดสำหรับประชาชนทุกคน

การสร้างระบบเครือข่ายนี้ขึ้น นับได้ว่าเป็นความสำเร็จอย่างยิ่ง สำหรับการสร้างระบบสนับสนุนให้การปฏิรูปการศึกษาของประเทศเกาหลีสามารถเป็นจริงได้ตามแนวคิดที่กำหนด

ลักษณะสำคัญของ EDUNET

- เป็นระบบบริการทางการศึกษาที่ครอบคลุมและกว้างขวาง โดยมีลักษณะ ดังนี้
 - ตอบสนองความสนใจของนักเรียน ผู้ปกครอง และนักการศึกษา
 - ครอบคลุมทุกๆ ด้านของการศึกษา
 - ครอบคลุมการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่อนุบาลถึงอุดมศึกษา
- เป็นแหล่งรวบรวมอุปกรณ์การเรียนการสอนจำนวนมาก

- ให้บริการข้อมูลสื่อประสม
- เป็นฐานข้อมูลด้านสื่อประสมและซอฟต์แวร์
- อำนวยความสะดวกโดยใช้ Graphic User Interface
- ให้บริการอินเทอร์เน็ตฟรี
- เชื่อมโยงเครือข่ายทางการศึกษา

เป้าหมายของ EDUNET

- สนับสนุนครูผู้สอนในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน
- ให้บริการแก่นักเรียนเกี่ยวกับการศึกษาด้วยตนเอง
- ให้บริการแก่ผู้ปกครองเพื่อประโยชน์ในการให้การศึกษาแก่บุตรหลานและตนเอง
- ให้คำปรึกษาในระบบออนไลน์แก่นักเรียน ผู้ปกครอง และครู
- เกื้อหนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านสารสนเทศของประเทศเกาหลี
- เปิดโอกาสทางการศึกษาระบบออนไลน์แก่ชาวเกาหลีทุกคน
- ยกกระดับความรู้ทางสารสนเทศ (Information Literacy) ให้แก่ชาวเกาหลีทุกคน

การจัดตั้ง RISS

ระบบบริการสารสนเทศทางการวิจัย (The Research Information Service System : RISS) คือบริการเพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลสารสนเทศที่เป็นบทความจากวารสารที่มีชื่อเสียงและวิทยานิพนธ์ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยระบบจะให้บริการข้อมูลการวิจัยในด้านต่างๆ เช่น บัญชีรายชื่อองค์กร ห้องสมุด และวิทยานิพนธ์ที่เผยแพร่ในที่ต่างๆ นอกจากนี้ยังมีบริการค้นหาแบบเจาะจง ที่เป็นความร่วมมือกับห้องสมุดในมหาวิทยาลัยและสถาบันต่างๆ อีกด้วย

การขยายตัวของ RISS

■ ระดับประเทศ

- เพิ่มจำนวนของฐานข้อมูลย่อย ในบัญชีรายชื่อองค์กร ห้องสมุด และบทความในวารสารทั่วโลก โดยฐานข้อมูลย่อยของ RISS ได้เพิ่มขึ้นในห้องสมุดของมหาวิทยาลัย (หลักสูตร 4 ปี) จนกระทั่งเพิ่มเป็นร้อยละ 100 ในปี ค.ศ. 2003
- เพิ่มการให้บริการข้อมูลที่เป็นวิทยานิพนธ์ และบทความต่างๆ
- ส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้และระบบบริหารข้อมูลสารสนเทศในมหาวิทยาลัย

- เพิ่มจำนวนหนังสือ โดยร่วมมือกับสถาบันต่างๆ ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ
 - จัดตลาดนัดห้องสมุด และประชุมสัมมนาห้องสมุดในระดับชาติของมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศ
- **ระดับนานาชาติ**
- เพิ่มขอบเขตการค้นหาข้อมูลในห้องสมุดต่างประเทศ
 - ขยายขอบเขตการขอใบอนุญาตภายในประเทศสำหรับข้อมูลออนไลน์จากต่างประเทศ และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างห้องสมุดของมหาวิทยาลัย
 - รับรองความถูกต้องของวิทยานิพนธ์จากต่างประเทศ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และบทความล่าสุด
 - รับรองความถูกต้องของบันทึกความตกลงจากมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ ตารางการสัมมนา และบทความที่มีการเรียกดู
 - ส่งเสริมการบริการข้อมูลจากต่างประเทศทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีผู้ใช้บริการ RISS ประมาณ 570,000 คน ในปี ค.ศ. 2003
(ซึ่งในจำนวนนี้ เป็นนักค้นคว้าวิจัยภายในประเทศเกาหลี ร้อยละ 55)

การจัดตั้ง NEIS

ระบบสารสนเทศทางการศึกษาแห่งชาติ (The National Education Information System : NEIS) คือ ระบบที่ถูกออกแบบขึ้น เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลด้านการศึกษาได้ทั้งหมด โดยเชื่อมโยงและประสานความร่วมมือกับโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และองค์กรในเครือข่าย 16 แห่ง ทั้งสำนักงานการศึกษาระดับจังหวัดและเมืองมหานคร ผ่านระบบ internet ผ่าน NEIS ของ KERIS เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการบริหารจัดการระบบการศึกษา ปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงานของครู และจัดหาสารสนเทศด้านการบริหารทางการศึกษาใหม่ๆ ให้บริหารแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง

การดำเนินงานของ NEIS

NEIS มีแผนการบริหารข้อมูลทางการศึกษา โดยพัฒนาการทำงาน สนับสนุนการดำเนินการของศูนย์ปฏิบัติการ และให้คำแนะนำ/คำปรึกษาแก่องค์กรต่างๆ รวมทั้งจัดตั้งสมาคมเพื่อยกระดับการทำงาน และการสร้างนโยบายของ NEIS ให้มีประสิทธิภาพ

การดำเนินงานในระบบพื้นฐาน NEIS ได้สร้างระบบความปลอดภัย เพื่อป้องกันข้อมูลส่วนบุคคล การวิเคราะห์แนวโน้มในการพัฒนาเทคโนโลยี รวมทั้งระบบป้องกันการเจาะระบบและไวรัส

การพัฒนาและดูแลระบบปฏิบัติการ NEIS ได้สร้างระบบการบริหารโปรแกรมให้มีประสิทธิภาพ และจัดให้มีการอบรมให้แก่ผู้ดูแลด้านความปลอดภัยในองค์กรเครือข่ายด้วย

E-Learning ในประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

1. ความเป็นมา

เกิดจากการที่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีต้องการพัฒนาตนเองสู่การเป็นประเทศเศรษฐกิจฐานความรู้ ซึ่งขับเคลื่อนด้วย 4 ปัจจัยหลัก คือ 1) การสนับสนุนด้านนโยบายเศรษฐกิจโดยนโยบายและระบบด้านเศรษฐกิจต้องสนับสนุนผู้ประกอบการ 2) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ สำหรับการเข้าสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ 3) เทคโนโลยีสารสนเทศพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพและการสื่อสารที่เป็นพลวัต และ 4) ระบบนวัตกรรมแห่งชาติที่มีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนเทคโนโลยีใหม่ๆ

ซึ่งปัจจัยดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์และการส่งเสริมนวัตกรรมทางการศึกษา

2. โครงสร้างการบริหารจัดการ

มีโครงสร้างในการบริหารจัดการ E-Learning ใน 3 องค์กรหลัก ดังนี้

- 1) กระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Ministry of Education and Human Resource Development : MOEHRD) ทำหน้าที่กำหนดแผนแม่บทและจัดสรรงบประมาณกลาง
- 2) สถาบันบริการสารสนเทศทางการศึกษาและการวิจัย (KERIS) ทำหน้าที่สนับสนุนการวางแผนและนำ ICT ในนโยบายการศึกษาสู่การปฏิบัติ รวมทั้งการจัดเตรียมบริการการศึกษาที่ใช้ ICT เป็นฐาน
- 3) สำนักงานการศึกษาในท้องถิ่น ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
 - สำนักงานการศึกษาระดับจังหวัดและเมืองมหานคร (Metropolitan and Provincial Offices of Education : MPOEs) มีทั้งสิ้น 16 แห่ง อันประกอบด้วย

สำนักงานการศึกษาใน 9 จังหวัด และ 7 เมืองมหานคร ทำหน้าที่จัดทำแผนยุทธศาสตร์และการนำสู่การปฏิบัติ รวมทั้งจัดสรรงบประมาณของท้องถิ่น

- สำนักงานการศึกษาท้องถิ่น (Local Offices of Education) มีทั้งสิ้น 180 แห่ง ทำหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการและการนำสู่การปฏิบัติ

3. นโยบายหลักเกี่ยวกับ E-Learning

ประกอบด้วย

- ▲ แผนแม่บทในการสร้างเครือข่ายทางการศึกษา (ธันวาคม ค.ศ. 1988) โดยการสร้างเครือข่ายทางการศึกษาและให้บริการ ในปี ค.ศ. 1991
- ▲ แผนความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริม E-Learning ในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา (ธันวาคม ค.ศ. 2002) โดยการสร้างศูนย์ 1 แห่ง เพื่อสนับสนุน E-Learning ในมหาวิทยาลัย
- ▲ แผนแม่บทในการสร้างสารสนเทศดิจิทัลเพื่อให้เป็นสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา (อุปกรณ์การศึกษา) (มิถุนายน ค.ศ. 2003) โดยการสร้างศูนย์สนับสนุนการศึกษาและการฝึกอบรม เพื่อการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย และระบบการบริหารจัดการการศึกษา
- ▲ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์วิทยากรมนุษย์ด้วย E-Learning (ธันวาคม ค.ศ. 2004)
- ▲ แผนแม่บทในการป้องกันสารสนเทศ (การบริหารการศึกษา) ในองค์การการศึกษา (สิงหาคม ค.ศ. 2005) โดยการสร้างศูนย์ความปลอดภัยไซเบอร์ทางการศึกษา

4. นโยบาย และโครงการหลักเกี่ยวกับ E-Learning

นโยบาย : มาตรฐาน ICT ในหลักสูตร

โครงการวิจัย : รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ ICT

รูปแบบการเรียนการสอนประสม

รูปแบบการเรียนการสอนในอนาคต (Next-generation)

การประเมินผล : รายการศึกษา (ทุกปี) หรือการศึกษาระยะยาว

(เริ่มปี ค.ศ. 2004) หรือการศึกษาเปรียบเทียบกับ

นานาชาติ (เริ่มปี ค.ศ. 2006)

5. ความก้าวหน้าเกี่ยวกับ E-Learning

ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ดำเนินการเกี่ยวกับ E-Learning มาอย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งเป็น 4 ระยะ คือ

- 1) ระยะเริ่มต้น (ค.ศ. 1996 - 200)
- 2) ระยะนำ ICT มาใช้ประโยชน์ (ค.ศ. 2001 - 2003)
- 3) ระยะ E-Learning (ค.ศ. 2004 - 2005)
- 4) ระยะ U-Learning (ค.ศ. 2006 - ปัจจุบัน)

5.1 โครงสร้างพื้นฐาน ICT ในโรงเรียนและชั้นเรียน

- ▲ ชั้นเรียน ระดับ K - 12 ทุกโรงเรียน สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในระบบ 2000 ที่มีคุณภาพได้
- ▲ มีช่องทางการเข้าถึงสารสนเทศเพิ่มมากขึ้น
- ▲ มีอุปกรณ์อย่างหลากหลาย

5.2 สถานภาพปัจจุบันของ ICT ในการศึกษาและการวิจัย

- ▲ การศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
 - ครูใช้ ICT ในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 86
 - นักเรียนใช้ ICT ในการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 99.6
- ▲ การศึกษาระดับอุดมศึกษา
 - ในระบบบริการสารสนเทศทางการวิจัย (Research Information Service System : RISS) มีผู้ใช้ในระดับคณะ คิดเป็นร้อยละ 60 และมีผู้ใช้ที่เป็นนักศึกษาระดับสูงกว่าปริญญา คิดเป็นร้อยละ 62
 - มหาวิทยาลัยที่ใช้ E-Learning คิดเป็นร้อยละ 56.7
 - มหาวิทยาลัยไซเบอร์ มีจำนวน 17 แห่ง

5.3 ICT กับการปรับใช้ ใน K-12

- ▲ ICT กับการใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (ค.ศ. 2001 - 2003) ซึ่งได้กำหนดทักษะ ICT ในหลักสูตรแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ดังนี้
 - ระดับประถมศึกษา จำนวน 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในวิชาหลัก
 - ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในวิชาเลือก
 - ระดับอุดมศึกษา จำนวน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในวิชาเลือก

- ▲ นโยบายการปรับใช้ ICT ในการเรียนการสอนและการเรียนรู้ ได้กำหนดให้ สอดแทรก ICT ในเนื้อหาทุกรายวิชา คิดเป็นร้อยละ 10 หรือใช้เป็น หลักประกันคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนของรัฐ หรือใช้เป็น เครื่องมือในการพัฒนาการศึกษา

วิธีการดำเนินงานที่ทำให้องค์กร KERIS และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีพัฒนา การศึกษาได้ประสบความสำเร็จ ที่ควรนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์กับ สกศ. และ การพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย ได้แก่

1. ความมีเอกภาพในเป้าหมาย เพื่อการพัฒนาการศึกษาและทรัพยากรบุคคล แต่มี ความหลากหลายในทางปฏิบัติตามภารกิจที่แต่ละหน่วยงานรับผิดชอบ และมีความเป็นอิสระ ในการดำเนินงาน ทำให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงและส่งเสริมด้านการนำผลการดำเนินงาน ไปใช้ประโยชน์ร่วมกันในลักษณะหลอมรวมและก้าวข้ามความรู้ นั่นคือ เริ่มต้นจากปัจจุบัน สละม ต่อยอดสู่อนาคต ผลสำเร็จที่เกิดจากการดำเนินงานของหน่วยงานหนึ่ง สามารถส่งผ่านให้อีก หน่วยงานนำไปใช้ประโยชน์ศึกษาต่อยอดหรือนำไปสู่การปฏิบัติ แล้วให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อ การปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาเพื่อก้าวข้ามสู่ความสำเร็จในระดับที่สูงขึ้นไป ทั้งนี้ อาจกล่าว ได้ว่า ผลการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน สามารถตอบสนองและตรงกับความต้องการของ ผู้ใช้ มีพลังในการผลักดันให้การบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาการศึกษาและทรัพยากรมนุษย์ ในภาพรวมเกิดประสิทธิภาพ บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

2. ความเป็นองค์กรระดับชาติ ที่มีหน้าที่ชัดเจนในการบริหารจัดการระบบ E-Learning เพื่อช่วยให้ลดต้นทุนรายบุคคลและพัฒนาการศึกษา อันเป็นพลังเสริมการพัฒนาการให้บริการ การศึกษาตามความต้องการของบุคคล และการมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและชัดเจนในการเป็น หุ้นส่วนของโลกาภิวัตน์เพื่อการพัฒนาการศึกษาในอนาคต ทำให้ KERIS มีความมุ่งมั่นที่เป็น ผู้นำด้านนวัตกรรม เป็นองค์กรเฉพาะทาง และเป็นกลุ่มเป้าหมายในการเทียบเคียง ซึ่งเป้าหมาย ขององค์กรดังกล่าว ยิ่งกระตุ้นเสริมให้ KERIS เร่งพัฒนาองค์กร พัฒนาคนและพัฒนางาน เพื่อ นำไปสู่การสร้างกระบวนการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษาของประเทศ และ สังคมฐานความรู้อย่างกว้างขวางและทั่วถึง

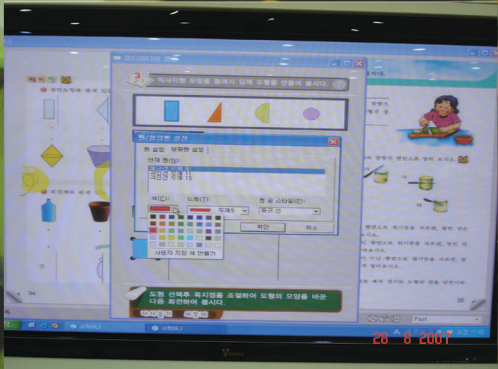
3. การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับองค์กรต่างๆ ทั้งองค์กรในประเทศ องค์กร ต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ นับเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญขององค์กรระดับชาติอย่าง KERIS โดยเฉพาะการแบ่งปันความรู้ โดยการเผยแพร่องค์ความรู้และความภาคภูมิใจผ่านสื่อ

Welcome to KERIS!

Mr. Amrung Chantavanich & Delegates from OEC, Thailand

- Time: 09:30-11:30, August 28, 2007
- Venue: Seminar Room, 7th Floor
- Contact: Lee, Yangsook
- Public Relations Team
- Tel: 2318-1470

www.keris.or.kr 08 9 0001

อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถกระจายความรู้ไปทั่วทั้งประเทศและทั่วโลกอย่างรวดเร็ว ทำให้สาธารณชนและชาวโลกได้รับรู้ถึงความเจริญเติบโตทางการศึกษาของประเทศและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนานาประเทศ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งในลักษณะของการเข้าร่วมประชุมระหว่างประเทศ การเป็นแหล่งเรียนรู้ให้ประเทศต่างๆ ได้ศึกษาดูงาน และการแลกเปลี่ยนความร่วมมือทางด้านวิชาการและการวิจัยระหว่างประเทศ ตลอดจนการไปทัศนศึกษาเพื่อการเรียนรู้และแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ ในต่างประเทศ

4. การนำ IT มาปรับใช้ในการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา โดยสำนักงานวิจัยเป็นฐาน ซึ่ง KERIS ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อเป็นองค์ความรู้มากมาย หลากหลายประเด็นในการพัฒนา IT เพื่อการศึกษาให้ได้ตามเป้าหมาย ความจำเป็น และความต้องการของประเทศ โดยมีเครือข่ายและหน่วยงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้การบริหารจัดการแบบบูรณาการ เพื่อความเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานสู่แผนบูรณาการ

นับเป็นความสำเร็จของ KERIS ซึ่งบริหารจัดการจนได้รับการยอมรับและได้รับรางวัล the 1st UNESCO–King Hamad Bin Isa Al-Khalifa Prize for the Use of Information and Communication Technologies in Education ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ไปทั่วโลกถึงความสำเร็จของ KERIS

สถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ของ สาธารณรัฐเกาหลี (Korea Educational Broadcasting System : EBS)

สาธารณรัฐเกาหลีได้จัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา (EBS) ขึ้นเมื่อธันวาคม ค.ศ. 1990 เป็นหน่วยงานหนึ่งของสถาบันพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (KEDI) โดยรับโอนงานวิทยุโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียงมาจาก KBS ต่อมา EBS ได้แยกออกมาจดทะเบียนจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดมหาชนเมื่อมิถุนายน ค.ศ. 2000

ปัจจุบัน EBS เป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีการกระจายเสียงแบบดิจิทัลของประเทศ รายการที่ EBS นำเสนอผ่านสื่อต่าง ๆ มีหลายประเภททั้งรายการสำหรับเด็กเล็ก เด็กและเยาวชน รายการที่ให้ความรู้ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม รายการเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันและสารคดี รายการสอนภาษาและการเสริมความพร้อมแก่นักเรียนที่กำลังเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย หลายรายการของ EBS เคยได้รับรางวัลจากเวทีนานาชาติ

ช่องทางสำหรับการนำเสนอรายการ และให้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ในด้านต่าง ๆ ของ EBS มีหลายช่องทาง ดังนี้

1. **สถานีวิทยุโทรทัศน์** รายการต่าง ๆ ที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ มีความหลากหลาย เพื่อให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลินที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในวัยต่าง ๆ เช่น มีรายการสำหรับเด็กเล็ก และเด็กในวัยเรียน รายการสำหรับครอบครัว สารคดี และรายการเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรม

2. **สัญญาณดาวเทียม EBS** มีช่องสัญญาณดาวเทียม 3 ช่อง คือ EBS PLUS 1 EBS PLUS 2 และ EBS America

2.1 EBS PLUS 1 เน้นการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมายที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รายการที่นำเสนอจึงมีสาระเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องต่าง ๆ ในหลักสูตรมัธยมศึกษา เพื่อเสริมการเรียนรู้ และเอื้อต่อการเตรียมตัวของนักเรียนที่จะต้องทดสอบความสามารถเพื่อเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัย (CSAT)

2.2 EBS PLUS 2 รายการที่นำเสนอผ่านช่องสัญญาณนี้ มุ่งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต จึงมีรายการเหมาะสมทั้งกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กและผู้ใหญ่ เช่น รายการเกี่ยวกับการสอนภาษา และการฝึกอาชีพต่าง ๆ

2.3 EBS America เน้นกลุ่มเป้าหมายชาวเกาหลีที่อยู่ต่างประเทศ ซึ่งจะสามารถรับชมได้ตลอด 24 ชั่วโมง รายการที่นำเสนอผ่านช่องสัญญาณนี้มีทั้งรายการสำหรับเด็ก รายการสำหรับผู้ใหญ่ รายการสำหรับผู้หญิง และรายการสอนภาษาเกาหลี แต่ละรายการจะออกอากาศในช่วงเวลาที่สะดวกต่อการรับชมของกลุ่มเป้าหมาย

3. **วิทยุกระจายเสียง** รายการที่ EBS ออกอากาศทางวิทยุกระจายเสียง ได้แก่ รายการสอนภาษา เพลง สารคดีต่าง ๆ และรายการสนทนาในหัวข้อที่น่าสนใจ รวมทั้งการให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ แก่ผู้ฟัง

4. **สิ่งพิมพ์แบบดิจิทัล (DMB EBSu)** เน้นกลุ่มเป้าหมายนักเรียน นักศึกษา และชาวเกาหลีที่ไม่ค่อยมีเวลา บุคคลเหล่านี้สามารถรับชมรายการ หรือรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้โดยใช้โทรศัพท์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ รายการที่จะรับชม ได้แก่ รายการเกี่ยวกับการเรียนการสอน ภาษา วิทยาศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ รวมทั้งรายการที่จะช่วยเสริมความพร้อมสำหรับการเตรียมตัวเพื่อการสอบ

5. E – Learning

โดยที่ EBS ตระหนักถึงหลักความเสมอภาคทางการศึกษา จึงดำเนินการให้ชาวเกาหลีทุกเพศ ทุกวัย และทุกระดับการศึกษา มีโอกาสเข้าถึงการศึกษา และรับรู้ข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ตามความสนใจ โดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 3 เว็บไซต์ ดังนี้

5.1 EBSi (www.ebsi.co.kr)

เนื้อหาสาระที่จะพบในเว็บไซด์นี้ได้แก่ การสอน/บรรยายที่เอื้อต่อการเตรียมความพร้อมของนักเรียนที่จะต้องสอบเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย เป็นช่องทางที่จะเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างดีแต่ประหยัดค่าใช้จ่าย

5.2 EBSapply (www.ebsapply.co.kr)

ชาวเกาหลีถือว่า การสอบเข้ามหาวิทยาลัยเป็นจุดหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต EBS จึงช่วยให้นักเรียนมีโอกาสเตรียมตัวเพื่อป้องกันความผิดพลาด เช่น นักเรียนจะมีโอกาสคำนวณ ค่าเฉลี่ยผลการเรียน จะมีโอกาสได้รับข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับการสมัครเข้ามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ รายได้ส่วนหนึ่งของEBSapplyจะถูกนำไปใช้เป็นทุนการศึกษาสำหรับเด็กที่ครอบครัวมีรายได้น้อย

5.3 EBSlang (www.ebslang.co.kr)

เว็บไซต์นี้เปิดโอกาสให้ชาวเกาหลีสามารถเลือกเรียนภาษาต่างประเทศที่ EBS นำเสนอไว้ 15 ภาษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยโปรแกรมที่พัฒนาโดย EBS และ Malmijal

นอกเหนือจากการนำเสนอรายการต่าง ๆ ผ่านสื่อดังกล่าวข้างต้น EBS ยังเปิดโอกาสให้ชาวเกาหลีได้รับประสบการณ์ด้านศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ ตามความสนใจ ในรูปของภาพยนตร์ นิทรรศการ และการแสดงต่าง ๆ เช่น ดนตรี ซึ่ง EBS ได้จัดสถานที่ให้นักดนตรีทั้งชาวเกาหลี และต่างประเทศมาเปิดการแสดงได้ในวันจันทร์ - ศุกร์ และ EBS ได้นำภาพการแสดงเหล่านั้น มาออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ในวันเสาร์ - อาทิตย์

สำหรับการจัดนิทรรศการ EBS ได้ใช้ Lobby สำนักงานใหญ่ เพื่อแสดงนิทรรศการ ศิลปะต่าง ๆ เช่น ภาพวาด และรูปถ่ายของศิลปินต่าง ๆ

นอกจากนี้ EBS ยังได้ดำเนินการจัดเทศกาลภาพยนตร์ สารคดีนานาชาติ ตั้งแต่ปี 2004 ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทั้งการแสดง นิทรรศการ และการจัดเทศกาลภาพยนตร์ สารคดีนานาชาติ ของ EBS นั้น ผู้ที่สนใจสามารถติดตามได้จากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

Organization

© Korea Educational Broadcasting System [as of Nov. 2006]

- Address : 463 Dogok-dong, Gangnam-gu, Seoul 135-854 Rep. of Korea
- Main phone number : [82-2] 526-2000
- Internet sites : ebsi.co.kr [CSAT preparation], ebsapply.co.kr [college application], ebstang.co.kr [language study]
- Homepage : www.ebs.co.kr
- Foundation of EBS : The year 1990
- Channels : terrestrial [TV, DTV, FM radio], satellite [Plus1, Plus2, DMB, EBS America]
- Current staff : 604 [474 permanent, 130 contracted]
- Current organization : 3 divisions, 5 centers, 1 office, and 39 teams
- Earnings structure : Publicly funded [contents viewing fees, broadcasting development endowment, government subsidies] 25.1 percent and individual profits [ad revenues, publication, visual contents, new media, other] totaling 74.9 percent intake.
- Broadcast times by week : EBS runs 55,675 minutes per week on six channels including terrestrial TV, satellite TV {Plus, Plus2}, radio, DMB, together with EBS America.

Milestones

March 1973

Legislation that gives grounds for establishment of an educational channel (Proclamation of support for the Korean Educational Development Institute)

September 1980
Take over "Home High Schooling" from KBS, launch "TV High School Educational Broadcasting"

March 1974

Launch of Radio School Broadcast

February 1981

Establishment of educational channel at KBS (3TV and Education FM radio)

December 1990

Founding EBS the annexation of KEDI (taking over KBS's 3TV and Education FM radio)

March 1997

Establishment of the Korea Educational Broadcasting Institute

August 1997

Launch of satellite educational broadcasting (two TV channels)

June 2000

Registering the creation and incorporation of EBS (Korea Educational Broadcasting System)

December 2000

"EBS Internet" service (www.ebs.co.kr) goes into operation

November 2001

"EBS DTV" (call sign HLQL-DTV) is opened

March 2002

Satellite broadcast [Skylife] is launched (EBS TV, EBS Plus1, EBS Plus 2)

April 2002

EBS purchases its own building

April 2004

"EBS CSAT lecture" service (www.ebsi.co.kr) is put into operation

September 2005

"EBS Satellite DMB" (EBSu) is launched

June 2006

"EBS Entrance Exam of Universities Information" service (www.ebsapply.co.kr) is implemented

July 2006

"EBS language learning site" service (www.ebslang.co.kr) is launched

หมู่บ้านภาษาอังกฤษของหจก (Gyeonggi English Village : GEV)

สาธารณรัฐเกาหลี หรือ เกาหลีใต้ ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการแสวงหาความรู้และเทคโนโลยี รวมทั้งในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ อันจะสร้างความมั่งคั่ง ความเจริญรุ่งเรือง และ ความก้าวหน้าของสาธารณรัฐเกาหลี

ผู้นำของสาธารณรัฐเกาหลีต้องการวางแผนการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเชี่ยวชาญและสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้ในยุคโลกาภิวัตน์ ทั้งนี้ จะเห็นได้จากการที่ประธานาธิบดี โน มู-เฮียน (Roh Moo-Hyun) แห่ง

สาธารณรัฐเกาหลีได้กล่าวถึงนโยบายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของเกาหลีใต้ในอนาคตไว้ว่า “ประชาชนเกาหลีใต้จำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อความอยู่รอดของประเทศในอนาคต เพราะเรากำลังเผชิญกับกระแสโลกาภิวัตน์ หนึ่ง จะเห็นได้ว่าประเทศที่มีความสามารถในการแข่งขันสูงที่สุดอย่างฟินแลนด์และประเทศอื่นๆ ที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว นั้น มักจะมีประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี แต่ภาษาอังกฤษของนักเรียนเกาหลีใต้ก็ยังคงอ่อนด้อยอยู่ ทั้งที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาอังกฤษกับสถาบันเอกชนถึงปีละ 100,000 ล้านวอน (10.5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ) ดังนั้น รัฐบาลเกาหลีใต้จึงจะวางกรอบโครงสร้างการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใหม่...”

กระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสาธารณรัฐเกาหลีเห็นถึงเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยแนวทางหนึ่งในการดำเนินงานคือ “ให้กระจายโครงการภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิม เช่น โครงการหมู่บ้านภาษาอังกฤษ (English Villages) ไปตั้งอยู่ที่โรงเรียนในเขตชนบท เพื่อช่วยลดช่องว่างระหว่างเด็กที่มีฐานะดีในตัวเมืองกับเด็กที่มีฐานะยากจนในชนบท โดยให้มีโอกาสเท่าเทียมกันในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้ รวมทั้งได้ชมรายการโทรทัศน์และสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้มากขึ้น”

โครงการหมู่บ้านภาษาอังกฤษ (English Villages) รัฐบาลเกาหลีใต้ให้การสนับสนุนแนวคิดของหมู่บ้านซึ่งประสบความสำเร็จในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษจากประสบการณ์จริงในระยะสั้น โดยเข้าไปอยู่ในหมู่บ้านที่มีสภาพแวดล้อมของการสนทนากันด้วยภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมนานาชาติของนักเรียน

หมู่บ้านภาษาอังกฤษมีเป้าหมายในการจ้างทั้งชาวต่างชาติและทีมชาวเกาหลีใต้ที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ มาเป็นผู้ที่ช่วยให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ในสถานการณ์จริง ภายใต้บริบทของสาธารณรัฐเกาหลีซึ่งนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ (Foreign Language) ไม่ใช่ภาษาที่ 2 (Second Language) เพราะในปัจจุบันครอบครัวชาวเกาหลีใต้จำนวนมากต้องการส่งเสริมให้บุตรหลานพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยการส่งไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ ซึ่งส่งผลให้เงินตราไหลออกนอกประเทศ หมู่บ้านภาษาอังกฤษจะมีส่วนช่วยลดการขาดดุล และช่วยให้นักเรียนที่มาจากครอบครัวรายได้น้อยมีโอกาสได้พัฒนาภาษาอังกฤษจากประสบการณ์จริง และรัฐบาลได้มีแผนงานที่จะสร้างหมู่บ้านภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอีก ทั้งในจังหวัดยองยงและกรุงโซล

หมู่บ้านภาษาอังกฤษในกรุงโซล (Seoul English Village) ก่อตั้งขึ้นช่วงปลายเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2547 ณ เมือง ซองปา-กู (Songpa-gu) ทางตะวันออกเฉียงใต้ของกรุงโซล บนพื้นที่ประมาณ 16,500 ตารางเมตร โดยการทำสัญญาระหว่างรัฐบาลเกาหลีใต้กับสมาคมของบริษัทต่าง ๆ เช่น กลุ่มสื่อสิ่งพิมพ์ Herald Media ภายใต้หนังสือพิมพ์ Korea Herald ฉบับภาษาอังกฤษ กลุ่มสื่อ Herald Media เป็นผู้ดูแลการดำเนินงานประจำวัน การพัฒนาหลักสูตร การนำโครงการไปสู่การปฏิบัติในหมู่บ้านภาษาอังกฤษ

หมู่บ้านภาษาอังกฤษแห่งแรกได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2547 ณ เมืององซาน (Ansan) บนเกาะแดบยู (Daebu) จังหวัดยองฮึง (Gyeonggi) หมู่บ้านภาษาอังกฤษเมืององซาน (Ansan English Village) ตั้งอยู่ริมชายฝั่งทะเลเหลือง บนพื้นที่ประมาณ 184,800 ตารางเมตร ประกอบด้วยทีมงานประมาณ 50 คนที่ทำงานเต็มเวลา โดยใช้หลักสูตรที่มีเนื้อหาเป็นหลัก (Content-based Curriculum) และใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนเกี่ยวกับละคร เพลง การเต้นรำแบบสากล การเรียนรู้เกี่ยวกับโลก การทำอาหาร การออกอากาศโดยอาศัยสื่อต่างๆ และเรื่องเกี่ยวกับหุ่นยนต์

หมู่บ้านภาษาอังกฤษเมืององซานได้จัดโปรแกรมการสอนทั้งในวันทำงานปกติและวันหยุดสุดสัปดาห์ ประมาณ 1 เดือนในช่วงหยุดภาคเรียนต่อเนื่องกัน โดยโปรแกรมในวันปกติมีการสอนนักเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Middle School) จำนวน 200 คนต่อสัปดาห์ และขยายไปยังโรงเรียนอื่น ๆ ในจังหวัดยองฮึงในสัปดาห์ต่อไป ส่วนการจัดโปรแกรมในวันหยุดสุดสัปดาห์นั้น ทีมงานจะทำงานกับครอบครัวของนักเรียน โดยเน้นการอบรมผู้ปกครองให้สามารถส่งเสริมบุตรหลานในการพูดภาษาอังกฤษ

มูลนิธิวัฒนธรรมอังกฤษแห่งเมืองยองฮึงซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐดูแลรับผิดชอบการบริหารหมู่บ้านภาษาอังกฤษของจังหวัดยองฮึง แบ่งเป็น 3 ค่าย (Camps) ได้แก่ ค่ายองซาน (Ansan) ซึ่งจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2547 ค่ายปาจู (Paju) ซึ่งจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2549 และค่ายยางเปียง (Yangpyeong) ซึ่งอยู่ระหว่างการก่อสร้าง นอกจากนี้เทศบาลเมืองยองฮึงยังหวังว่าจะขยายการก่อตั้งหมู่บ้านภาษาอังกฤษไปยังเมืองอื่นๆ ต่อไปอีกด้วย

คณะศึกษาดูงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้เยี่ยมชมหมู่บ้านภาษาอังกฤษ เมืองปาจู โดยมีเจ้าหน้าที่นำคณะฯ เยี่ยมชมกิจกรรมภายในส่วนต่างๆ ของหมู่บ้านภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการซึมซับประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง (Immersion Program) โดยเน้นการฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ต่อกับครูผู้สอนซึ่งมาจากประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา (Native English Speakers) อาทิ

1) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง : ผู้เรียนซึ่งในที่นี้คือ คณะศึกษาดูงานฯ จะต้องฟังและพูดภาษาอังกฤษโต้ตอบกับครูผู้สอนซึ่งสวมบทบาททสมมุติ (Role Play) เป็นเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองก่อนที่จะเข้าหมู่บ้านภาษาอังกฤษ

2) โรงแสดงคอนเสิร์ต : ผู้เรียนจะได้เข้าชมการแสดงซึ่งครูผู้สอนจะสวมบทบาททสมมุติเป็นตัวละครต่างๆ มาเล่นดนตรี เต้น ร้องเพลง และพูดภาษาอังกฤษเพื่อเดินเรื่อง ส่วนผู้ชมจะได้ฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการแสดง โดยทำตามที่ครูบอก อาทิ เดิน เต้น ปรบมือเข้าจังหวะ ตอบคำถาม และร้องเพลงเป็นภาษาอังกฤษ ฯลฯ

ทั้งนี้ คณะศึกษาดูงานฯ ได้เข้าชมละครเช่นเดียวกับผู้เรียนคนอื่นๆ และได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะในการฟังและพูดภาษาอังกฤษในชีวิตจริงด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นการเรียนรู้น่าเบื่อหน่ายแต่อย่างใด

3) ศูนย์แสดงนิทรรศการ : นิทรรศการในหมู่บ้านภาษาอังกฤษจะเปลี่ยนหัวข้อไปเรื่อยๆ ในช่วงที่คณะศึกษาดูงานฯ เข้าเยี่ยมชมนั้น มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับเชคสเปียร์ (Shakespeare) กวีชาวอังกฤษที่มีชื่อเสียงก้องโลก โดยเน้นบทละครของเชคสเปียร์ 2 เรื่อง คือ Hamlet และ Macbeth

ภายในศูนย์แสดงนิทรรศการซึ่งมี 2 ชั้น มีการจัดฉากและหุ่นเป็นตัวละครได้อย่าง น่าสนใจ โดยมีครูผู้สอนทำหน้าที่เล่าเรื่องได้อย่างสนุกสนาน สร้างจินตนาการให้ผู้เรียนเกิด ความซาบซึ้งในเนื้อหาและคอยสอดแทรกคำถามให้ผู้เรียนตอบอยู่เป็นระยะๆ โดยเน้นเนื้อหา จากละครที่ผู้เรียนสามารถนำมาเป็นบทเรียนสอนใจในชีวิตจริงได้ เช่น ภารกิจที่ Hamlet มุ่ง แก่แค้นให้บิดาที่ถูกอาและมารดาของตนฆ่าทำให้เกิดโศกนาฏกรรม เพราะในท้ายที่สุด นอกจาก อาของเขาแล้ว Hamlet และภรรยาก็ต้องจบชีวิตลงด้วยเช่นเดียวกัน เรื่องนี้จึงให้ข้อคิดว่า “เวรระงับได้ด้วยกรรมไม่จองเวร”

4) อาคารอื่นๆที่สร้างบรรยากาศเสมือนหมู่บ้านที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เช่น ไปรษณีย์ คลินิกรักษาโรค ธนาคาร ร้านขายเครื่องดื่ม ร้านขายของชำ คณะศึกษาดูงานฯ ได้เข้าไปซื้อสินค้า เช่น เครื่องดื่มและขนมด้วยตนเอง เพื่อทดลองฟังและพูดภาษาอังกฤษสื่อสารกับครูผู้สอนซึ่งสวมบทบาทสมมติเป็นผู้ขายสินค้า

ภายหลังจากที่คณะศึกษาดูงานฯ เยี่ยมชมกิจกรรมและสิ่งแวดล้อมภายในหมู่บ้าน ภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้นแล้ว ได้รับฟังการบรรยายสรุปดังต่อไปนี้

1. วิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์

สืบเนื่องจากวิสัยทัศน์ที่จะสร้างสาธารณรัฐเกาหลีให้เป็นประเทศผู้นำในแถบเอเชีย ตะวันออกเฉียงเหนือ หมู่บ้านภาษาอังกฤษของจังหวัดยongหิงจึงได้รับการจัดตั้งขึ้น โดยมุ่งเน้น ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ ดังนี้

- 1) การพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของประชาชนในจังหวัด
- 2) การฝึกฝนนักเรียนให้ตระหนักถึงโลกภายนอก (Globally Aware) และ
- 3) การสร้างสาธารณูปโภคที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่พูดภาษาอังกฤษ (English-Speaking Human Resources Infrastructure)

นอกจากนี้ หมู่บ้านภาษาอังกฤษของจังหวัดยongหิง ยังมีวัตถุประสงค์ที่จะสนับสนุน ระบบการศึกษาภาษาอังกฤษของภาครัฐ ลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองที่ส่งให้ลูกหลานไป ศึกษาภาษาอังกฤษกับภาคเอกชนหรือส่งไปต่างประเทศเพื่อศึกษาภาษาอังกฤษ ตลอดจน เป็นการสร้างโอกาสให้เด็กยากจนและเด็กด้อยโอกาสได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเน้นการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง (Communicative Language Learning) อีกด้วย

2. พันธกิจ

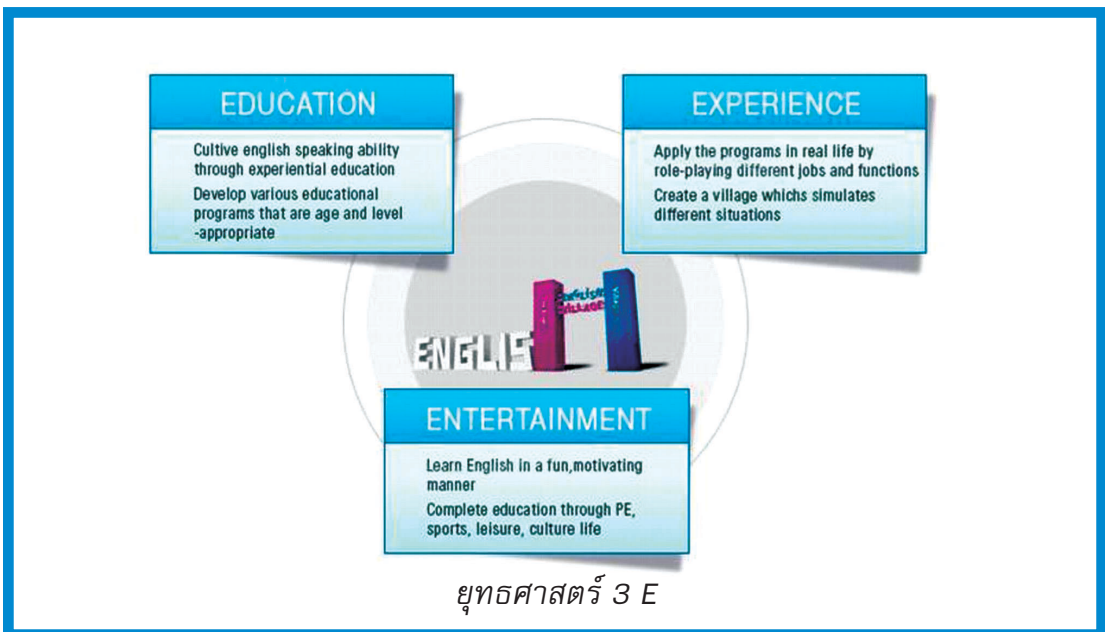
หมู่บ้านภาษาอังกฤษของยongหิงมีพันธกิจหลัก 3 ประการ ได้แก่ 1) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของชาวเกาหลีโดยการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ 2) สร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยความบันเทิง และ 3) สร้างสรรค์แนวคิดและวิธีการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการใหม่ๆ

3. ยุทธศาสตร์ 3 E

ในการดำเนินพันธกิจ หมู่บ้านภาษาอังกฤษของทงจิงจะใช้ยุทธศาสตร์ 3 E ดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์ E-Education (การศึกษา) เน้นการปลูกฝังความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีการศึกษาผ่านประสบการณ์ตรง และการพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน
- 2) ยุทธศาสตร์ E-Experience (ประสบการณ์) เน้นการนำการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโปรแกรมต่างๆ มาปรับใช้ในชีวิตจริง โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทสมมุติ (Role-Play) ใน

งานและหน้าที่ต่าง ๆ รวมทั้งการสร้างหมู่บ้านให้มีสิ่งแวดล้อมที่จะกระตุ้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ

3) ยุทธศาสตร์ E-Entertainment (ความบันเทิง) เน้นการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการที่สนุกสนาน และจงใจให้เกิดการเรียนรู้ รวมทั้งเน้นการจัดกิจกรรมสันทนาการต่างๆ เช่น พลศึกษา กีฬา งานอดิเรก และการเรียนรู้วัฒนธรรม ฯลฯ

4. ข้อมูลทั่วไปและกิจกรรมในค่ายปาจู

ค่ายปาจูเปิดให้บริการเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2006 ใช้พื้นที่ก่อสร้าง 37,000 ตารางเมตร และมีขนาดพื้นที่ใช้สอย 277,000 ตารางเมตร โดยมีค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างประมาณ 85 พันล้านบาท (ประมาณ 86 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานปีละประมาณ 15 ถึง 20 พันล้านบาท ค่ายปาจูสามารถให้บริการได้ 670 คน โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมทั้งที่พักและสนามกีฬา

กิจกรรมในค่ายปาจูแบ่งเป็น 8 รูปแบบ ได้แก่

1) **โครงการฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับครู** ค่ายปาจูจัดกิจกรรมอบรมขึ้นเป็นพิเศษสำหรับครูประจำการ ซึ่งสอนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของจังหวัดยงหนิงเท่านั้น โดยใช้กระบวนการพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษระยะสั้นของโรงเรียนฝึกอบรมนานาชาติของสหรัฐอเมริกา ที่เรียกว่า “SCHOOL FOR INTERNATIONAL TRAINING : SIT” เป็นต้นแบบ มีระยะเวลาฝึกอบรม 4 สัปดาห์ โครงการนี้มีค่าใช้จ่ายปีละ 1.5 ล้านบาท

ทั้งนี้ งบประมาณที่ใช้ในการฝึกอบรมได้รับการสนับสนุนจาก 2 แหล่ง ได้แก่ จากรัฐบาลท้องถิ่นของยงหนิง 50 เปอร์เซ็นต์ และจากสำนักงานการศึกษาส่วนจังหวัดของยงหนิง อีก 50 เปอร์เซ็นต์

2) **กิจกรรม 1 วัน** ค่ายปาจูจัดกิจกรรมอบรมระยะเวลา 1 วัน ซึ่งทุกคนสามารถเข้าร่วมได้ โดยในหลักสูตรจะมีรายการและรูปแบบชั้นเรียนหลากหลายให้เลือก ดังรายละเอียดในตารางข้างล่างนี้

รายการ	รูปแบบชั้นเรียน
โรงงานแห่งการเรียนรู้	หุ่นยนต์, ของเล่น, การฝึกอบรมทำคุกกี้
ประถมศึกษา	ชุดสร้างสรรค์, ชุดของเล่น, ชุดฝึกวาดรูป
โครงการ UNICEF	เต้นรำนานาชาติ, ทำอาหาร, เกม, การทำเสื่อยี่ตุนิเซฟ
ผู้เรียนหนุ่มสาว	นักวิทยาศาสตร์หนุ่มสาว, ศิลปะ, PE
กิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์	ที่ทำการไปรษณีย์, สถานีตำรวจ, ธนาคาร, คลินิก ฯลฯ

3) **กิจกรรม 2 วัน** สุดสัปดาห์ (เฉพาะนักเรียน) ค่าใช้จ่ายกิจกรรมอบรมจำนวน 1 คืน 2 วัน (เสาร์ - อาทิตย์) ให้แก่นักเรียนระดับเกรด 3 - 6 โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ โดยมีค่าลงทะเบียน : 200 วอนต่อสัปดาห์ และค่าใช้จ่าย 100,000 วอน สำหรับนักเรียนในสาธารณรัฐเกาหลี และ 140,000 วอน สำหรับนักเรียนจากต่างประเทศ

4) **กิจกรรม 2 วัน** สุดสัปดาห์ (สำหรับนักเรียนและครอบครัว) ค่าใช้จ่ายกิจกรรมอบรมจำนวน 1 คืน 2 วัน (เสาร์ - อาทิตย์) สำหรับนักเรียนและสมาชิกในครอบครัว โดยไม่จำกัดภูมิภาค โดยมีค่าลงทะเบียน 100 วอนต่อสัปดาห์ และค่าใช้จ่าย 200,000 วอน สำหรับครอบครัวชาวเกาหลีใต้ และ 280,000 วอน สำหรับครอบครัวชาวต่างชาติ

5) **กิจกรรม 1 สัปดาห์** สำหรับนักเรียน ค่าใช้จ่ายกิจกรรมอบรมจำนวน 4 คืน 5 วัน สำหรับนักเรียนระดับเกรด 8 โดยจำกัดเฉพาะนักเรียนเกาหลีใต้เท่านั้น โดยมีค่าลงทะเบียน 450 วอน และค่าใช้จ่าย 120,000 วอน

กิจกรรมนี้จะต้องสำรองให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวรายได้น้อย จำนวน 20 เปอร์เซนต์ ทั้งนี้ ในทุกสัปดาห์จะมีนักเรียน 90 คน ที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเงินอย่างเต็มรูปแบบ คือ รวมทั้งค่าเล่าเรียนและค่าห้องพัก สำหรับหลักสูตรของกิจกรรม 1 สัปดาห์ จะมีรายการและรูปแบบชั้นเรียนหลากหลายให้เลือกตามรายละเอียดในตารางข้างล่างนี้

สาขาวิชา	รายวิชา
การละคร	การละคร, การกระจายเสียง, กิจกรรมสร้างสรรค์, การจัดทำบทละคร
ดนตรี	ดนตรี, กิจกรรมสร้างสรรค์, มิวสิควิดีโอ, สารคดีรอบโลก
บันเทิง	การกระจายเสียง, กิจกรรมสร้างสรรค์, มิวสิควิดีโอ, สารคดีรอบโลก
วิทยาศาสตร์	วิทยาศาสตร์, การสร้างหุ่นยนต์, ทำอาหาร, การจัดทำบทละคร

6) **กิจกรรม 2 สัปดาห์** สำหรับนักเรียน ค่าใช้จ่ายจัดกิจกรรมอบรมจำนวน 2 สัปดาห์ ในช่วงฤดูหนาวกับฤดูร้อน (ช่วงปิดภาคเรียน) สำหรับนักเรียนระดับเกรด 5 - 8 โดยจำกัดเฉพาะนักเรียนเกาหลีใต้เท่านั้น โดยมีค่าลงทะเบียน 450 วอน และค่าใช้จ่าย 800,000 วอน

กิจกรรมนี้จะต้องสำรองให้กับนักเรียนที่มาจากครอบครัวรายได้ต่ำ จำนวน 20 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้ ในทุกสัปดาห์จะมีนักเรียน 90 คน ที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเงินอย่างเต็มรูปแบบ คือ รวมทั้งค่าเล่าเรียนและค่าห้องพัก

7) **กิจกรรมสำหรับทหารและเจ้าหน้าที่ทางทหารของเกาหลีใต้** ค่าใช้จ่ายจัดกิจกรรมอบรมจำนวน 4 คืน 5 วัน ในช่วงที่มีการสอบไล่ของนักเรียน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการใช้สถานที่และบุคลากร โดยเฉพาะครูต่างชาติให้คุ้มค่า และเพื่อให้โอกาสทหารและเจ้าหน้าที่ทางทหารของเกาหลีใต้ซึ่งต้องติดต่อประสานงานกับฝ่ายสหรัฐอเมริกา ได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่

8) **กิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์** ค่าใช้จ่ายให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมทั้งกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ ดังนี้

8.1 จัดให้มีสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพื่อสร้างประสบการณ์จำลองเกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆ ของการตรวจคนเข้าเมืองที่สนามบินนานาชาติ

8.2 จัดให้มีรถราง เพื่อสร้างระบบการขนส่งที่อำนวยความสะดวกในการชมทิวทัศน์ภายในหมู่บ้านภาษาอังกฤษ

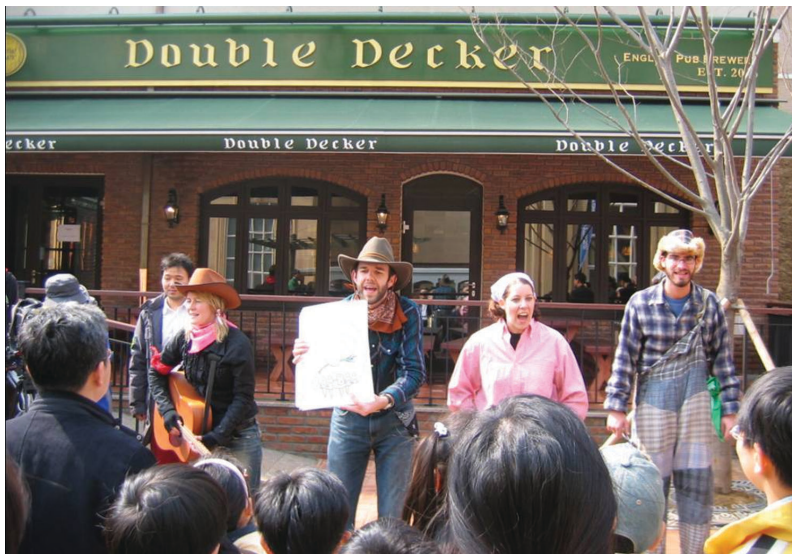
8.3 จัดให้มีศูนย์แสดงนิทรรศการ เพื่อใช้สำหรับเป็นห้องแสดงนิทรรศการที่มีหัวข้อและรูปแบบหลากหลาย

8.4 จัดให้มีห้องสมุด เพื่อรวบรวมหนังสือเด็กและสื่อมัลติมีเดียที่เป็นภาษาอังกฤษ ให้ผู้ที่เข้ามาใช้บริการได้อ่าน

8.5 จัดให้มีโรงภาพยนตร์กลางแจ้ง เพื่อใช้ในโอกาสที่มีการแสดงบนเวทีกลางแจ้ง ซึ่งสวยงามและแปลกตาล้อมรอบด้วยทะเลสาบ

8.6 จัดให้มีอาคารแห่งดวงอาทิตย์ เพื่อใช้สำหรับเป็นสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมข้างถนนซึ่งจะสร้างบรรยากาศอันมีชีวิตชีวาในทิวทัศน์ที่เหมือนกับ Convent Garden ในอังกฤษ

8.7 จัดให้มีโรงแสดงคอนเสิร์ต เพื่อใช้สำหรับเป็นสถานที่จัดการแสดงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ซึ่งผู้ชมจะเพลิดเพลินกับการแสดงที่ยอดเยี่ยม (รองรับผู้ชมได้ 600 คน)

บทเรียนที่คณะศึกษาดูงานได้รับจากการเข้าเยี่ยมชมค่ายปาจูกู

การเรียนการสอนที่เลียนสภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยเน้นการสร้างประสบการณ์ตรงด้วยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษในบรรยากาศที่แปลกใหม่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างสนุกสนาน

อย่างไรก็ดีหมู่บ้านภาษาอังกฤษต้องใช้งบประมาณสูงมากในการสร้างและการดำเนินงาน ตัวอย่างเช่น เฉพาะค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างค่ายปาจูกูเพียงแห่งเดียวก็สูงถึง 86 ล้านบาทหรือ 86 ล้านบาทในประเทศไทยไม่น่าจะทำได้ หากแต่ควรจะมุ่งเน้นการนำงบประมาณไปใช้ปรับปรุงวิธี

การเรียนการสอนในห้องเรียน โดยเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกสนานและสื่อประกอบการสอนที่น่าสนใจ ในกรณีที่ไม่มีครูที่เป็นเจ้าของภาษา (Native Speaker) ก็ให้ใช้สื่อการสอนที่จัดทำโดยเจ้าของภาษา อาทิ เพลง โฆษณา บทสนทนาหรือละครสั้นๆ ฯลฯ อนึ่ง การให้นักเรียนและครูสวมบทบาทสมมุติ (Role Play) ก็สามารถทำได้ในห้องเรียนปกติเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ การให้เด็กไปอยู่ในหมู่บ้านภาษาอังกฤษเพียง 1 - 2 วัน หรือ 1 - 2 สัปดาห์ อาจจะมีส่วนช่วยจุดประกายให้เกิดความสนใจและความสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษได้บ้าง แต่การฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง จึงจะได้ผล

การจัดหมู่บ้านภาษาอังกฤษมีมุมมองที่หลายหลากเกี่ยวกับเรื่องนี้ Stephen Krashen ศาสตราจารย์เกียรติคุณแห่งมหาวิทยาลัย Southern California ซึ่งเป็นนักภาษาศาสตร์เจ้าของทฤษฎีการพัฒนาทักษะภาษาที่สอง (Second Language Acquisition and Development) ที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในแวดวงการศึกษาภาษาอังกฤษ ได้แสดงความเห็นว่า ปฏิสัมพันธ์ (Interactions) ระหว่างครูและผู้เรียนในหมู่บ้านภาษาอังกฤษเป็นเพียงการสร้างสถานการณ์จำลอง (Simulations) ซึ่งไม่ได้ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติ ทั้งนี้ ที่ผ่านมายังไม่เคยมีการประเมินผลอย่างเป็นทางการว่าหมู่บ้านภาษาอังกฤษช่วยให้เด็ก ๆ สามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างได้ผลแต่อย่างใด เงินที่ต้องใช้ในการก่อสร้างและการดำเนินงานแต่ละปีก็สูงมาก แต่หมู่บ้านภาษาอังกฤษแต่ละแห่งสามารถให้บริการได้เฉลี่ยเพียงเดือนละ 550 คน ดังนั้น หากมีหมู่บ้านภาษาอังกฤษ 10 แห่ง ก็จะสามารถให้บริการได้เฉลี่ยเพียงเดือนละ 6,000 คน ในขณะที่สาธารณรัฐเกาหลีมีนักเรียนในระบบการศึกษาจำนวน 12 ล้านคน และครึ่งหนึ่งของจำนวนนี้ (6 ล้านคน) เป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับที่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป) เมื่อพิจารณาแล้ว จึงเปรียบเสมือนกับสาธารณรัฐเกาหลีทุ่มทุนมหาศาลให้กับเพียง 1 เปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่อยู่ในวัยเรียนเท่านั้น ดังนั้น ประเทศอื่นๆ ที่คิดจะลงทุนสร้างหมู่บ้านภาษาอังกฤษ น่าจะคิดพิจารณาทบทวนให้ถี่ถ้วนก่อน

ในขณะที่ผู้บริหารเทศบาลเมืองต่างๆ ที่เป็นที่ตั้งหมู่บ้านภาษาอังกฤษเห็นว่าหมู่บ้านภาษาอังกฤษถือเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของเมือง ช่วยเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษให้แก่เด็ก เยาวชน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน เป็นแหล่งที่พ่อแม่ผู้ปกครองและลูกหลานสามารถให้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ได้รับความรู้และความบันเทิง นอกจากนี้นักวิจัยของเกาหลีบางคนได้ให้ข้อคิดว่า เกาหลีมีความพยายามยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เทียบเท่าระดับสากล โดยพยายามขจัดจุดอ่อนต่างๆ โดยมีความเห็นร่วมกันว่า เกาหลียังมีจุดอ่อนในเรื่องการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ รัฐบาลจึงยอมลงทุนในเรื่องนี้เพื่อให้เด็กเกาหลีในอนาคตสามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้เหมือนเจ้าของภาษา

บรรณานุกรม

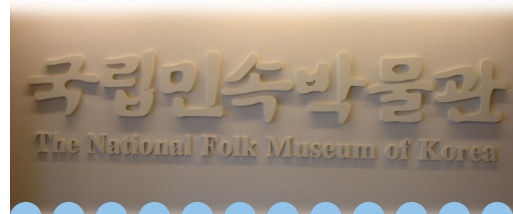
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. *รายงานการวิจัยแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศในภูมิภาคเอเชีย*. 2550 (สำเนา)

Gyeonggi English Village. *Missions and Strategies of Gyeonggi English Village*. available at <http://english-village.ggg.go.kr/eng/about/mission.jsp>.

Gyeonggi English Village. (Power Point Presentation)

Stephen Krashen, *Letter : English villages and hype*. (an article in the Taipei Times, Thursday, April 20, 2006, Page 8), available at <http://www.taipeitimes.com/News/editorials/archives/2006/04/20/2003303683>.

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านแห่งชาติเกาหลี (The National Folk Museum of Korea)

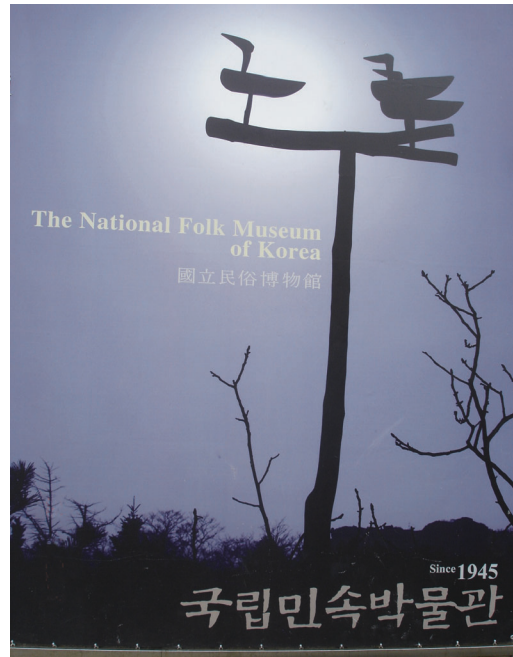
ในวันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2550 คณะศึกษาดูงานฯ ได้ศึกษาดูงานแหล่งเรียนรู้ พิพิธภัณฑ์ The National Folk Museum of Korea เป็นสถานที่แสดงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์การกำเนิดชนชาติเกาหลี วิธีการดำเนินชีวิต และศิลปวัฒนธรรม ดังนี้

ประวัติศาสตร์การกำเนิดชนชาติเกาหลี

มนุษย์ได้เข้าไปตั้งรกรากในบริเวณเกาหลีปัจจุบันเมื่อ 500,000 ปีก่อน อาณาจักรแรกของเกาหลี คือ โคโซซอน (โซซอนโบราณ) ตั้งขึ้นเมื่อ 2333 ปีก่อนคริสต์ศักราช และในช่วงหนึ่งคาบสมุทรเกาหลีและดินแดนส่วนใหญ่อยู่ภายใต้การปกครองของสามอาณาจักร คือ โคกูเรียว แพ็จเจ และซิลลา นับเป็นอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในแถบนั้น ต่อมาในปี 679 ซิลลาได้รวมอาณาจักรทั้งหมด

ต่อมาอยู่ในยุคอาณาจักรโคเรียว (ปี 918 - 1392) ได้มีการจัดตั้งรัฐบาลขึ้น ชื่อประเทศเกาหลี มาจากโคเรียว นั่นเอง

ช่วงปี 1392 - 1910 อยู่ในสมัยราชวงศ์โชซอน อันเป็นราชวงศ์สุดท้ายของเกาหลี มีการปฏิรูปการปกครองอย่างจริงจัง มีการประดิษฐ์อักษรเกาหลีขึ้นในปี 1443 ทำให้ยุคนี้มีความสำคัญต่อวัฒนธรรมเกาหลีมาก เมืองฮันยาง ซึ่งปัจจุบันคือ โซล เป็นเมืองหลวงเก่าแก่มาช้านาน ปราสาทและกำแพงเมืองยังมีให้เห็นถึงปัจจุบัน

ราชวงศ์โชซอนได้สิ้นสุดในปี 1910 ภาย
 หลังการรุกรานของกองทัพญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ตก
 เป็นอาณานิคมของญี่ปุ่นเป็นเวลา 35 ปี จนกระทั่ง
 สงครามโลกครั้งที่สองได้สิ้นสุดลง กองทัพญี่ปุ่นแพ้
 สงครามและถอนกำลังออกจากเกาหลี ซึ่งถูกแบ่ง
 ออกเป็นสองประเทศ คือ ประเทศเสรีทางใต้และ
 ประเทศคอมมิวนิสต์ทางเหนือ สามปีต่อมา
 ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีซึ่งอยู่ทางใต้จึงจัดตั้ง
 รัฐบาลอิสระได้สำเร็จ

สงครามเกาหลีได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 25
 มิถุนายน 1950 เมื่อเกาหลีเหนือบุกเกาหลีใต้ และ
 ในที่สุดก็มีการลงนามในสัญญาสงบศึกในปี 1953
 หลังสงครามดังกล่าว เกาหลีใต้ประสบความสำเร็จ
 อย่างมากในการฟื้นฟูประเทศให้มั่นคงและมั่งคั่งอีก
 ครั้งหนึ่ง

ประเทศเกาหลีมีสภาพแวดล้อมทาง
 ธรรมชาติที่สวยงาม จากประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา
 ชาวเกาหลีเองได้เรียกผืนแผ่นดินแห่งนี้ว่าคิมซูกังซาน
 (Geumsugangsan) หรือ “ผืนพรมทองแห่งแม่น้ำ
 และภูเขา” ความน่าพิศวงของผืนแผ่นดินนี้ถ่ายทอด
 ผ่านแต่ละช่วงฤดูกาลด้วยทัศนียภาพที่แตกต่างกันไป
 ภูมิอากาศของเกาหลีซึ่งแบ่งออกเป็นฤดูใบไม้ผลิ ฤดู
 ร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาวนั้น มีความแตกต่าง
 กันมากทีเดียว คือ ช่วงฤดูหนาวโดยปกติจะกินเวลา
 ยาวนาน ฤดูร้อนสั้นกว่า และฤดูใบไม้ผลิและใบไม้
 ร่วงเป็นฤดูที่สั้นที่สุด ช่วงเวลาฝนตกจะเป็นระหว่าง
 ฤดูร้อนในช่วงเดือนมิถุนายน

ภาพการแต่งกายของกษัตริย์และราชินีสมัยโคกูเรียว

ภาพการแต่งกายของกษัตริย์และราชินีสมัยแพ็จเจ

ภาพการแต่งกายของกษัตริย์และราชินีสมัยซิลลา

รูปภาพหมวก ซึ่งแสดงถึงฐานะของประชาชนเกาหลี

ภาษาเกาหลีจัดอยู่ในกลุ่มยูราล-อัลเตอิก เช่นเดียวกับภาษาฮังกาเรียน ตุรกี มองโกเลีย และฟินนิช ตัวอักษรของเกาหลีเรียกว่า ฮันกิล และประกอบด้วยสระ 10 ตัว และพยัญชนะ 14 ตัว ภาษาพูดได้แปลงมาเป็นภาษาเขียน ในสมัยกษัตริย์เซจง โดยนักการศึกษาในกลุ่มหนึ่ง ในปี ค.ศ. 1443 ผลงานของนักการศึกษากลุ่มนี้ถูกกล่าวขวัญว่าเป็นการสร้างสรรค์ที่อัจฉริยะอย่างแท้จริง

ตารางด้านล่างแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงตัวอักษร ฮันกิล 24 ตัว ออกมาเป็นภาษาโรมันและไทย รัฐบาลเกาหลีได้มีนโยบายแปลงตัวอักษรนี้ในปี ค.ศ. 2000 อย่างไรก็ตามเนื่องจากป้ายชื่อถนนและป้ายข้อมูลต่าง ๆ มีพื้นฐานอยู่ที่ระบบของแมคควินโรสเซอร์วาเลอร์ ทำให้การเปลี่ยนตัวอักษรโรมันแบบโบราณมาเป็นแบบสมัยใหม่ในปี ค.ศ. 2005

พยัญชนะ								
ㄱ	g, k	ก	ㅃ	b, p	พ/บ	ㅋ	k	ค
ㄴ	n	น	ㅆ	s	ซ	ㆁ	l	ท
ㄷ	d, t	ด/ต	ㅇ	ng, silent	ง	ㅈ	p	พ
ㄹ	r, l	ร/ล	ㅊ	j	ช/จ	ㅊ	h	ช
ㅁ	m	ม	ㅅ	ch	ช			
สระ								
ㅏ	a	อะ/า	ㅗ	o	โอะ/โ	ㅠ	yu	ยู
ㅑ	ya	ยา	ㅛ	yo	โย	ㅡ	eu	สระอี/สระอือ
ㅓ	eo	เอะ/อ	ㅜ	u	สระอุหรือสระอู	ㅣ	i	สระอิหรือสระอี
ㅕ	yeo	ยอ						

ชุดแต่งกายตามประเพณีของชาวเกาหลีคือ ฮันบก (Hanbok) ชุดที่ใช้แต่งกายในฤดูหนาวนั้นใช้ผ้าที่ทอจากฝ้ายและกางเกงยาวที่มีสายรัดที่ข้อเท้าซึ่งช่วยในการเก็บความร้อนของร่างกาย ในขณะที่ช่วงฤดูร้อนจะใช้ผ้าป่านลงแป้งแข็งหรือผ้ารามี่ซึ่งช่วยในการซึมซับและการแผ่ซ่านของความร้อนในร่างกายให้มากที่สุด

ฮันบกเป็นเครื่องแต่งกายประจำชาติเกาหลีมาเป็นเวลาพันๆ ปีมาแล้ว ความงามและความอ่อนช้อยของวัฒนธรรมเกาหลีจะถูกถ่ายทอดออกมาผ่านทางภาพถ่ายของสุภาพสตรีในเครื่องแต่งกายแบบฮันบกนี้

ก่อนที่วัฒนธรรมการแต่งกายแบบตะวันตกจะเข้ามาในเกาหลี เมื่อร้อยปีมาแล้วนั้น หญิงสาวเกาหลีจะสวมชุดฮันบกเป็นปกติทุกวัน ส่วนสุภาพบุรุษจะสวมชอกโกรี (เสื้อนอกแบบเกาหลี) และพาจิ (กางเกงขายาว) ในขณะที่สุภาพสตรีสวมชอกอริและซีมา (กระโปรง) ในปัจจุบันชุดประจำชาติฮันบกจะใช้สวมเฉพาะในโอกาสพิเศษต่าง ๆ เช่น งานมงคลสมรส วันชอลลัล (วันขึ้นปีใหม่ตามจันทรคติ) หรือวันชูชก (วันขอบคุณพระเจ้า)

วิถีการดำเนินชีวิต

ตามประเพณีของเกาหลีนั้น ห้องต่างๆ จะใช้เพื่อจุดประสงค์หลาย ๆ อย่าง และไม่มี การใช้หรือเรียกห้องตามการใช้งานของมัน เช่น ห้องนอน หรือห้องอาหาร เป็นต้น แต่จะมีการนำโต๊ะและเสื่อเข้าไปไว้ตามห้องต่าง ๆ ตามจุดประสงค์การใช้งาน ประชาชนส่วนใหญ่จะนอนบนเสื่อหนาปูพื้น ใต้พื้นห้องจะมีท่อระบายอากาศที่ทำด้วยหินหรือคอนกรีต ในสมัยโบราณลมร้อนจะถูกระบายผ่านช่องเพื่อให้เกิดความร้อน ดินเหนียวและปูนจะถูกนำมาวางบนหิน เพื่อป้องกันผู้อยู่อาศัยมิให้ถูกกระทบด้วยก๊าซพิษ

ระบบทำความร้อนใต้พื้นนี้เรียกว่า “อนดอล” ในยุคปัจจุบันใช้ท่อน้ำร้อนให้ไหลผ่านพื้นที่ซีเมนต์ซึ่งคลุมด้วยพรมน้ำมัน ซึ่งภาพที่ปรากฏด้านขวา เป็น “อนดอล” สมัยโบราณ

บ้านแบบเกาหลีจะมีอนดอล (Ondol) ซึ่งทำปฏิกิริยาภายใต้พื้นเพื่อช่วยเพิ่มความร้อนฤดูหนาว และโดยทั่วไปบ้านจะมีหลังคาต่ำ มีห้องเล็กและผนังหนา มีหน้าต่างและประตูเปิดสู่ภายนอกน้อยซึ่งมักจะทำเป็นสองชั้นบ้านเกาหลีโบราณจะมีห้องโถงเปิดพื้นเป็นไม้ซึ่งสมาชิกในครอบครัวจะใช้เวลาส่วนใหญ่ที่นี่ในช่วงฤดูร้อน ห้องสำหรับอยู่อาศัยนั้นโดยปกติจะอยู่กลางบ้านใหญ่ ห้องรับแขกจะอยู่อีกหลังต่างหาก ห้องครัวก็สร้างเป็นหลังต่างหากและถูกออกแบบให้ใช้งานได้หลายอย่างนอกจากการปรุงอาหารเพียงอย่างเดียว

การตั้งศาลพระภูมิไม่ได้ตั้งภายในบริเวณบ้านเหมือนประเทศไทย ในประเทศเกาหลีจะตั้งไว้ที่หน้าหมู่บ้าน เป็นการแสดงสัญลักษณ์ให้ทราบว่าจะถึงหมู่บ้านแล้ว โดยมีลักษณะทำเป็นคู่ ๆ ด้วยไม้หรือหิน แสดงดังภาพต่อไปนี้

อาหารเกาหลีก็ได้รับการพัฒนาเพื่อตอบรับกับภูมิอากาศ ในภูมิภาคที่ฤดูหนาวกินเวลานาน เทคนิคการถนอมอาหารพิเศษได้ถูกวิวัฒนาการขึ้นเพื่อเก็บรักษาวิตามินในสูตรอาหารประเภทผัก กิมจิเป็นตัวอย่างอันเป็นสัญลักษณ์ของอาหารหมักดอง ความจริงที่ว่ากิมจิจะมีรสเค็มขึ้นถ้าใครนำมันจากทางเหนือที่หนาวเย็นมาสู่ทางใต้ที่อบอุ่นกว่านั้นเป็นเกี่ยวข้องกันมากกับลักษณะของอากาศ

ในเกาหลีจะมีผักน้อยประเภทมากและก็ปลูกได้ระหว่าง 3 - 4 เดือนสุดท้ายของปีเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงมีกิมจิช่วงต้นฤดูหนาวเพื่อทำอาหารซึ่งกลายมาเป็นอาหารประจำของชาวเกาหลี แต่ดั้งเดิมและสืบทอดกันมารุ่นต่อรุ่นหลายชั่วคน โตะอาหารในเกาหลีจะขาดกิมจิไม่ได้เลย กิมจิได้รับการพัฒนาเป็นอาหารหมักขึ้นชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศเกาหลีมีดังนี้

- 1) ผักต่าง ๆ เป็นที่นิยมของคนโบราณในประเทศเกาหลี การผลิตที่สำคัญ คือ การเกษตรกรรม
- 2) ชาวเกาหลีมีวิธีการที่น่าทึ่งในการหมักปลาเพื่อใช้เป็นเครื่องปรุงรส
- 3) กะหล่ำปี (Brassica) ซึ่งเหมาะในการทำกิมจิมีปลูกอยู่ทั่วไป

มีการบอกเล่ากันมาว่าการพัฒนากิมจิมีรากฐานมาจากสมัยนิยมการถือครองครองที่ดินสำหรับพระ ซึ่งเริ่มมีการก่อกองสมัยสามอาณาจักรบนคาบสมุทรเกาหลี เนื่องจากฤดูหนาวอันหนาวเหน็บนั้น ผู้คนในสมัยนั้นจำต้องรู้วิธีการถนอมอาหารประเภทผักเพื่อเก็บรักษาไว้

กิมจิสมัยโบราณ

เป็นการยากที่จะพิสูจน์ขอบเขตการพัฒนา กิมจิในสมัยโบราณ เพราะการบันทึกทางประวัติศาสตร์ในสมัยนั้นแทบจะไม่มีเลย เราเพียงแต่สันนิษฐานเอาว่าใช้วิธีการนำผักมาดองเกลือเพื่อที่จะเก็บรักษาไว้ให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้เท่านั้น

กิมจิในสมัยอาณาจักรโคเรีย

แม้จะไม่มี การบันทึกแน่ชัดลงไปว่ามีการพบกิมจิในสมัยก่อน กะหล่ำปลีได้ถูกกล่าวถึงในตำรายารักษาโรคทางภาคตะวันออก เรียกว่า ฮันยักกูกิบบัง (Hanyakgugeupbang) มีกิมจิสองชนิด คือ กิมจิ-จางอาจิ (Kimchi-jangajji) (หัวไชเท้าผานเป็นแผ่นดองด้วยซอสถั่วเหลือง) และซุมมูโซกิมซอริ (Summu Sogeumjeori - หัวไชโป้) สมัยนี้กิมจิเริ่มได้รับความสนใจว่าเป็นอาหารแปรรูปที่ชื่นชอบโดยไม่คำนึงถึงฤดูกาลและการเก็บรักษาในฤดูหนาว สงสัยกันว่าการพัฒนาให้มีรสชาติในสมัยนั้นคือการทำกิมจิให้มีรสจัดจ้าน

กิมจิในสมัยโชซอน

หลังจากที่ได้มีการนำผักจากต่างประเทศเข้ามา กะหล่ำปลีใช้เป็นผักหลักในการทำกิมจิโดยทั่วไป ต้นศตวรรษที่ 17 (หลังจากที่ถูกญี่ปุ่นรุกรานในปี ค.ศ. 1592) มีการนำเข้าพริก

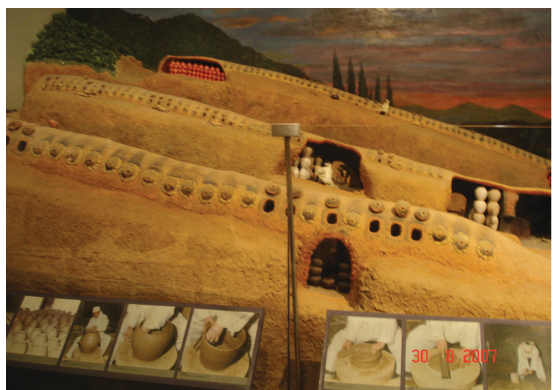
จากประเทศญี่ปุ่น หลังจากนั้นราว 200 ปี พริกได้ถูกใช้เป็นส่วนผสมอย่างหนึ่งของกิมจิ ดังนั้น ราวปลายสมัยโชซอนสีของกิมจิจึงกลายเป็นสีแดง

กิมจิในราชสำนักโชซอน

ตามปกติมีกิมจิ 3 ชนิด ที่ได้ถูกนำขึ้นมาถวายต่อกษัตริย์ราชวงศ์โชซอน ได้แก่ กะหล่ำปลีล้วน ซอทกุกจิ (Jeotgukji) เป็นกิมจิที่ผสมด้วยปลาหมักจำนวนมาก กิมจิหัวไชเท้า หรือคักดุกกิ (kkakdugi) และกิมจิน้ำตำราอาหารของโชซอน คือ โชซอน มูซางซานซิก โยริเจบ็อบ (Joseon massangsansik yorijebeop) อธิบายการทำซอทกุกจิ ดังนี้

- 1) ขั้นตอนแรกหั่นกะหล่ำปลีและหัวไชเท้าที่ล้างสะอาดแล้วเป็นชิ้นเล็ก ๆ แล้วหมักเกลือ
- 2) นำมาผสมกับพริกแดงสับ กระเทียม ดรอบวอท (มินารี-minari) ใบไม้สดาด และสาหร่ายทะเล
- 3) ต้มปลาหมักหมักแล้วทิ้งไว้ให้เย็น
- 4) ผสมน้ำปลาต้มกับเครื่องปรุงทั้งหมด
- 5) นำไปหมักในหม้อแล้วปล่อยให้ทิ้งไว้จนได้ที่

แม้หัวไชเท้าและน้ำจะเป็นวัตถุดิบในการทำกิมจิหน้า (Dongchimi) ยังมีเครื่องปรุงหลายอย่างใช้ในการเพิ่มรสชาติสำหรับราชสำนักโชซอน หัวไชเท้าที่นำไปทำกิมจิจะต้องมีรูปทรงที่ดีและจะต้องล้างและหมักด้วยเกลือก่อนที่จะนำไปหมักในไหฝังดิน มีเกร็ดเล็กน่อยว่า กษัตริย์โกจง (Gojong) กษัตริย์องค์ครองสุดท้ายของโชซอนโปรดก้วยเตี๋ยวเย็นผสมในกิมจิหน้าพร้อมด้วยน้ำซุปรเนื้อเป็นอาหารมื้อค่ำในฤดูหนาว ดังนั้น จึงมีการทำกิมจิหน้าสำหรับพิเศษโดยมีลูกแพร์เป็นส่วนผสมใช้ทำก้วยเตี๋ยวเย็นโดยเฉพาะ

กิมจิส้มัยใหม่

มีการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์พบว่า กิมจิเป็นอาหารบำรุงอย่างดีและมีนักโภชนาการทั้งหลายยังได้แนะนำให้เป็อาหารในอนาคตสำหรับการบริโภคทั้งในและต่างประเทศ ดังนั้น กิมจิจึงเป็นสินค้าส่งออกไปยังประเทศต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ชาวเกาหลีที่เดินทางเข้าประเทศจีน รัสเซีย เกาหลีฮาวาย และญี่ปุ่น เป็นคนแรกที่แนะนำกิมจิและรับประทานกิมจิเป็นเครื่องเคียงและค้อย ๆ เป็นที่นิยมขึ้นเรื่อย ๆ ในหมู่ชาวต่างชาติ ด้วยประการฉะนี้ จะพบกิมจิได้ในที่ที่มีชาวเกาหลีอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นซึ่งมีชาวเกาหลีมากมาย กิมจิบรรจุกล่องหาได้ง่าย แต่ก่อนการผลิตและการบริโภคกิมจิจะอยู่ในสังคมชาวเกาหลีเท่านั้น แต่ปัจจุบันได้กลายเป็นอาหารของโลกไปแล้ว

กิมจิถูกจัดเป็นหนึ่งในห้าอาหารสุขภาพโดยเฮลท์แม็กกาซีน (Health Magazine) โดยให้เหตุผลว่า กิมจิอุดมด้วยวิตามินช่วยในการย่อยอาหารและอาจจะช่วยรักษาโรคมะเร็ง สรรพคุณในกิมจิได้มาจากหลายปัจจัยเพราะว่ากิมจิทำมาจากผักกาดขาว หัวหอม และกระเทียม ผักทั้งสามอย่างนี้ก็เป็นทีที่ร่าบกันดีอยู่แล้วว่ามีประโยชน์ต่อสุขภาพ กิมจียังมีโปรไบโอติกส์แลคโตแบซิลัสที่ให้กรดแลคติก (Lactic Acid) หลังจากการหมักเหมือนในโยเกิร์ตด้วย อีกทั้งกิมจิมิพริกแดงเป็นส่วนผสมหลักซึ่งก็มีประโยชน์ต่อสุขภาพเช่นกัน

สรรพคุณที่มีประโยชน์ของกิมจิอาจจะเป็นโทษได้เช่นกัน มีการศึกษาความเสี่ยงในการเกิดมะเร็งในกระเพาะอาหารเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2548 นักวิจัยชาวเกาหลีได้เปิดเผยว่ามีความเสี่ยงถึงร้อยละ 50 ที่อาจจะเกิดเหตุให้เกิดมะเร็งในกระเพาะถ้าบริโภคกิมจิมากเกินไป ดังอัตราการเป็นมะเร็งในกระเพาะของประชากรเกาหลีและญี่ปุ่นที่มีมากเป็นสองเท่าของประชากรในประเทศสหรัฐอเมริกา อย่างไรก็ตามแปงฝุ่นและสารระคายเคืองในข้าวขาวในทั้งสองประเทศอาจจะป็นสาเหตุทางอ้อมในการเกิดมะเร็งก็เป็นได้ แต่ในการศึกษาบางชิ้นนั้นอ้างว่าการบริโภคกิมจิมีส่วนช่วยในการลดการเกิดมะเร็งในกระเพาะอาหาร แม้กระนั้นก็มี การศึกษาบางชิ้นอีกเช่นกันที่อ้างว่ากิมจิ (ที่มีส่วนผสมเป็นหัวผักกาด) จะเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดมะเร็ง และการบริโภคกิมจิเป็นจำนวนมาก ก็จะได้รับเกลือหรือน้ำปลาที่ใช้ในการหมัก และปรุงรสเป็นจำนวนมากเช่นกัน ซึ่งอาจจะทำให้เกิดปัญหาทางสุขภาพขึ้นได้ เช่น โรคความดันโลหิตสูง

โสม

โสมเป็นพืชสมุนไพรโบราณที่มีราคาแพงที่สุด รู้จักกันเป็นอย่างดีในประเทศจีนและเกาหลี ชาวจีนโบราณเชื่อกันว่า โสมเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มพลังทางเพศและความสามารถในการสืบลูกหลานรวมทั้งช่วยทำให้มีชีวิตที่ยืนยาว โสมถูกนำมาใช้เป็นพัน ๆ ปีมาแล้วในซีกโลกตะวันออก โดยเฉพาะในประเทศจีนชื่อเสียงของโสมเริ่มกระฉ่อนไปทั่วประเทศจีนทั้ง ๆ ที่ต้นกำเนิดอันแท้จริงของมันนั้นมาจากประเทศเกาหลี

เพราะในอดีตกาลโสมนับเป็นบรรณาการล้ำค่าจากประเทศเกาหลีเพื่อมาถวายองค์จักรพรรดิของจีนทางการแพทย์ดั้งเดิมจะใช้โสมรักษาผู้ป่วย เพื่อเพิ่มความแข็งแรงแห่งพลังธรรมชาติของร่างกายไปจนถึงจิตวิญญาณ ในตำรายาโบราณเล่มแรกของชาวจีนได้กล่าวอ้างและระบุว่าโสมช่วยทำให้ระบบประสาทที่ถูกรบกวนได้รับการผ่อนคลายช่วยให้มีสมาธิ ช่วยการทำงานของสมองและโดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วยให้มีอายุยืน ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ไม่แตกต่างไปจากความสามารถในการเป็นสาร

“อะแดปโตเจิน” (Adaptogen หรือสารที่ช่วยปรับตัวให้ร่างกายมีประสิทธิภาพตามต้องการ) ที่นักวิจัยยุคใหม่จำนวนมากได้กล่าวอ้างสรรพคุณของโสม แม้ว่าโสมจะมีชื่อเสียงโด่งดังและได้รับความชื่นชมอย่างมากจากชาวจีน แต่ถิ่นกำเนิดดั้งเดิมของมันกลับอยู่ที่ประเทศเกาหลี โสมที่ดีที่สุดนั้นต้องเป็นโสมที่ปลูกและผลิตที่ประเทศเกาหลี หรือเราอาจกล่าวได้ว่า โสมเกาหลีเป็นโสมพันธุ์ที่ดีที่สุดที่สุดในจำนวนโสมหลาย ๆ พันธุ์ นั่นทำให้บทสรุปไปในทิศทางเดียวกันกับนักวิทยาศาสตร์ทั้งหลายว่า โสมเกาหลีมีสรรพคุณทางยาและการรักษาโรคมากที่สุดกว่าโสมชนิดอื่น โสมเกาหลีเป็นสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกับโสมสายพันธุ์อเมริกา (Panax quinquefolium L.) และจะห่างไกลกันสักหน่อย หากเทียบกับโสมสายพันธุ์จากไซบีเรีย (Eleutherococcus senticosus) โดยทั่วไปโสมเกาหลีจะถูกปลูกตามไหล่เขาแบบขั้นบันไดและต้องใช้เวลานานราว 4 - 6 ปีกว่าจะโตเต็มที่ ผลจากงานวิจัยระบุว่า โสมที่มีสรรพคุณในทางการรักษาโรคมากที่สุดคือ โสมอายุ 6 ปี โสมที่ขายกันอยู่นั้นมี 2 รูปแบบ คือ โสมขาวเป็นการนำรากโสมมาตากแห้ง (มักปอกเอาเปลือกนอกออกก่อน) และโสมแดงที่เตรียมได้จากการนำรากโสมมาอบด้วยไอน้ำแล้วทำให้แห้งโดยไม่ต้องปอกเปลือกด้านนอกออก โสมแดงจะมีสารซาโปนินและสารอื่น ๆ ที่แตกต่างจากโสมขาว ซึ่งสารเหล่านั้นอาจเป็นผลพลอยได้ที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการอบไอน้ำ ชื่อเสียงของโสมเกาหลีเริ่มขึ้นในแถบซีกโลกตะวันออกและแผ่ขยายไปจนเป็นที่รู้จักทั่วโลก ในปัจจุบันราคาของโสมเกาหลีนั้นจะสูงอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะรัฐบาลเกาหลีนั้นเข้มงวดอย่างยิ่งในการผลิตและซื้อขายรากโสม ตลาดใหญ่ของรากโสมต้นตำรับนั้นอยู่ในประเทศจีนและในชุมชนจีนโพ้นทะเล ขณะที่โสมในรูปแบบสกัดจะแพร่หลายในวงการอุตสาหกรรมผลิตยาและเครื่องสำอาง

ขนบธรรมเนียมและประเพณี

ชาวเกาหลีถือว่าการสมรสนั้นเป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดในชีวิต และการหย่าร้างถือว่าเป็นความตกต่ำเสียชื่อเสียงไม่เพียงแต่สำหรับคู่สมรสเท่านั้น แต่รวมถึงครอบครัวเลยทีเดียว แต่ถึงอย่างนั้นก็ตาม อัตราหย่าร้างในปัจจุบันก็ขยายตัวเพิ่มขึ้นเร็วพอควร

การประกอบพิธีสมรสในปัจจุบันแตกต่างไปจากสมัยโบราณ นั่นคือ ในปัจจุบันจะเริ่มด้วยแบบทางตะวันตก มีการสวมชุดวิวาห์สีขาวสำหรับเจ้าสาวและทักซีโดสำหรับเจ้าบ่าว โดยประกอบพิธีในห้องจัดพิธีหรือในโบสถ์ ต่อมาช่วงบ่ายจะมีพิธีแบบดั้งเดิมในสถานที่ใหม่ด้วยชุดวิวาห์ที่มีสีสังดงาม

ภาพพิธีแต่งงานแบบดั้งเดิม โดยมีสิ่งของที่เป็นมงคล ได้แก่ ต้นสนแสดงถึงความอดทน ไก่แสดงถึงการขยายพันธุ์ ผึ้งซ้ายเป็นฝ่ายเจ้าสาว ผึ้งขวาเป็นฝ่ายเจ้าบ่าว

เมื่อบ้านใดตลอดบุตร สมัยโบราณจะแขวนพริกและถ่านเพื่อให้รู้ว่าได้ลูกผู้ชาย และแขวนต้นสนและถ่าน เพื่อให้รู้ว่าได้ลูกผู้หญิง

ตามหลักความเชื่อดั้งเดิมของเกาหลีนั้น เมื่อบุคคลหนึ่งสิ้นชีวิตลง วิญญาณของเขาจะไม่ไปไหน แต่ยังคงเวียนอยู่ใกล้เป็นเวลากว่า 4 ชั่วโมงทีเดียว ในช่วงเวลาอันยาวนานนี้ผู้ตายยังถูกถือว่า เป็นสมาชิกของครอบครัว ความสัมพันธ์อันนี้ถูกถ่ายทอดออกมาด้วยพิธีเจเจ ซึ่งจัดขึ้นในวันพิเศษต่าง ๆ เช่น ซอลล และซูชก รวมทั้งวันครอบครัววันเสียชีวิตของบรรพบุรุษเหล่านั้น ชาวเกาหลีเชื่อว่า การที่เขามีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขนั้น ก็ด้วยพรอันประเสริฐซึ่งบรรพบุรุษให้ไว้นั่นเอง

ดังนั้น ชาวเกาหลีจึงมักมีรูปปั้นหินตั้งไว้เป็นเพื่อนหน้าหลุมศพ ดังภาพด้านซ้าย และโลงศพด้านขวา

บทสรุป : ประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อประยุกต์ใช้ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทย

รัฐบาลเกาหลีใต้ให้ความสำคัญกับการศึกษาในฐานะพลังขับเคลื่อนสำหรับการพัฒนาประเทศมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น ทิศทางและแนวโน้มทางการศึกษาของเกาหลีใต้จึงมีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาภาคประชาชน และการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ทางการศึกษาเป็นหนึ่งในมาตรการหลักของนโยบายรัฐบาล มีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการปฏิรูปการศึกษา ทำหน้าที่ช่วยเหลือประธานาธิบดีในการวางแผนและกำหนดทิศทางการศึกษา อาทิ การเพิ่มงบประมาณทางการศึกษา การสร้างความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยในระดับนานาชาติ การเพิ่มบทบาทและหน้าที่ของโรงเรียนเอกชน เป็นต้น กระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อยู่ในความดูแลของรองนายกรัฐมนตรี กล่าวคือ รองนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วย กระทรวงศึกษาธิการฯ แบ่งการบริหารออกเป็น 2 สำนักงานใหญ่ 6 สำนักงานย่อย 5 สภา 47 แผนก โดยมีหน่วยงานที่สำคัญ เช่น สถาบันพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (KEDI) สถาบันหลักสูตรและประเมินผลแห่งชาติ (KICE) สถาบันบริการสารสนเทศทางการศึกษาและการวิจัยแห่งชาติ (KERIS) เป็นต้น

แนวทางการดำเนินงานที่สำคัญของเกาหลีใต้ สรุปได้พอสังเขป ดังนี้

1. การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน เกาหลีใต้มีหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ (National Curriculum) ต้องทำการปรับปรุงทุก 5 - 10 ปี นับตั้งแต่ปี 2497 เป็นต้นมา ภายใต้กฎหมายการศึกษา (Education Law 1949) พ.ศ. 2492 หลักสูตรปัจจุบันเป็นหลักสูตรที่ได้รับการปรับปรุงในปี 2540 นับเป็นการปฏิรูปหลักสูตรครั้งที่ 7 และได้เริ่มนำไปปฏิบัติในปี 2543 โดยมีสถาบันหลักสูตรและการประเมินผลแห่งชาติ (KICE) เป็นหน่วยงานวิจัย รวบรวมหลักสูตร ประเมินผลการใช้หลักสูตรและจัดทำแบบทดสอบการศึกษาของชาติ สำหรับกระบวนการเรียน

การสอนเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และความคิดสร้างสรรค์ตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ โดยเน้นทางด้านภาษาเกาหลี คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และการสอนจริยธรรม (Moral Education) รวมทั้งส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ (Elite Education) สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษสาขาวิชาต่างๆ ส่วนในระดับอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี เพื่อผลิตอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะสาขาที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ

2. พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้มีการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นวิชาบังคับตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 6 ในปี 2538 ได้เริ่มเน้นทักษะการฟังและการพูดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากกว่าเน้นความรู้ด้านไวยากรณ์ นอกจากนี้ยังส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ โดยจ้างครูต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ไปสอน และจัดทำโครงการ EPIK (English Program in Korea) เน้นการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน และโครงการหมู่บ้านภาษาอังกฤษ (English Village) เป็นการจำลองส่วนต่างๆ ของชุมชนและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารทั้งหมดเป็นต้น

3. การส่งเสริมการศึกษา ICT เกาหลีใต้เปลี่ยนแปลงจากสังคมสารสนเทศมาเป็นสังคมฐานความรู้ ซึ่งต้องการแรงงานที่มีการศึกษาและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) อย่างมีประสิทธิภาพ มีการประกาศใช้แผนพัฒนา ICT เพื่อใช้ในการศึกษา มุ่งเน้นมาตรฐานทักษะด้าน ICT การปรับปรุงหลักสูตรการจัดสรรงบประมาณ ติดตามความก้าวหน้าการใช้และการจัดระบบ E-Governance เพื่อการศึกษา มีการจัดรายการการศึกษาทุกระดับผ่านสื่อต่างๆ เช่น EBS และบูรณาการ ICT กับการศึกษาให้เข้ากับระบบการศึกษาของชาติ รวมทั้งจัดตั้งสถาบัน KERIS เป็นสถาบันการวิจัยให้บริการข้อมูลผ่านเครือข่าย EDUNET เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติ

4. การพัฒนาครู เกาหลีใต้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูมาก โดยจัดตั้งสถาบันแห่งชาติว่าด้วยการวิจัยและฝึกอบรมครูทุกสาขาวิชาเพื่อพัฒนาคุณภาพและส่งเสริมจริยธรรมครู มีสถาบันฝึกอบรมครูผู้สอนจำนวน 121 แห่งทั่วประเทศ รัฐบาลเน้นการฝึกอบรมครูเพื่อการใช้ ICT อย่างต่อเนื่องและจัดระบบการสอนทางไกลในสถาบันต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ปัจจุบันครูเกาหลีใต้ จำนวน 3.5 แสนคน ได้รับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ส่วนตัว รวมทั้งรัฐบาลได้จัดให้โรงเรียนทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตได้ทุกแห่ง นอกจากนี้ยังมีองค์กรต่างๆ เกี่ยวกับครูผู้สอน อาทิ สมาคมครูผู้สอนแห่งเกาหลีใต้ (KFTA) สหภาพครูผู้สอนแห่งเกาหลีใต้ (KTU) กองทุนการเงินสำหรับครูผู้สอนในเกาหลีใต้ (KTMF) เป็นต้น

5. การกระจายอำนาจการบริหารการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กระจายอำนาจการบริหารการศึกษาและจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนอำนาจการตัดสินใจและพัฒนาการศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นที่ปราศจากอิทธิพลทางการเมือง โดยมีการจัดตั้งสำนักงานทางการศึกษาในแต่ละเมือง/จังหวัด และกระทรวงศึกษาธิการ จะทำการประเมินผลการทำงานของสำนักงานการศึกษาโดยวัดจากความพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองในแต่ละท้องถิ่น ระบบการประเมินผลทางการศึกษาจะถูกนำมาใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งนี้ การสนับสนุนโรงเรียนต่างๆ จะมีสัดส่วนที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับคุณภาพที่วัดได้จากการประเมินผลทางการศึกษา

จากประสบการณ์ความสำเร็จในการพัฒนาการศึกษาของเกาหลีใต้ ปัจจัยสำคัญอยู่บนความเชื่อว่าทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพตั้งอยู่บนพื้นฐานของการศึกษาที่เข้มแข็ง โดยปลูกฝังแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับประโยชน์ของมนุษยชาติและเอกลักษณ์ของชาติ เน้นการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้คนเกาหลีใต้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและตระหนักถึงการสื่อสารยุคโลกาภิวัตน์และความเป็นสากล ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความสามารถเชิงสร้างสรรค์ รักษาวัฒนธรรมอันดีงาม และมีจิตสำนึกความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งการพัฒนาการศึกษาที่เข้มแข็งของเกาหลีใต้มีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ อาทิ

- ประชาชนให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอย่างมาก
- รัฐบาลนำแนวคิดและวิธีการทางการศึกษาสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้
- ความเป็นอิสระของกลไกทางการศึกษา
- การศึกษาต้องปราศจากอิทธิพลทางการเมือง
- ให้ความสำคัญกับการศึกษาตลอดชีวิต
- สัดส่วนของงบประมาณทางการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 20 ของงบประมาณทั้งหมด (อันดับ 2 ของประเทศ รองจากการพัฒนาเศรษฐกิจ)
- การใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือประกันสิทธิทางการศึกษาของประชาชนอย่างจริงจัง

บริบทเหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่เกาหลีใต้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน กระทรวงศึกษาธิการ ของเกาหลีใต้มีหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมากมายเช่นเดียวกับประเทศต่างๆ ทั่วโลก แต่รัฐบาลและผู้บริหารสูงสุดของกระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายและการบริหารจัดการเกี่ยวกับการพัฒนาทางการศึกษาอย่างมีเอกภาพ

ประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนา คุณภาพการศึกษาไทย

จากประสบการณ์ความสำเร็จของกระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สามารถนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์กับ สกศ. และการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย ดังนี้

- กระทรวงศึกษาธิการต้องมีขนาดเล็ก กระจายงานที่เป็นหน้าที่ของหน่วยปฏิบัติลงไปให้สถานศึกษารับผิดชอบ
- กระทรวงศึกษาธิการต้องลดบทบาทของรัฐ จากการเป็นผู้จัดการศึกษาเป็นหลัก มาเป็นผู้กำกับด้านนโยบาย/แผน มาตรฐาน ติดตามประเมินผลการศึกษาของชาติ และส่งเสริมสนับสนุนเป็นผู้อำนวยการความสะอาดให้หน่วยปฏิบัติดำเนินการตามบทบาทภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- กระทรวงศึกษาธิการต้องกระจายอำนาจ ด้วยการถ่ายโอนสถานศึกษาให้หน่วยงานในท้องถิ่นเป็นผู้ดูแล รวมทั้งการกระจายงบประมาณไปยังท้องถิ่นให้มากที่สุด โดยกระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่สนับสนุน กำกับ ติดตามประเมินการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

สถาบันพัฒนาการศึกษาแห่งเกาหลี (KEDI)

วิธีการดำเนินงานที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ

1. การกำหนดบทบาทหน้าที่ขององค์กรที่ชัดเจน ว่าจะเป็นสถาบันพัฒนานโยบายการศึกษาของประเทศ โดยใช้กระบวนการวิจัย และกำหนดวิสัยทัศน์ให้เป็นสถาบันวิจัยนโยบายการศึกษาระดับโลก ทิศทางในอนาคตว่าจะเพิ่มงานวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ มุ่งสู่การวิจัยนวัตกรรม และจัดโครงสร้างองค์กรให้ดำเนินการให้ได้ผลดีที่สุด

2. การใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนานโยบายการศึกษาของประเทศ สร้างนวัตกรรมทางการศึกษา พัฒนาระบบการศึกษาใหม่ จัดทำยุทธศาสตร์ทางเลือกสำหรับนวัตกรรมทางการศึกษา วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการศึกษาของประเทศ และไม่ได้เน้นเฉพาะภายในประเทศอย่างเดียว ยังได้มีการศึกษาเปรียบเทียบกับนานาชาติ ทั้งในระดับภูมิภาคเอเชียด้วยกัน และประเทศในแถบยุโรปและสหรัฐอเมริกา เพื่อนำมาพัฒนานโยบายและปรับการศึกษาของเกาหลีให้เข้าสู่ระดับโลก

3. การวางแผนการดำเนินงาน มีการวางแผนการดำเนินงานระยะกลางและระยะยาว และแผนประจำปี การปรับแผนการดำเนินงานโดยใช้กระบวนการวิจัยและประเมินผลเพื่อสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา ปรับปรุงระบบการศึกษาใหม่ ควบคุมงบประมาณและให้เป็นไปตามกฎระเบียบ จัดระบบฐานข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ และให้บริการและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลสถิติการศึกษาและงานวิจัย ทั้งนี้ เพื่อให้ KEDI เป็นสถาบันวิจัยทางการศึกษาที่ดีที่สุด

4. การดำเนินงานวิจัยร่วมกับเครือข่ายทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อสร้างความ เป็นเลิศให้กับองค์กร คือ มุ่งเน้นสร้างเครือข่ายทางการศึกษา การวิจัยและพัฒนาในระหว่าง กระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เครือข่ายสำนักงานการศึกษาในเขตเมืองหลวง และระดับจังหวัด และระหว่างสถาบันวิจัยการศึกษาภายในประเทศ รวมทั้งความร่วมมือ และแลกเปลี่ยนการวิจัยทางการศึกษาระหว่างประเทศทั้งในแบบทวิภาคีและพหุภาคี นอกจากนี้ได้ ทำการเผยแพร่เอกสารและวารสารต่างๆ ในภาคภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมเผยแพร่สถาบัน และ กิจกรรมทางการศึกษา บุคลากรทางการศึกษาของเกาหลีและเครือข่ายองค์กรระหว่างประเทศ รวมไปถึงการจัดสัมมนาระหว่างประเทศ จัดฝึกอบรม และการให้คำปรึกษาแนะนำ และอื่นๆ ที่ เกี่ยวข้อง

5. การพัฒนาองค์กรให้คล่องตัว จากการที่กำหนดบทบาทหน้าที่ของสถาบันอย่าง ชัดเจน ตัวอย่างเมื่อแรกก็ได้ดำเนินงานจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงทางการศึกษา แต่ครั้ง งานขยายตัวก็ได้แปรสภาพหน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานอิสระหรืองานวิจัยพัฒนาหลักสูตร เมื่อ งานขยายตัวก็ให้แยกเป็นสถาบันหลักสูตรและการประเมินผลแห่งเกาหลี หรือศูนย์วิจัยด้าน อาชีวศึกษา ก็ได้พัฒนาตัวเองเป็นสถาบันวิจัยด้านการฝึกอบรมอาชีวศึกษา เป็นต้น

การนำประสบการณ์ความสำเร็จของ KEDI มาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ สกศ.

1) ควรสนับสนุนให้ สกศ. เป็นหน่วยงานที่พัฒนานโยบายการศึกษาของประเทศ นวัตกรรมทางการศึกษา ระบบการศึกษาใหม่ **โดยใช้กระบวนการวิจัยและประเมินผล**

2) สร้างเสริมให้ สกศ. เป็นหน่วยงานพัฒนานโยบายการศึกษา วิเคราะห์จุดแข็งและ จุดอ่อนระบบการศึกษา วิจัยนวัตกรรมทางการศึกษาและยุทธศาสตร์ทางเลือกสำหรับนวัตกรรม ทางการศึกษา โดยดำเนินงานร่วมกับเครือข่ายทางการศึกษา การวิจัยและพัฒนาในระหว่าง หน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน ประการ สำคัญต้องร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็น OECD, World Bank, UNESCO, HKIE

สถาบันผลิตครูชั้นยอดของฮ่องกงในขณะนี้ และ NIEPA สถาบันที่เน้นสร้างศักยภาพนโยบาย ด้านการศึกษา การวางแผนการศึกษา ด้วยการวิจัย การฝึกอบรม การให้คำปรึกษา และการ เผยแพร่ รวมไปถึง NIER ของญี่ปุ่นที่มีการปรับปรุงองค์กรและบทบาท การวิจัยไปพร้อมกับ การวางแผน และการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เพื่อการขยายผลที่ยั่งยืน ทั้งนี้ เพื่อให้ สกศ. ก้าวสู่ความเป็นเลิศทางการวิจัยนโยบายการศึกษาในระดับโลกให้ได้

3) ควรขยายขอบเขตของงานวิจัยนโยบายการศึกษาให้ครอบคลุมงานวิจัยเพื่อแก้ ปัญหาการศึกษาของประเทศ แนวโน้มการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับศึกษาในอนาคตที่ส่งผลดีต่อนักเรียน นักศึกษา ครู ผู้บริหาร และ ผู้กำหนดนโยบายของประเทศ และพร้อมก้าวสู่ระดับโลก

4) สร้างฐานข้อมูลเอกสารผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษา นวัตกรรมทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ทางเลือกสำหรับระบบการศึกษาใหม่

สถาบันหลักสูตรและการประเมินผลแห่งเกาหลี (KICE)

แนวการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จของ KICE

สถาบันหลักสูตรและการประเมินผลแห่งเกาหลี (KICE) เป็นสถาบันทางการวิจัยชั้นนำ เพื่อการวิจัยหลักสูตรและการพัฒนาโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และเพื่อการ ประเมินผลทางการศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล นับตั้งแต่ปี 2541 KICE ได้ผลิตทรัพยากรมนุษย์ใน อนาคตที่มีความสามารถในการแข่งขันผ่านทางความสำเร็จในการวิจัยด้านหลักสูตรและการ ประเมินผลทางการศึกษาและการดำเนินการทดสอบวัดระดับแห่งชาติ

KICE อุทิศพลังงานทั้งหมดเพื่อความคาดหวังและภารกิจของสถาบันในการสร้าง เอกลักษณ์ของการเป็นสถาบันการวิจัยทางการศึกษาชั้นนำมีความพยายามที่จะให้การช่วยเหลือ ด้านการศึกษาของรัฐ โดยผ่านทางการพัฒนาหลักสูตรแห่งชาติและตำราต่างๆ และยกระดับ ให้การประเมินผลทางการศึกษามีความถูกต้องและน่าเชื่อถือมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง KICE พยายามที่จะให้ความช่วยเหลือมีผลในทางปฏิบัติเพื่อการศึกษาของรัฐดีขึ้น โดยการทำงาน ร่วมกับโรงเรียนต่างๆ

KICE มีเจ้าหน้าที่จำนวน 185 คน เป็นนักวิจัยถึง 112 คน นับตั้งแต่ก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน KICE ประสบความสำเร็จในโครงการวิจัยมากกว่า 474 โครงการ KICE ทำงานอย่างดีที่สุดเพื่อ ที่จะปรับปรุงคุณภาพของผลงานวิจัยต่างๆ มีการพิมพ์แจกจ่ายรายงานการวิจัยมากกว่า 100 เรื่อง ทุกปี และมีความพยายามที่จะตีพิมพ์ผลงานที่มีคุณค่าในการวิจัยซึ่งแสดงถึงคุณค่าของการเป็น

สถาบันทางการวิจัยที่เป็นมืออาชีพเพิ่มขึ้น KICE หวังว่างานพิมพ์เหล่านี้จะมีผลต่อนโยบายทางการศึกษา เพื่อการศึกษาที่ดีขึ้นในอนาคต

นอกจากนี้ KICE ยังประสบความสำเร็จในโครงการซึ่งมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และพยายามที่จะทำให้อาจารย์และนักเรียนเกิดความมั่นใจโดยดำเนินการเพื่อให้การทดสอบความสามารถทางการศึกษาในวิทยาลัย (College Scholastic Ability Test : CSAT) และการทดสอบวัดระดับแห่งชาติอื่นๆ เช่น การทดสอบคัดเลือกครูและการทดสอบศักยภาพแห่งเกาหลี (KPT) มีความสมบูรณ์แบบ ยิ่งไปกว่านั้น การพัฒนาและการมีบทบาทเกี่ยวกับตำราอย่างประสบความสำเร็จยังเป็นภารกิจที่สำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งทางสถาบันมีหน้าที่ที่จะทำให้การศึกษาในโรงเรียนเป็นไปอย่างมั่นคง

KICE มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับรัฐบาล สมาคมทางวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา อาจารย์และนักเรียนผ่านการประชุมซึ่งเปิดโดยทั่วไปและการสัมมนาเผยแพร่งานวิจัยด้านนโยบายการศึกษาอยู่เสมอ เพื่อประกันว่างานของสถาบันจะลุล่วงด้วยดี นอกจากนี้นักวิจัยหลายคนได้เข้าไปร่วมในการพัฒนานโยบายและมีส่วนร่วมในโครงการต่างๆ ซึ่งเป็นความร่วมมือในการวิจัยระดับนานาชาติ ทั้งนี้ เพื่อที่จะสร้างอนาคตทางการศึกษาที่ดีขึ้น

สถาบันบริการสารสนเทศทางการศึกษาและการวิจัยแห่งชาติ (KERIS)

วิธีการดำเนินงานที่ทำให้องค์กร KERIS และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีพัฒนาการศึกษาได้ประสบความสำเร็จ ที่ควรนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์กับ สกศ. และการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย ได้แก่

- 1. ความมีเอกภาพในเป้าหมายเพื่อการพัฒนาการศึกษาและทรัพยากรบุคคล แต่มีความหลากหลายในทางปฏิบัติตามภารกิจที่แต่ละหน่วยงานรับผิดชอบ และมีความเป็นอิสระในการดำเนินงาน ทำให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงและส่งเสริมด้านการนำผลการดำเนินงานไปใช้ประโยชน์ร่วมกัน ในลักษณะหลอมรวมและก้าวข้ามความรู้ นั่นคือ เริ่มต้นจากปัจจุบัน สะสมต่อยอดสู่อนาคต ผลสำเร็จที่เกิดจากการดำเนินงานของหน่วยงานหนึ่ง สามารถส่งผ่านให้อีกหน่วยงานนำไปใช้ประโยชน์ศึกษาต่อยอดหรือนำไปสู่การปฏิบัติ แล้วให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาเพื่อก้าวข้ามสู่ความสำเร็จในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า ผลการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน สามารถตอบสนองและตรงกับความต้องการของผู้ใช้ มีพลังในการผลักดันให้การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาการศึกษาและทรัพยากรบุคคลในภาพรวมเกิดประสิทธิภาพ บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด**

2. ความเป็นองค์กรระดับชาติ ที่มีหน้าที่ชัดเจนในการบริหารจัดการระบบ E-Learning เพื่อช่วยให้ลดต้นทุนรายบุคคลและพัฒนาการศึกษา อันเป็นพลังเสริมการพัฒนาการให้บริการ การศึกษาตามความต้องการของบุคคล และการมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและชัดเจนในการเป็น หุ้นส่วนของโลกาภิวัตน์เพื่อการพัฒนาการศึกษาในอนาคต ทำให้ KERIS มีความมุ่งมั่นที่เป็น ผู้นำด้านนวัตกรรม เป็นองค์กรเฉพาะทาง และเป็นกลุ่มเป้าหมายในการเทียบเคียง ซึ่งเป้าหมาย ขององค์กรดังกล่าว ยิ่งกระตุ้นเสริมให้ KERIS เร่งพัฒนาองค์กร พัฒนาคนและพัฒนางาน เพื่อนำไปสู่การสร้างกระบวนการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษาของประเทศ และ สังคมฐานความรู้อย่างกว้างขวางและทั่วถึง

3. การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับองค์กรต่างๆ ทั้งองค์กรในประเทศ องค์กร ต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ นับเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญขององค์กรระดับชาติอย่าง KERIS โดยเฉพาะการแบ่งปันความรู้ โดยการเผยแพร่องค์ความรู้และความภาคภูมิใจผ่านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถกระจายความรู้ไปทั่วทั้งประเทศและทั่วโลกอย่างรวดเร็ว ทำให้ สาธารณชนและชาวโลกได้รับรู้ถึงความเจริญเติบโตทางการศึกษาของประเทศและการแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับนานาชาติประเทศ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งในลักษณะของการเข้าร่วมประชุมระหว่าง ประเทศ การเป็นแหล่งเรียนรู้ให้ประเทศต่างๆ ได้ศึกษาดูงาน และการแลกเปลี่ยนความร่วมมือ ทางด้านวิชาการและการวิจัยระหว่างประเทศ ตลอดจนการไปทัศนศึกษาเพื่อการเรียนรู้และ แสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ ในต่างประเทศ

4. การนำ IT มาปรับใช้ในการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา **โดยมีงานวิจัย เป็นฐาน** ซึ่ง KERIS ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อเป็นองค์ความรู้มากมาย หลากหลายประเด็นใน การพัฒนา IT เพื่อการศึกษาให้ได้ตามเป้าหมาย ความจำเป็น และความต้องการของประเทศ โดยมีเครือข่ายและหน่วยงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้การบริหารจัดการแบบบูรณาการ เพื่อ ความเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานสู่แผนบูรณาการ

นับเป็นความสำเร็จของ KERIS ซึ่งบริหารจัดการจนได้รับการยอมรับและได้รับรางวัล the 1st UNESCO-King Hamad Bin Isa Al-Khalifa Prize for the Use of Information and Communication Technologies in Education ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ไปทั่วโลกถึงความสำเร็จของ KERIS

หมู่บ้านภาษาอังกฤษของหจ

บทเรียนที่คณะศึกษาดูงานได้รับจากการเข้าเยี่ยมชมค่ายปาจู

การเรียนการสอนที่เลียนสภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยเน้นการสร้างประสบการณ์ตรงด้วยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในบรรยากาศที่แปลกใหม่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างสนุกสนาน

อย่างไรก็ดีหมู่บ้านภาษาอังกฤษต้องใช้งบประมาณสูงมากในการสร้างและการดำเนินงาน นอกจากนี้ การให้เด็กไปอยู่ในหมู่บ้านภาษาอังกฤษเพียง 1 - 2 วัน หรือ 1 - 2 สัปดาห์ อาจมีส่วนช่วยจุดประกายให้เกิดความสนใจและความสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษได้บ้าง แต่การฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องจึงจะได้ผล ตัวอย่างเช่น เฉพาะค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างค่ายปาจูเพียงแห่งเดียวก็สูงถึง 86 ล้านบาทหรือรัฐฯ ในกรณีของประเทศไทยไม่น่าจะทำได้ หากแต่ควรจะมุ่งเน้นการนำงบประมาณไปใช้ปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนในห้องเรียน โดยเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกสนานและสื่อประกอบ การสอนที่น่าสนใจ ในกรณีที่ไม่มีครูที่เป็นเจ้าของภาษา (Native Speaker) ก็ให้ใช้สื่อการสอนที่จัดทำโดยเจ้าของภาษา อาทิ เพลง โฆษณา บทสนทนาหรือละครสั้นๆ ฯลฯ อนึ่ง การให้นักเรียนและครูสวมบทบาทสมมติ (Role Play) ก็สามารทำได้ในห้องเรียนปกติเช่นเดียวกัน

รูปแบบหมู่บ้านภาษาอังกฤษถือเป็นรูปแบบหนึ่งของแหล่งการเรียนรู้ในเมืองต่างๆ ที่ให้ทั้งความรู้ประสบการณ์และแก่ครู ฝึกเรียน รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองและชุมชน ความบันเทิง

กล่าวโดยสรุป **ประสบการณ์ความสำเร็จของของสาธารณรัฐเกาหลีในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเข้าสู่มาตรฐานโลกนั้น** ปัจจัยสำคัญได้แก่

1. การกำหนดบทบาทหน้าที่ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษาของชาติอย่างชัดเจน มีการบูรณาการการทำงานอย่างจริงจัง
2. การใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนาโยบายการศึกษาของประเทศ สร้างนวัตกรรมทางการศึกษา พัฒนาระบบการศึกษาใหม่ให้ก้าวทันกระแสโลกาภิวัตน์
3. มีการวางแผนการดำเนินงานระยะกลาง ระยะยาว และแผนประจำปี รวมทั้งการทำแผนสู่การปฏิบัติ โดยใช้ผลลัพธ์เป็นฐาน
4. การดำเนินงานวิจัยร่วมกับเครือข่ายทั้งภายในและต่างประเทศ เมื่อสร้างความเข้มแข็งทางการศึกษา

5. การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับองค์กรต่างๆ ทั้งองค์กรในประเทศ องค์กรต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ โดยการเผยแพร่องค์ความรู้และความภาคภูมิใจผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถกระจายความรู้ไปทั่วทั้งประเทศและทั่วโลกอย่างรวดเร็ว

6. การนำ IT มาปรับใช้ในการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา มีการจัดตั้งเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อเชื่อมต่อระบบข้อมูลสารสนเทศภายในโรงเรียนต่างๆ ตลอดจนการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาโดยการเชื่อมโยงข้อมูลการเรียนการสอนระดับต่างๆ

7. ระบบการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทางการศึกษา มีสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา (EBS) ทำหน้าที่ผลิตและแพร่ภาพโปรแกรมทางการศึกษาและวัฒนธรรม เพื่อให้ประชาชนเกาหลีทุกระดับและสาขาอาชีพได้เรียนรู้และเข้าถึงการศึกษาในหลากหลายมิติ

8. ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการแสวงหาความรู้และเทคโนโลยี การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ก้าวสู่ระดับสากล และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. **การศึกษาในสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) : การปฏิรูปการศึกษายุคใหม่**. กรุงเทพฯ 2548.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. **รายงานการวิจัยแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศในภูมิภาคเอเชีย**. 2550 (สำเนา)

EBS, Korea Educational Broadcasting System. เอกสารเผยแพร่ของสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของสาธารณรัฐเกาหลี. 2007.

<http://www.kto.or.th> องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี. กันยายน 2550.

Gyeonggi English Village. **Missions and Strategies of Gyeonggi English Village**, available at <http://english-village.ggg.go.kr/eng/about/mission.jsp>.

Gyeonggi English Village. (Power Point Presentation)

Stephen Krashen. **Letter : English villages and hype**. (an article in the Taipei Times, Thursday, April 20, 2006, Page 8), available at <http://www.taipeitimes.com/News/editorials/archives/2006/04/20/2003303683>

ገገገገገገገገገ

โครงการฝึกอบรม
หลักสูตร “พัฒนาทีมแกนนำในการบริหารจัดการความรู้”
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
ปีงบประมาณ 2550

1. หลักการและเหตุผล

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) มีวิสัยทัศน์และพันธกิจ ในด้านการพัฒนา นโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาของชาติ ด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้คนไทยสามารถพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต และสังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

ในยุคของสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ทุกองค์กรต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว และการแข่งขันที่รุนแรง หนทางสำหรับการอยู่รอดและรุ่งเรืองจะอยู่ที่การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) เป็นสำคัญ กระบวนการเรียนรู้จึงควรอยู่ในทุกๆ ที่ขององค์กร รวมถึงอยู่ในทุกๆ ระบบงาน ที่ทุกคนจะต้องร่วมกันเรียนรู้ และร่วมกันทำอย่างเป็นระบบ

การจัดการความรู้จึงเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่องค์กรต่างๆ พยายามนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างศักยภาพให้กับบุคลากรและองค์กรของตนเอง อีกทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นของนวัตกรรม ที่ก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขัน ความรู้เป็นสิ่งสำคัญ ทั้งในระดับบุคคลและองค์กรไม่ว่าจะมีขนาดเล็กหรือใหญ่ ประเด็นของการเรียนรู้ในองค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้ การจัดเก็บ ตลอดจนนำความรู้ไปใช้สร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ การแบ่งปันความรู้ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับสนับสนุนระบบการจัดการความรู้ขององค์กร และการเรียนรู้ที่เร็วและดีที่สุดคือ การเรียนรู้จาก Best Practices ที่เกิดจากองค์กรชั้นนำทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเราสามารถเข้าถึงและเรียนรู้ได้ทั้งจากเอกสาร อินเทอร์เน็ต และการศึกษาดูงานเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการดำเนินงาน

การจัดการความรู้ในองค์กรจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้นาองค์กรและผู้เชี่ยวชาญในแต่ละระดับ เพื่อสร้างองค์ความรู้ แลกเปลี่ยน และใช้องค์ความรู้ให้เกิดประโยชน์ นอกจากนี้ ควรมีการจัดตั้งทีมงานเพื่อดำเนินการบริหารจัดการความรู้ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ที่หลากหลายในองค์กร รวมทั้งต้องมีการเชื่อมโยงกับทิศทางและกลยุทธ์ขององค์กร

ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานฯ จึงจำเป็นต้องสร้างทีมแกนนำในการบริหารจัดการ ความรู้ที่ประกอบด้วยผู้แทนจากสำนัก/กลุ่มต่างๆ ในองค์กร รวมทั้งต้องมีการพัฒนาความ พร้อมให้แก่ทีมแกนนำในการบริหารจัดการความรู้ ของ สกศ. ให้มีสมรรถนะ ชีตความสามารถ ในด้านการบริหารจัดการความรู้ในองค์กร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง

2. วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของความรู้และการ จัดการความรู้
- 2) เพื่อให้ผู้แทนสำนัก/ศูนย์ต่างๆ ที่เป็นทีมแกนนำเข้าใจถึงหลักของการจัดการความรู้ และกระบวนการจัดการความรู้ สามารถวางแผนจัดการความรู้ในสำนัก/ศูนย์ ได้
- 3) เพื่อให้สามารถนำหลักการจัดการความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพ การทำงานในระดับบุคคลและองค์กรได้
- 4) เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ ความร่วมมือ ตลอดจนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างกัน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการประสานงานและการ ปฏิบัติงานต่อไป

3. กลุ่มเป้าหมาย

ประกอบด้วยผู้บริหาร และผู้แทนสำนัก/ศูนย์ ต่างๆ ของสำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา จำนวนประมาณ 20 คน

4. หลักสูตรฝึกอบรม แบ่งเป็น 2 ภาค ดังนี้

ภาคที่ 1	การบรรยาย/อภิปราย	3 วัน
ภาคที่ 2	การศึกษาดูงาน	5 วัน

ศึกษาดูงานเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการจัดการ ความรู้ในองค์กรชั้นนำทั้งในประเทศและต่างประเทศ

5. วิธีการฝึกอบรม

- 1) การบรรยาย อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์
- 2) นำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมมาจัดทำแผนการจัดการความรู้เพื่อใช้พัฒนา ข้าราชการภายในสำนัก/กลุ่ม

3) การศึกษาดูงานเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการจัดการความรู้ในองค์กร
ชั้นนำทั้งในประเทศและต่างประเทศ

6. ระยะเวลาและสถานที่ในการฝึกอบรม

1) การศึกษาอบรมภาคการบรรยาย/อภิปราย ดำเนินการ ณ สำนักงานเลขาธิการ
สภาการศึกษา ประมาณเดือนสิงหาคม 2550

2) การศึกษาดูงานด้านการจัดการความรู้ในประเทศ ประมาณเดือนกรกฎาคม 2550

3) ศึกษาดูงาน ณ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี เนื่องจากประเทศสาธารณรัฐเกาหลี เป็น
ประเทศที่ประสบความสำเร็จในการปฏิรูปการศึกษา มีขีดความสามารถทางการแข่งขันสูง
มีการพัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการความรู้และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างวันที่
26-30 สิงหาคม 2550

7. การรับรองผลการฝึกอบรม

ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีเวลาการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของระยะเวลาการฝึก
อบรมทั้งหมด ส่งผลงานวิชาการที่ได้รับมอบหมายจะได้รับวุฒิบัตรรับรองผลการฝึกอบรม

8. วิทยากร

ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานภาครัฐ การศึกษา และเอกชน ที่มีความรู้เชี่ยวชาญ
มีผลงานทางวิชาการและประสบการณ์ในรายวิชาตามหลักสูตร

9. งบประมาณ

งบประมาณจากโครงการพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลระบบบริหาร จำนวน
1,750,000 บาท (หนึ่งล้านเจ็ดแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

10. การประเมินผลการฝึกอบรม

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมกรอกแบบประเมินผลโครงการเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรม

11. หน่วยงานและผู้รับผิดชอบ

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ที่ปรึกษาโครงการ

1. เลขาธิการสภาการศึกษา	ที่ปรึกษา
2. รองเลขาธิการสภาการศึกษา (ดร. สิริพร บุญญานันต์)	ที่ปรึกษา
3. รองเลขาธิการสภาการศึกษา (นายณพพร สุวรรณรุจิ)	ที่ปรึกษา
4. ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ที่ปรึกษา

12. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำหลักการบริหารจัดการความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) เป็นการสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติงาน สามารถประสานประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างราบรื่นและต่อเนื่อง

**Schedule : OEC's Study Visits to the Republic of Korea
(26-30 August 2007)**

Sunday 26 August 2007

- 5.00 a.m. Meet at Suvarnabhumi Airport
- 7.10 a.m. Depart Bangkok, Flight **TG 634**
- 4.15 p.m. Arrive Seoul (Incheon Airport)

Monday 27 August 2007

- 10.00 - 12.00 a.m. Visit KICE
(**Korea Institute of Curriculum and Evaluation**)
- 02.00 - 04.00 p.m. Visit KEDI (**Korean Educational Development Institute**)

Tuesday 28 August 2007

- 10.00 - 12.00 a.m. Visit KERIS
(**Korea Education and Research Information Service**)

- 02.00 - 04.00 p.m. Visit **Gyeonggi English Village Foundation (GEV)**

Wednesday 29 August 2007

- 10.00 - 12.00 a.m. Visit **EBSE (Educational Broadcasting Service, English),
Korean Educational Broadcasting System**
- 02.00 - 03.30 p.m. Visit **MOEHRD (Ministry of Education and Human
Resources Development)**

Thursday 30 August 2007

- 10.00 - 12.00 a.m. Visit **Folk Village**
- 05.30 p.m. Depart Seoul (Incheon Airport), Flight **TG 635**
- 10.50 p.m. Arrive Suvarnabhumi Airport

รายชื่อคณะกรรมการจัดงาน
ด้านการบริหารจัดการความรู้เพื่อก้าวสู่ศตวรรษแห่งปัญญา
(Knowledge Management for The Century of Knowledge)

ณ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)

ภายใต้โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “พัฒนาทีมแกนนำในการบริหารจัดการความรู้”

ระหว่างวันที่ 26 - 30 สิงหาคม 2550

ผู้บริหาร / ที่ปรึกษาโครงการ

1. ดร. อารุง จันทวานิช	เลขาธิการสภาการศึกษา	หัวหน้าคณะ
2. นางนิรมล กิตติวิบูลย์	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	รองหัวหน้าคณะ

ผู้เข้าอบรม

1. ดร. สุทศศรี วงษ์สมาน	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการศึกษา
2. นางสาววัฒนา อาทิตย์เที่ยง	ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา
3. ดร. อุมาพร หล่อสมฤดี	ผู้อำนวยการสำนักประเมินผลการจัดการศึกษา
4. นายกิตติรัตน์ มังคละศิริ	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนากฎหมายการศึกษา
5. นายก้องเกียรติ สหวรรณางกูร	ผู้อำนวยการสำนักอำนาจการ
6. นางสาวเพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง	นักวิชาการศึกษา 8 ว. สำนักนโยบายและแผนการศึกษา
7. นางทิพย์สุดา สุขเมธเสนีย์	นักวิชาการศึกษา 8 ว.
สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้
8. นางสาววาณี ทัพพะปุระณะ	นักวิชาการศึกษา 8 ว. กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
9. นางพิจารณา ศิริขานนท์	นักวิชาการศึกษา 8 ว. กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
10. นางเกื้อกุล ชั่งใจ	นักวิชาการศึกษา 8 ว. สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา
11. นางสาวบุญเทียม ศิริปัญญา	นักวิชาการศึกษา 8 ว.
สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้
12. นางเพ็ญจันทร์ นครอินทร์	นักวิชาการศึกษา 8 สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา
13. นายวีระ พลอยครบุรี	นักวิชาการศึกษา 8 ว. สำนักอำนาจการ
14. นางสาวธัญวรรณ วุฒิพัฒนานนท์	นักวิชาการเงินและบัญชี 8 ว. สำนักอำนาจการ
15. นางสาวพัชราภรณ์ ศรีคล้าย	นักวิชาการศึกษา 8 ว. สำนักอำนาจการ
16. นางกมลทิพย์ เมฆพุก	นักวิชาการศึกษา 7 ว. สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา
17. นางสาววิไลลักษณ์ ผดุงกิตติมาลย์	นักวิชาการศึกษา 7 ว. ศูนย์พัฒนาการศึกษาระหว่างประเทศ

ผู้ประสานงานโครงการ นางสาวทัศนีย์ ชุ่มชื่นดี นักวิชาการศึกษา 5

คณะผู้จัดทำรายงาน

ที่ปรึกษา

ดร. อารุง จันทวานิช	เลขาธิการสภาการศึกษา
ดร. สิริพร บุญญานันต์	รองเลขาธิการสภาการศึกษา
นายนพพร สุวรรณรุจิ	รองเลขาธิการสภาการศึกษา

ผู้พิจารณารายงาน

นางนิรมล กิตติวิบูลย์ ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

ผู้เขียนรายงาน

- กระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Ministry of Education and Human Resources Development : MOEHRD, Republic of Korea)
 - นายกิตติรัตน์ มังคละศิรี
 - นางทิพย์สุดา สุขเมธเสนี
 - นางสาวบุญเทียม ศิริปัญญา
- สถาบันพัฒนาการศึกษาแห่งเกาหลี (Korea Educational Development Institute : KEDI)
 - ดร. สุทศศรี วงษ์สมาน
 - นางสาวเพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง
- สถาบันหลักสูตรและการประเมินผลแห่งเกาหลี (Korea Institute Curriculum and Evaluation : KICE)
 - ดร. อุมาพร หล่อสมฤดี
 - นางเพ็ญจันทร์ นครอินทร์
 - นางเกื้อกุล ชังใจ
- สถาบันบริการสารสนเทศทางการศึกษาและการวิจัยแห่งชาติ (Korea Education and Research Information Service : KERIS)
 - นางสาววิวัฒนา อาทิตย์เที่ยง
 - นางกมลทิพย์ เมฆพุก
- สถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ของสาธารณรัฐเกาหลี (Korea Educational Broadcasting System : EBS)
 - นางสาววาณี ทัพพะปุระ
 - นางพิจารณา ศิริชานนท์
 - นางสาวทัศนีย์ ชุ่มชื่นดี
- หมู่บ้านภาษาอังกฤษ (Gyeonggi English Village : GEV)
 - นางสาววิไลลักษณ์ ผดุงกิตติมาลัย
- พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านแห่งชาติเกาหลี (The National Folk Museum of Korea)
 - นายก้องเกียรติ สหวรรณางกูร
 - นายวีระ พลอยครบุรี
 - นางสาวธัญวรรณ วุฒิพัฒนานนท์
 - นางสาวพัชราภรณ์ ศรีคล้าย

ผู้เรียบเรียงประมวลสรุปและจัดทำรูปเล่ม : นางสาววาณี ทัพพะปุระ

ผู้ประสานการจัดพิมพ์ : นางสาวณัฐวัลย์ชุน รังสิตรภาพร